

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๑๘
(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๖ เดือนมกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการการตรวจแล้ว วันที่ ๒๐ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ณ สภารัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๓๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกได้มาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้วนะครับ
ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม วันนี้ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องแรก ตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอว่าในการที่ประธานสภา จะเปิดประชุมนั้น ขอให้สมาชิกที่มาลงชื่อแล้วเข้ามานั่งอยู่ในที่ประชุมให้ครบองค์ประชุมด้วย โดยที่คณะกรรมการกิจการสภาฯ ก็บอกว่า ขอให้ประธานสภา ได้ใช้ดุลยพินิจมองว่าครบองค์ประชุมจึงจะดำเนินการประชุมได้ นั่นคือเกินกว่ากึ่งหนึ่ง ไม่ถึงกับว่าต้องนับ แต่ว่าปริมาณที่ประชุมต้องถือว่าครบกึ่งหนึ่ง เนื่องจากอันนี้เป็นข้อบังคับแล้วได้มีผู้เสนอมา ผมได้ขอความเห็นชอบจากที่ประชุมขอให้คณะกรรมการกิจการสภาฯ ได้หารือผู้ที่เกี่ยวข้องคือวิป (Whip) ทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะฉะนั้นผมจึงขอความร่วมมือจากท่านสมาชิกว่าเมื่อท่านลงชื่อเข้าประชุมแล้ว ก่อนที่ท่านจะทำภารกิจใด เมื่อครบเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกาแล้วขอความกรุณาท่านนั่งอยู่ในห้องประชุมจนกว่าประธานจะเปิดประชุม ถ้าท่านมีภารกิจที่จำเป็น เช่น ประชุมกรรมการ หรือนัดหมายที่จำเป็นจริง ๆ หลังจากเปิดประชุมท่านอาจจะทยอยออกไปได้บ้าง เพราะว่าเมื่อครบองค์ประชุมแล้วเราถือว่ายกเว้นว่าจะมีผู้ให้นับองค์ประชุมจึงจะนับองค์ประชุม อันนี้เป็นการพูดกันมาหลายครั้งแล้วก็ได้มีการพูดกันเป็นทางการ ผมได้มอบให้คณะกรรมการกิจการสภาฯ ไปดูแล้วเมื่อเป็นความเห็นขององค์กรที่พวกเราเป็นกรรมการอยู่ด้วยผมก็ขอนำมาปฏิบัติ แต่การปฏิบัติอันนี้จะเกิดผลดีก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกท่านเข้าใจและให้ความร่วมมือกันคงจะไม่ทำให้ห้องประชุมซ้ำออกไปมากกว่าปกติ ถ้าพวกเรามาแล้วผมเข้าใจครับอย่างวันนี้ผมขึ้นบัลลังก์องค์ประชุมครบแล้ว แต่บางท่านก็ไม่เข้าใจท่านเห็นแล้วท่านอาจจะไปคุยข้างนอก ทำภารกิจ หรือกรรมการบางคนก็ประชุม หรือไม่ประชุมก็กรรมการของคณะกรรมการก็ไปหารือต่าง ๆ เพราะฉะนั้น

เมื่อท่านต้องการอย่างนี้ ผมก็ขอความร่วมมือ แต่ไม่ใช่วันนี้ ขอความร่วมมือว่า สัปดาห์หน้าเป็นต้นไป คือวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ขอให้ท่านสมาชิกเมื่อลงชื่อแล้วขอให้มานั่งในห้องประชุมตามที่พวกเราได้เสนอและตกลงกัน ผมอยากจะเรียนนะครับ วันพุธหน้าเราจะเริ่ม แต่ว่าผมขึ้นมาผมก็จะดูว่าถ้าเพื่อเห็นว่าองค์กรประชุมครบ อย่างขณะนี้ผมก็ถือว่าองค์กรประชุมครบ ผมก็จะดำเนินการประชุมต่อไป แต่ถ้าน้อยผมก็อาจจะนั่งรอแล้วก็เชิญให้ท่านเข้ามาในห้องประชุม เชิญท่านสมัครครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สมัคร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร คือผมอยาก
 จะได้สนทนากับท่านประธานเล็กน้อยนะครับ เพื่อเป็นการแสดงความเห็น
 เทียบเคียงกับที่ท่านได้แสดงไว้ก็ได้ คือผมอยากเรียนว่าสภาเราเนี่ยครับ
 มันไม่ใช่ห้องเรียน และข้อสำคัญที่สุดก็คือว่า เราเนี่ยจำลองแบบสภามาจาก
 ของอังกฤษ ลอกแบบเขามาหมดทุกอย่างเลย เวลานี้จริง ๆ ที่ท่านประธาน
 ได้ปรับปรุงสภาไว้เนี่ยครับ ข้างนอกนี่ก็เหมือนกับล็อบบี้ (Lobby) ข้างนอก
 เนี่ยครับ ที่นั่งทั้งหมดนี่ถือเป็นล็อบบี้ ถ้าเราถือธรรมเนียมแบบของเขามา
 ทำไมเราไม่ถือธรรมเนียมเดียวกัน ในประเทศอังกฤษผมเชื่อว่าท่านประธาน
 ก็เคยไปดูการประชุมสภา คนที่สนใจกฎหมาย ๒ อัน ทั้งชายทั้งขวา ทั้งรัฐบาล
 และฝ่ายค้าน ฝ่ากฎหมายเขาอยู่ เขาทำกันเฉพาะคนที่เกี่ยวข้องอาจจะ
 ๒๐ คน ๓๐ คน นั่งอยู่ ๒ ฟากและเขาก็ทำ พอถึงเวลาจะโหวตเขาก็กดออก
 และผู้คนที่นั่งอยู่ตามล็อบบี้ก็จะเข้ามาโหวต เรื่องต่าง ๆ เนี่ยครับ ในอเมริกาเอง
 เวลาโหวตยังใช้เวลา ๑๕ นาทีเนี่ยครับ โหวต ๑๕ นาที มาถึงมากด ๆ ต่าง ๆ
 ๑๕ นาที และก็เดินตัวเลขมันจะขึ้นตลอด แต่ของเราเนี่ยครับ ปัญหาว่าแรงบันดาลใจ
 อันนี้มันเกิดจากไหน มันเกิดจากความไม่พอใจของสื่อสารมวลชน ซึ่งทำนิติเขียน
 ลับซอกเหมือนกับอัยการเมืองมันเป็นคนเลวทรามต่ำช้า ได้รับเงินเดือน
 และไม่ทำหน้าที่ ผมจะตามสืบครับว่า ในสถาบันอื่น ๆ นั้นเขามีกำหนดกฎเกณฑ์
 วิธีการของเขาหรือไม่ ศาลก็มีกำหนดวิธีการแบบของศาล ตำรวจก็ทำงาน
 แบบตำรวจ หมอก็ทำงานแบบหมอ ทำไมสภาจะทำงานแบบสภาไม่ได้ครับ
 ในเมื่อเรามีเวลามานั่งทำงาน เราทำงานกรรมาธิการ เรานั่งในห้องมันเสียหาย
 อย่างไรครับ ถ้าคนที่เขาฝ่ากฎหมายนั้น ถ้าสมมุติมีข้างโน้นรัฐบาลมี ๑๐ คน
 ทางฝ่ายค้านมี ๑๐ คน ๒ ฝ่าย ๒๐ คน นั่งฝ่ากฎหมาย ถึงเวลาโหวตก็ตัดสินใจ
 ก็แปลว่าต่างคนต่างรักษาผลประโยชน์กันไว้แล้ว ในรัฐสภาอังกฤษก็เป็นอย่างนี้เนี่ยครับ
 เวลาอินเตอร์เพลเลชัน (Interpellation) เวลาที่ตอบคำถามเขาเรียกว่า
 เวลาควีสชัน (Question) เนี่ยครับ นายกรัฐมนตรีมาละก็เต็มหมดเลยนั่งกันเต็ม
 นั่งเก้าอี้หมดเลย ๑ ชั่วโมง นายกรัฐมนตรีตอบกระทู้เสร็จเรียบร้อย นายกรัฐมนตรี
 ออกไป สภาก็กลับว่างเหมือนเดิม เขาว่างมาหลายร้อยปีเป็นอย่างนี้เนี่ยครับ แต่ไทย
 เราเนี่ยจะบังคับให้ ส.ส. เหมือนนักเรียน พวกหนังสือพิมพ์คอลัมนิสต์ (Columnist)
 ลับซอกเหมือนกับพวกผมนี่เป็นอัยคนเลวทรามต่ำช้าใช้ไม่ได้ และท่านประธาน

ปรารภวันนี้และโยงโยไปถึงกรรมการกิจการสภาฯ คือคนที่เป็นผู้แทนราษฎรนี้
ผมเห็นด้วยว่ามา แต่จะอยู่ตรงไหนก็ได้ยินได้ฟัง อยู่ในห้องน้ำยังได้ยินเลยครับ
อยู่ตรงไหนก็ได้ยิน อย่างเวลานี้ถ้าผมจะมาพูดกฎหมายบางฉบับผมก็ต้องมานั่งเฝ้า
เป็นหน้าที่ของผมเพราะผมสนใจ บางฉบับคนอื่นสนใจเราพลัดกันในแต่ละพรรค
เขาก็หาคนมาดูแลกัน รัฐบาลจะรักษาก็รักษา จะตำหนิกันหน่อยผมยินดีให้ตำหนิครับ
เวลาฝ่ายค้านใช้การนับคะแนนนี้ ถ้ามีข้อแม้ถ้าจะตั้งข้อแม้ว่า ๑๕ นาทีถึงจะนับ
อย่างนี้ตั้งกำหนดได้เลยครับ จะนับคะแนน ฝ่ายนับองค์ประชุมนะ ๑๕ นาที จึงจะเริ่มนับ
ถ้า ๑๕ นาทียังระดมไม่ได้ก็แปลว่าต้องแยกตามนั้น คือสิทธิที่นับองค์ประชุมยังมีอยู่
แต่ถ้าถ้าดูรอบ ๆ นี่นะครับ จากห้องกองกรรมาธิการ จากล็อบบี้ทั้งหมดก็เข้ามา
รวมกันได้ซึ่งเราก็ทำอย่างนี้อยู่ ผมถามว่าสถาบันสภานี้มันเป็นรองอะไรกับสถาบัน
สื่อสารมวลชนนักหนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ เราเป็นรองอะไรมันนักหนาครับ
ถึงมันต้องชี้ต้นตายปลายเป็น ผมจึงบอกท่านประธานนะครับ หน้าห้องประชุมนี้เมื่อก่อน
ให้เซ็นชื่อเวลาเที่ยงครึ่ง คน ๑๙๓ คนจะเซ็นให้ได้ครึ่งใช้เวลา ๑ ชั่วโมงกำลัง
พอดี ๆ ต่อมามีคนสั่งบอกให้เซ็นบ่ายโมง เซ็นบ่ายโมงและจะให้เปิดบ่ายโมงครึ่ง
ผมออกมาเรื่องให้พวกผมโดนตำหนิ คน ๑๙๓ คนมาขึ้นเข้าแถวรอครึ่งชั่วโมง
เซ็นไม่เสร็จเปิดไม่ได้และก็มีคนด่า วุฒิสมาชิกคนที่เห็นหน้าออกข่าวเช้า ๆ
นี่ละครับ ด่าเกินครึ่งชั่วโมงเกินค่อนชั่วโมง ซ้ำไปชั่วโมงด่าแล้วด่าอีก แต่เวลา
ตะบันอยู่ถึงสองยาม ดีหนึ่ง ดีสอง ดีสี่ก็เคยประชุม ไม่เคยมีใครชมเชยเลย
เขาถือสุดสาหัส เราทำตามความจำเป็นต่างหากละครับ เรื่องพรรคอย่างนี้
ผมขอเรียนท่านประธานนะครับว่า ท่านประธานพูดก็ต้องเคารพท่านครับ แต่ข้อ
สำคัญที่สุดว่าเหตุที่ท่านต้องปรารภอย่างนี้เพราะอะไรครับ เพราะอัยยพวก
คอลัมนิสต์ทั้งหลายที่เขียนดูด่าว่ากล่าว กำลังนี้เมืองไทยนี่นะครับคนเก่งไม่ได้
อยู่รัฐบาลนะครับ คนเก่งไม่ได้อยู่ที่สภาครับ คนเก่งทำงานอยู่หน้า ๔ หนังสือพิมพ์
ทุกฉบับรู้หมดทุกอย่างดูด่าว่ากล่าวค่อนขอรู้หมดทุกอย่าง แต่ทำงานหนังสือพิมพ์
อัยยคนที่เห็นรัฐบาลก็โง่ คนอยู่สภาก็โง่ และเราก็ต้องไปตามอัยยคนพวกนี้ที่เขียนด่า
ถ้าสภาวันนี้จะตำหนิหนังสือพิมพ์ตั้งแต่ เข้าถึงคำมีหนังสือพิมพ์ฉบับไหนจะปรับปรุงแก้ตัว
บ้างไหมครับ เขียนหนังสือเชื่อถือไม่ได้ เขียนหนังสือว่ากล่าวคนโน้นเสียหาย
ถ้าเราจะด่ากันสักวันเอาไหมครับ หนังสือพิมพ์จะฟังเราไหมครับ ไม่ฟังครับ
หนังสือพิมพ์ด่าเราทุกวันสภาเกิดฟังหนังสือพิมพ์ และสถาบันของเราเป็นอย่างไร
ไปครับ ผมแสดงความเห็นไว้เท่านั้นะ ไม่อยากให้มีคนเดือดเลือดพล่านไปกว่านี้

แต่ท่านประธานครับ ที่นี้ไม่ใช่โรงเรียนนะครับ ที่นี้เป็นคนที่ประชาชนเลือก
มานะครับ และต้นฉบับของเราเขาทำกันมานะครับ เขาทำกันว่าคนสนใจเขา
เผื่อกันอยู่ เวลาไหนต้องมีคะแนนมาไหนถูกต้องครับ แต่เวลาที่พูดจากันนั้น
เมื่อไรฝ่ายไหนประท้วงจะนับองค์ประชุม ท่านตั้งระเบียบขึ้นมาใหม่ ไม่มีก็เขียน
ใส่ลงไปเสียว่าต้อง ๑๕ นาทีจึงจะนับองค์ประชุมได้ ถ้า ๑๕ นาทีระดมไม่ได้
ก็แปลว่าฝ่ายที่ไม่อยู่ห้องประชุมก็ควรจะเสียหน้าไป-----

ผมไม่อยากจะพูดว่ารัฐบาลต้องรักษาสถานะ ก็พูดกันว่า ๒ ฝ่ายต้องร่วมกัน
ก็ ไอ.เค. ครีบร่วมมือ แต่ว่าการกำหนดค่างานนี้เสียของครับ ผมเชื่อว่าทุก ๆ วัน
จะประชุมไม่ได้ อย่างไรก็ประชุมไม่ได้ แต่พูดกันทำไมครับว่า เวลากระทู้
เอา ๑ ใน ๕ ได้ หลักการก็คือ ๑ ใน ๕ ได้ ตรงนี้มีมันเป็นได้ ถ้าลายเซ็น
มันเต็มก็ถือว่ามา ให้เกียรติกันว่ามา แล้วจะ เชื่อกันไม่ได้ ต้องเอามานั่งสลอน
ทำไมไม่เสนอให้เอาคุณแจ่มมือผูกใส่ข้อมือไว้ทั้งหมดล่ะครับ ๓๘๐ กว่าคู่ใส่มา
แล้วล็อกไว้เลยอย่างนี้ดีไหมครับ คือทำเหมือนว่าพวกนี้มันคนเลวคนร้าย
ผมก็อึดอัดตันใจเต็มที่ สถาบันสภาสถาบันแห่งชาติกลัวสถาบันหนังสือพิมพ์
กลัวสถาบันสื่อมวลชน เขาวิพากษ์วิจารณ์เราก็วิพากษ์วิจารณ์ไป แต่ถ้าวันนี้
จะเปิดการวิจารณ์หนังสือพิมพ์เอากันไหมครับ วิทยูก็ได้ โทรทัศน์ก็ได้ ฉะกัน
สักวันเอาเป็นอย่างไรไหม แล้วถามว่าทำแล้วเขาเชื่อไหม เขาไม่เชื่อครับ
คนที่ดำรงรัฐบาลทุกวัน ค่าฝ่ายค้านทุกวันในหน้าหนังสือพิมพ์มันเป็นใครครับ
มันวิเศษมาจากไหน ผมเรียนฝากท่านประธานไว้เท่านั้นแหละครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สิ่งที่ท่านสมัครพูด ความจริงผมได้
ปรารภหลายครั้งว่าเราไม่อยากจะให้ปฏิบัติเหมือนกับนักเรียน เพราะว่าเรา
ถือว่า ส.ส. คือผู้ใหญ่แล้วก็มีเกียรติกันทุกคน แล้วอย่างที่คุณสมัครพูดก็ถูก
ทุกประการก็คือว่า สภาหลาย ๆ แห่งนั้นเวลาอภิปรายก็มีคน ๑๐ - ๒๐ คน
แต่ลงมติก็จะเข้ามา แล้วบางสภาที่มีข้อบังคับว่า ในบริเวณรัฐสภาไม่ว่าจะอยู่
ที่ไหนก็ถือว่าเป็นองค์ประชุม และบางแห่ง ๑ ใน ๓ ก็ถือว่าครบองค์ประชุม
แล้วแต่ข้อบังคับ ความจริงเรื่องนี้ได้มีการพูดมานาน ไม่ใช่หนังสือพิมพ์ครับ
ผมต้องว่าที่ปฏิบัติไม่ใช่หนังสือพิมพ์ บังเอิญว่าผู้เสนอในที่นี้พูดกันหลายครั้ง
คุณขจิตร ผมก็ไม่พยายามที่จะเอามาเป็นเรื่องเป็นราว แต่ว่าเมื่อเสนอกัน
หลายครั้ง ถึงกับว่าถ้าไม่เอาอย่างนี้ผมจะใช้ข้อบังคับนะ ก็เลยต้องบอกว่า
ถ้าอย่างนั้น ในคราวนั้นบอกอย่าไปนับองค์ประชุมเลย อย่าเอาตามข้อบังคับ
ไปหาหรือดูก่อนจะเอาอย่างไรมาบอกประธาน ก็เมื่อมอบแล้วมาบอกประธาน
อย่างนี้ผมก็เลยดำเนินการ ก็อยากจะเรียนคุณสมัครว่า ไม่ได้เป็นไปตามว่า
หนังสือพิมพ์บอกให้เราเอาตาม อันนี้เป็นข้อบังคับ เพราะฉะนั้นวันพฤหัสบดีที่
กระทู้เราเอาองค์ประชุมเพียง ๑ ใน ๕ ก็ผิดข้อบังคับ เพราะอันนี้ถ้าเผื่อ
ว่าจะเอาอย่างที่คุณสมัครเสนอ เพราะว่าถ้าเราแก้ข้อบังคับก็ไม่น่าจะมีปัญหา
หรือไม่เอาเรื่องนี้มาเสนอที่ประชุมจนกระทั่งประธานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ

ก็จะลำบาก ผมอยากจะให้คุณจิตรคนที่เสนอเรื่องนี้ได้มาพูดถึงเหตุผลกัน ผมยอมเสียเวลานี้เล็กน้อย เพราะว่าเราจะสู้การปฏิบัติ อยากจะให้เข้าใจตรงกัน แล้วเราจะได้ปฏิบัติอย่างไรก็ว่ากันไป เชิญคุณจิตรครับ

นายจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม จิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ ด้วยความเคารพต่อความเห็นซึ่งแตกต่าง ผมยืนยันว่าความคิดในการที่จะปฏิบัติตามข้อบังคับซึ่งสภาแห่งนี้ได้กำหนดขึ้นและมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ตลอดจนเวลามาเขียนจรรยาบรรณ ว่าประมวลจรรยาบรรณของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สภาแห่งนี้ก็เห็นดีเห็นชอบ ข้อบังคับผมเคยพูดหลายครั้ง ข้อ ๑๖ ผมถือว่าข้อบังคับสภาเป็นเรื่องสำคัญ เพราะมันเป็นวิธีการออกกฎหมาย ซึ่งจะไปบังคับคนในชาติทั้งหมด มันไม่ได้หมายถึงข้อบังคับการประชุมของนักเรียนหรือของครูเท่านั้น แต่มันพิเศษ โดยความเห็นผมว่ามันมีฐานะเทียบเท่ากับกฎหมาย เพราะว่ามันเป็นบัญญัติว่าด้วยวิธีการที่จะออกกฎหมาย เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ผมยืนยันกับท่านผู้มีเกียรติผ่านท่านประธานสภาไปว่า ผมไม่ได้เกรงกลัวกับสื่อมวลชน ผมมีข้อสงสัยกับสื่อมวลชนตลอดเหมือนกันว่า ด้านหนึ่งต้องการให้สภาแห่งนี้ขึ้นมาประชุม แต่เวลาผมตรวจสอบเพื่อที่จะสร้างมาตรฐาน สื่อมวลชนก็เป็นตัวการในการที่จะกล่าวผมในด้านลบเหมือนกันว่า ตรวจสอบองค์ประชุมบ่อยเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่ผมทำตามกฎหมาย ผมก็ไม่ได้ให้ความสำคัญอะไร -----

แต่สิ่งที่ผมให้ความสำคัญที่ผมเสนอก็คือว่า ประเทศนี้สภาแห่งนี้สูงสุดในการปกครองประเทศ เป็นที่รวมของคนที่มีเกียรติ เมื่อตัวเออนั้นเห็นว่าข้อบังคับเป็นอย่างไร กฎหมายรัฐธรรมนูญเราก็ผ่านไป ข้อบังคับเราก็ออกเอง ประมวลจริยธรรมเราก็เขียนเอง เห็นชอบเอง แล้วเราทำเองแล้วเราไม่ปฏิบัติตาม ผมท้วงหลายครั้งว่าถ้าทำไม่ได้ก็ให้แก้เสีย ผมยังไม่จิตใจเลยถ้าแก้เพราะฉะนั้นถ้าข้อ ๑๖ ยังเขียนไว้แบบนี้ พรรคสี่ก็บอกว่าให้ประธานมากดออกหลังจากกดออกแล้วสมาชิกเข้ามานั่งในห้องประชุม ครบองค์ประชุมแล้วจึงเปิดประชุมได้ ถ้าเขียนไว้แล้วเราไม่เคารพเราจะเขียนไว้ทำไมครับ ผมไม่ขัดข้องเลยถ้ามีการแก้แล้วตัดพรรคใดพรรคหนึ่งออก ผมไม่ขัดข้องเลย แต่ถ้ายังไว้อย่างไรผมก็อยากจะอ่านแล้วแปลไปตามนั้น ผมก็ทราบครับว่าต่างประเทศเขาทำอย่างไร แต่ผมไม่ทราบว่าข้อบังคับเขาเขียนไว้หรือเปล่าหรือที่นี้สภาไทยผมก็ศึกษาได้ เฉพาะรัฐธรรมนูญไทย ข้อบังคับประชุมสภาของเราเองแล้วประมวลจริยธรรมของเรา ถ้าอย่างนั้นเราก็เขียนไว้เฉย ๆ แล้วปฏิบัติไม่ได้ แล้วเราจะเป็นแบบอย่างไรครับ แล้วเราเรียกตัวเองว่าผู้ทรงเกียรติ ทรงเกียรติอย่างไร ถ้าเขียนเองบัญญัติเองแล้วทำไม่ได้แล้วไม่ยอมแก้ไขแล้วปล่อยให้อยู่อย่างนั้น คำวิพากษ์วิจารณ์ไม่ว่าของสื่อมวลชนหรือของประชาชนเป็นสิ่งที่ผู้แทนราษฎรจะต้องเคารพ ถ้ามันมีเหตุมีผลจะต้องปฏิบัติปรับปรุงตามนั้น ผมจึงเสนอเรื่องนี้ขึ้นมา ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ปรีक्षाท่านประธานเรื่องการทำบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เต็มวเอาเรื่องอันนี้ให้จบก่อนดีไหมครับ บังเอิญว่ามีคุณไพจิตจะพูดเรื่องนี้แล้วผมจะให้คุณนิพิฏฐ์ต่อเรื่องนี้ได้

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมเข้าใจว่าจบแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีประเด็นที่ท่านสมัครได้พูดแล้วก็มีคนจะเสนอความเห็นเพิ่มเติมไหมครับอีกสักท่านก็ได้ คุณไพจิตครับ แล้วต่อไปก็เป็นเรื่องที่เราจะดำเนินการต่อไป

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม ในนามของประธานคณะกรรมการกิจการสภา ตามที่ท่านประธานได้มอบให้ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เรื่องของความพร้อมในการเริ่มการประชุม คณะกรรมการกิจการสภา ได้พิจารณามีความเห็นว่าการใช้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๖ ซึ่งกำหนดให้ลงชื่อแล้วก็อยู่ในห้องประชุมนั้น เป็นการปฏิบัติตามข้อบังคับ โดยท่านประธานจะต้องตรวจสอบว่าหลังจากลงชื่อแล้ว ซึ่งเดิมได้ตรวจเฉพาะการลงชื่อในสมุดลงชื่อ เสร็จแล้วจะต้องให้ท่านเลขาธิการได้ดูในห้องประชุมว่ามีสมาชิกได้นั่งอยู่ในห้องประชุมครบ ท่านประธานจึงเริ่มการประชุม ซึ่งในขั้นตอนนี้มีความเห็นว่าจะให้เป็นไปตามข้อบังคับ เพื่อทำให้เกิดภาพพจน์ที่ดีต่อการทำหน้าที่ในการเริ่มต้นการประชุม ซึ่งในวันพุธ วันพฤหัสบดี สมาชิกท่านก็มาอยู่แล้วก็อยู่ตามรอบ ๆ ตามลือบบี้ อย่างไม่ที่ท่านสมัครได้กราบเรียนให้ทราบ แต่ว่าเพื่อให้เกิดความเรียบร้อยตามข้อบังคับ ซึ่งในขั้นนี้ก็ยังไม่ใช้ตามนี้อยู่ก็เห็นว่าน่าจะต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัดตามนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามนี้ให้ท่านประธานได้ให้เวลาต่อที่ประชุมในการแจ้งให้ทราบก่อน ขณะเดียวกัน ท่านประธานครับ ทางฝ่ายรัฐบาลเองก็ได้ขอร้องให้คณะกรรมการกิจการสภา ได้พิจารณาข้อเสนอในเรื่องการให้เปิดเผยรายชื่อผู้เข้าประชุม ผู้ไม่เข้าประชุม อยู่ไม่อยู่อย่างไร ซึ่งในขั้นนี้ก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่เปิดเผยอยู่แล้วก็ชอบที่จะดำเนินการตามนั้น ซึ่งจะอยู่ในดุลยพินิจของท่านประธานสภาจะดำเนินการตามข้อเสนอ อนึ่ง เช่นเดียวกันนะครับ เพื่อให้การประชุมพร้อมเพรียงในวันพุธ วันพฤหัสบดีก็ยังขอให้ในช่วงบ่ายที่มีการประชุมสภาไม่มีการนัดประชุมคณะกรรมการสามัญและวิสามัญทุกคณะด้วย เพื่อที่จะได้ทำหน้าที่ในห้องประชุมใหญ่โดยพร้อมเพรียงกันนะครับ และขอให้ท่านประธานได้กำหนดเป้าหมายในการประชุมว่าจะ เริ่มประชุมแล้วเลิกประชุม เวลาใด ซึ่งเดิมท่านประธานก็ได้ปฏิบัติว่าประมาณ ๑๙.๓๐ นาฬิกาแล้วก็เลิก ถ้าไม่เสร็จสิ้นก็ต่อในวันรุ่งขึ้น ซึ่งถ้าได้กำหนดให้แน่นอนแล้วสมาชิกก็จะได้นัดภารกิจ

อย่างอื่นนอกเหนือจากเวลานั้น ก็จะทำให้เกิดความพร้อมเพรียงยิ่งขึ้น
เพราะฉะนั้นตามความเห็นที่ระดมได้กราบเรียนก็น่าจะเป็นทางที่จะทำให้เกิด
เกิดภาพที่ดีต่อการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยความเคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อสักครู่ผมได้รับฟังข้อหาหรือของ
เพื่อนสมาชิกจากกรุงเทพมหานคร ผมคิดว่าเป็นข้อหาหรือในเชิงปฏิบัติที่เป็นจริง
แล้วเราได้ถือประเพณีปฏิบัติเช่นนี้กันมายาวนานพอสมควร แต่เมื่อมีข้อหาหรือของ
เพื่อนสมาชิกบางท่านที่พยายามจะยึดข้อบังคับแล้วตีความข้อกฎหมายอย่าง
แข็งกระด้าง ซึ่งผมไม่เห็นด้วยกันตั้งแต่เริ่มต้นครับ เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว
เราจะเปิดประชุมไม่ได้ครับ ถ้าท่านประธานจะดูข้อบังคับ ข้อ ๑๖ เราเริ่มต้น
นับครั้งแรกก็คือ ท่านประธานต้องนับรายชื่อสมาชิกที่มาลงไว้ว่าครบจำนวนแล้ว
ท่านถึงเปิดประชุมได้ พรรคถัดมาก็บอกว่า เมื่อสมาชิกลงชื่อแล้วให้เข้ามานั่ง
ในที่ประชุมที่จัดไว้ให้ พรรคถัดมาบอกว่า เมื่อนั่งครบแล้ว ที่นี้ท่านจะทราบ
ได้อย่างไรว่านั่งครบแล้ว พรรคสี่ตรงนี้เขียนไว้โดยอนุโลมเพื่อบังคับผ่านพรรคสอง
มาแล้ว ท่านก็เปิดประชุมได้ ไม่เช่นนั้นแล้วถ้าท่านจะต้องนับเพื่อบังคับพรรคสี่
ให้เป็นไปตามข้อกำหนดเลย ท่านต้องนับองค์ประชุมก่อนครับ ท่านประธานเข้าถึง
นั่งที่ประชุมเสร็จ ท่านก็ต้องสั่งเจ้าหน้าที่นับทั้งหมดว่าครบไม่ครบ ท่านไม่อาจ
ประมาธการเอาได้ครับ ถ้าเราจะถือตามลายลักษณ์อักษรอย่างเคร่งครัด
แต่ที่ข้อกำหนดที่เขียนมาทั้งหมด ผมคิดว่าเราอย่าหีบพรรคใดพรรคหนึ่งมา
แล้ววินิจฉัยวางเป็นมาตรฐาน อ่านแล้วอ่านให้หมด มันมีขึ้นตอนที่อนุโลมตามกันมา
เพราะไม่เช่นนั้นท่านจะ เริ่มต้นประชุมไม่ได้ ท่านเริ่มต้นต้องทำอย่างเดียวยครับ
ถ้ากิจการสภาเสนอแนะท่านอย่างนั้น ท่านต้องนับองค์ประชุมก่อน ซึ่งผมคิดว่า
ถ้านับองค์ประชุมก่อนท่านก็ต้องนับตลอดทุกครั้งที่ลงมติ เพราะท่านไม่แน่ใจว่า
องค์ประชุมครบหรือไม่ครบ การเขียนข้อบังคับทั้งหมดผมคิดว่าเขียนเพื่อปฏิบัติได้
แล้วการวินิจฉัยก็บังคับ มันต้องวินิจฉัยตามเจตนารมณ์ว่าจริง ๆ สภาเราจะอยู่กัน
อย่างไรครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเราคงพอได้ข้อยุติ ก็คือว่า
ในสิ่งที่ท่านสมัครกับคุณวิทยา เสนอนั้นเป็นข้อปฏิบัติจริงที่เราปฏิบัติเพื่อประโยชน์
ของการประชุมร่วมกัน สิ่งที่คุณขจิตร์ เสนอก็คือเป็นข้อปฏิบัติที่ว่าตัวหนึ่งถือตามข้อบังคับ
ผมคิดว่าขอให้เราเดินทางสายกลางได้ไหมครับ จะบอกว่าไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ
ก็คงไม่ได้ แล้วก็เอาตามข้อเท็จจริง ขอให้ว่าเมื่อลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว

ให้ประธานใช้ดุลยพินิจว่าองค์ประชุมนั้นโดยประมาณก็ครบแล้ว ก็เปิดประชุมต่อไป
 ผมคิดว่าคงจะปิดแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็คงไม่ได้ แล้วจะบอกว่าไม่เอาข้อบังคับ
 เลขก็คงจะไม่ได้ ในขณะที่เดียวกันเราไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ของการปฏิบัติตาม
 ข้อบังคับนั้น ก็คงไม่เกิดประโยชน์ ไม่อย่างนั้นจะให้สติปัญญาเราวินิจฉัย
 ได้อย่างไร ผมขอว่าเราเดินทางสายกลางได้ไหมครับว่าองค์ประชุมก็ต้อง
 โดยประมาณก็ต้องครบ แต่ว่าการลงชื่อนั้นเป็นข้อบังคับเพราะว่าต้องครบ แล้ว
 ประธานก็จะเชื่อกว่า เมื่อมานั่ง ถ้าไม่ครบ ประธานก็บอกว่าขณะนี้องค์ประชุม
 ยังไม่ครบ ขอให้เข้ามาในห้องประชุมกันก่อน แล้วประธานก็จะดำเนินการต่อไป
 เชิญท่านประธานปัญจะครับ ท่านรองนายกฯ ครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ปัญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์
 พรรคชาติไทย กระผมขอกราบเรียนว่ากระผมก็เคยเป็นประธานอยู่ครั้งหนึ่ง
 ๓ ปีกว่า ข้อบังคับก็เขียนเหมือนกันอย่างนี้ละครับ ไม่ได้ผิดเพี้ยนกันเลยครับ
 แต่การประชุมนั้นก็ไม่มีปัญหาสักครั้งนะครับ เพราะว่าเมื่อมาลงชื่อครบ
 องค์ประชุมแล้ว เราก็ถือว่าเป็นองค์ประชุมแล้ว แต่ที่นี้เมื่อประธานเข้ามา
 ก็ดูในห้องประชุมว่า บุคคลที่เข้าประชุมนั้นมีความเหมาะสมหรือยังที่จะเปิด
 ประชุม เพราะฉะนั้นถ้าจะไปเอากันตามตัวหนังสือกระผมว่าคงทำไม่ได้
 ต้องมานั่งในห้องประชุม ตัวหนังสือเขียนไว้อย่างนั้น แต่กระผมปฏิบัติมา
 ๓ ปีกว่านะครับ ก็เรียบร้อย เพราะฉะนั้นเราก็อยู่ที่ว่าอะลุ่มอล่วยกัน
 แต่จะเอาเป๊ะตามตัวหนังสือเลย กระผมว่าท่านประธานทำไม่ได้หรอกครับ

ท่านประธานจะรู้ได้อย่างไรว่าสมาชิกนั่งอยู่ในนี้ครบหรือไม่ครบ กระผมเองก็ได้รับกระตาดบหนึ่งจากเจ้าหน้าที่บอกว่า องค์ประชุมจำนวน ๑๙๐ เสียง สมมุติอย่างนี้ นะครับ กระผมก็ไปประกาศว่า บัดนี้มีสมาชิกมาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม ก็ประชุมกันไปครับ ในนี้ก็ มีพอสสมควร แต่การที่จะให้ทุกคนมานั่งแล้วท่านนับไปว่าครบครึ่งหรือยัง กระผมว่า คงจะปฏิบัติยากนะ ครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า น่าจะปิดข้อบังคับ และน่าจะอนุโลมในสิ่งที่ควรจะเป็นไปได้ นะครับ ถ้าเอาตามตัวหนังสือว่า ต้องนั่งในห้องประชุมให้ครบ คงทำยากครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้น เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรามีความรับผิดชอบต่อประชาชนนะ ครับ ต้องเอางานเป็นหลัก เว้นแต่ลงคะแนนเสียงนี่ละ ครับ ต้องครบ ถ้าลงคะแนนเสียงไม่ครบลงไม่ได้ นะครับ กระผมถือปฏิบัติอย่างนั้น นะครับ กระผมขอกราบเรียนว่า ขอร้องเพื่อนสมาชิกให้ละ สุ่มอล่วยกันเถอะ ครับ ถ้าจะเอาตามตัวหนังสือ นั้นยากที่ท่านประธานจะปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติก็ถูกสมาชิกต่อว่านะ ครับ แต่ผมโดนยิ่งกว่าท่านประธานอีกครับสมัยก่อน แต่ผมถือว่าผมเป็นประธาน ในบริเวณรัฐสภา นี้ไม่มีใครใหญ่กว่าผม แม้กระทั่งผมยังบอกให้ออกไปเลย ครับ หรือว่าคนรอนในนี้ผมบอก รบก. มาเอาตัวบุคคลผู้นี้ออกไปพริบเลย ครับ นั่งเงียบเลย ครับ ต้องใช้ความเด็ดขาด ใช้อำนาจของประธานซึ่งอยู่บริเวณนี้ แม้แต่นายกรัฐมนตรีก็มีผมไม่ชี้ยังพูดไม่ได้ ครับ เพราะฉะนั้นขออย่างเตี๊ว ผมขอเถอะ ผมขอเถอะ พอขอไม่ได้ เอาสั้น ๆ หน่อยนะ ไม่ควรที่จะพูดหรือ ครับ ข้อบังคับมันมีครับ สมมุติว่าอภิปรายกันไปแล้ว ประธานเห็นพอสสมควรก็ใช้ข้อบังคับว่า ประธานเห็นว่าการอภิปรายพอสสมควรแล้ว ขอให้ปิดอภิปราย ทำได้ ครับ กระผมขอประธานกราบเรียน เสนออย่างนี้ นะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อเสนอของท่านอดีตประธานปัญจะ ก็ตรงที่ผมได้ขอความเห็นที่ประชุมก็คือ ขอให้เราเดินทางสายกลาง หมายถึงว่า ประธานก็จะดูว่า องค์ประชุมพอสสมควรก็จะดำเนินการประชุมหลังจากที่เซ็นชื่อครบองค์ประชุมแล้ว เพราะว่า การนับทุกครั้งก็คงจะเสียเวลา เตี๊ว นับแล้วบอกว่า จริง ๆ ไม่ครบอาจจะทบทวนอย่างนี้ ผมว่าเอาอย่างที่ท่านประธานได้หาหรือ ขอจบอย่างนี้ นะครับ เราก็คงต้องเดินกันอยู่อย่างนี้ เพราะว่า เราคงจะต้องเอาประโยชน์ของการประชุมเป็นหลักนะ ครับ

นายจักรพันธ์ บมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ขออดีตสื่อมวลชนสักคนไม่ได้หรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ประเด็นขององค์ประชุม

นายจักรพันธ์ บมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ใช่ครับ

นายกฤษฎาง แดวโสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ
พรรคชาติพัฒนาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ใช่เรื่องของพรรคครับ
ผมว่าเอาไว้เรื่องอื่นนะครับ

นายกฤษฎาง แดวโสภา (นครราชสีมา) : อยากจะหาหรือ
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ผมขอจบ ขอคุณจักรพันธ์
เป็นคนสุดท้าย เพราะอาจจะพาดพิงว่าสื่อ เชิญครับ

นายจักรพันธ์ บมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณ
ท่านประธานครับ ผม จักรพันธ์ บมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะอดีตสื่อมวลชน ผมกราบเรียน
ท่านประธานครับว่า กระผมเห็นด้วยกับท่านสมัคร สุนทรเวช เป็นอย่างยิ่ง
ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ ในกรณีของการแสดงความคิดเห็นต่อองค์ประชุม
และขณะเดียวกันเองก็เห็นใจท่านขจิตร์ที่จะต้องยึดถือข้อบังคับ แต่ขณะเดียวกัน
ผมเองก็เห็นใจสื่อมวลชน เพราะสื่อมวลชนเองก็เป็นผู้ที่นำข้อเท็จจริงเสนอต่อ
ประชาชน เพราะภาพที่เห็นในห้องประชุมของเราที่ถูกบันทึกลงหนังสือพิมพ์
ต่าง ๆ นั้นเป็นภาพที่ที่นิ่งมันว่างจริง ๆ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น
เมื่อเราเห็นใจทุกฝ่าย ผมคิดว่าสิ่งที่ปรากฏออกมาในอดีตที่ผมเคยได้ชี้แจง
ต่อประชาชนที่มีกรณีการถามผ่านสื่อมวลชนมาว่า ทำไมสภาผู้แทนราษฎร
ถึงหลังยาว ส.ส. ไปไหนกันหมด ทำไมถึงไม่ประชุมสภา ผมกราบเรียน
ผ่านสื่อมวลชนไปหลายครั้งว่า ส.ส. ไม่ได้หลังยาว เขามาประชุม แต่เขามี
ภารกิจหลายด้าน ส.ส. คนหนึ่งมีความสามารถหรือมีความรู้ที่แตกต่างกับ
ส.ส. อีกท่านหนึ่ง บางคนอาจจะเก่งกฎหมาย บางคนอาจจะเก่งเรื่อง
การเกษตร หรือบางคนอาจจะเก่งเรื่องอื่น แต่กฎหมายในสภามีหลายเรื่อง
คนที่มีความชำนาญเฉพาะแต่ละเรื่องเขาก็สนใจ แต่ถึงเวลาที่จะต้องลงคะแนน
ออกเสียงหรือมีการโหวต (Vote) คนอื่นก็จะเข้ามาร่วมลงคะแนนออกเสียง

หรือมาโหวต ไม่จำเป็นเสมอไปที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องเข้านั่ง
ห้องประชุมพร้อม ๆ กัน เพราะถ้านั่งติดต่อกันยาวที่หนึ่ง ๕ ชั่วโมง ๖ ชั่วโมง
๗ ชั่วโมง มันไม่ไหวหรอกครับ มันก็เมื่อยล้า แม้แต่ตัวท่านประธานเอง
นั่งทำหน้าที่ประธานที่หนึ่ง ๒ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมง ก็ไม่ไหวเหมือนกัน
ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้จำเป็นที่จะต้องชี้แจงให้พี่น้องสื่อมวลชนได้เข้าใจว่า
สภาของเรามีหน้าที่อะไรบ้าง มีใครประชุมกรรมาธิการคณะไหน
คณะกรรมาธิการมีกี่คณะ แต่ละคณะทำหน้าที่อย่างไรในแต่ละวัน และคนอื่น ๆ
ทำหน้าที่อย่างไรกันบ้างในแต่ละวัน ข้างนอกทำอะไรกันบ้าง ผมว่าตรงนี้
จะทำให้พี่น้องประชาชนเข้าใจและสื่อมวลชนเข้าใจครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าคงเป็นประเด็นอื่นนะครับ
คุณนิพิฏฐ์จะหารือในประเด็นอื่น เชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง กระผม
ขออนุญาตหารือท่านประธานสืบเนื่องมาจากหนังสือของสำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร ที่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ทั้งนี้ก็สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐
มาตรา ๑๐๙ และ มาตรา ๑๑๘ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ต้องไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งวุฒิสภาด้วย และการที่เมื่อได้รับเลือก
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือว่าเป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้ว ไปกระทำการ
อย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็ถือว่าสมาชิกภาพนั้นสิ้นสุดลง
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๘ (๕) บัญญัติไว้ชัดเจนครับ และตามพระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ซึ่งได้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๒ มาตรา ๔ บัญญัติว่า
ในพระราชบัญญัตินี้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า มีตั้งแต่ (๑) ถึง (๑๖)
(๑๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิก
วุฒิสภา เพราะฉะนั้นผมเรียนปรึกษาท่านประธาน ๒ ประการนะครับ กฎหมาย
ฉบับนี้น่าจะขัดกับรัฐธรรมนูญ ประการที่ ๑ นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้คือกฎหมายบัตรประจำตัวใหม่ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ
แล้วในมาตรา ๔ บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า (๑๑) สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานว่า
ถ้าเราไปทำบัตรประจำตัวสมาชิก ซึ่งหมายถึงว่าเราเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
แน่นอนครับ เรามาจากรัฐธรรมนูญฉบับเก่า เราอาจจะไม่ขาดสมาชิกภาพ
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๘ (๕) แต่ว่าถ้าในครั้งต่อไปเมื่อมีการเลือกตั้ง
เสร็จแล้ว เราก็จะกลายเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายฉบับนี้ คือกฎหมาย
พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาตรา ๔ (๑๑) เราจะเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งต้องทำบัตรประจำตัวประชาชน และก็ต้องขาดสมาชิกภาพ
แน่นอน เพราะฉะนั้นผมเลยปรึกษาท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้ผมเกรงว่า

น่าจะขัดรัฐธรรมนูญใน (๑๑) เพราะฉะนั้นปรึกษา ๒ ประการ เราจะทำบัตรหรือไม่ เมื่อเราคิดว่าการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นขัดรัฐธรรมนูญ จะทำต่อไปหรือไม่

ประการต่อไป ต้องเตรียมการไปในอนาคตครับว่า เมื่อเลือกตั้งเสร็จแล้ว สมาชิกภาพของเราจะเป็นอย่างไร เนื่องจากค่อนข้างจะขัดรัฐธรรมนูญ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเอาประเด็นที่คุณนิพนธ์ได้หาเรียนะครับ เรื่อง พ.ร.บ. บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้หาหรือว่า ควรจะทำบัตรหรือไม่

อันที่ ๒ พ.ร.บ. ฉบับนี้จะขัดหรือไม่ขัดคงไม่ใช่หน้าที่ แต่ว่าถ้าเราจะทำให้ชัดเจนควรจะทำอย่างไร หรือว่าเรื่องนี้จะดำเนินการอย่างไร ผมอยากจะขอความเห็นจากท่านสมาชิกเล็กน้อย เชิญครับ เพราะว่า เป็นเรื่องใหญ่เหมือนกัน เชิญคุณวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ เรื่องนี้ผมได้หาหรือกับเพื่อนสมาชิกหลายท่านตั้งแต่วันแรกที่ทางสภาเราได้แจกเอกสาร เพื่อให้ทำบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมคิดว่าค่อนข้างล่อแหลมครับ เพราะว่าถ้าเกิดทำบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐกันจริง ๆ แล้วก็เราอ่านกฎหมายตามสายลักษณะอักษรทั้งหมด ผมเข้าใจว่าคนที่ไปทำบัตรจะขาดสมาชิกภาพการเป็น ส.ส. ทั้งหมด นี้เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนะครับ แล้วข้อวินิจฉัยของหลาย ๆ ฝ่าย ที่เรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐค่อนข้างออกมาในลักษณะที่ตึงตัว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้อีกก่อนที่จะเกิดปัญหาขึ้นมา ผมอยากใคร่ขอให้ท่านประธานนำเรื่องทั้งหมดกลับไปก่อน แล้วท่านจะหาหรือกับตุลาการรัฐธรรมนูญว่า พระราชบัญญัติที่ออกไปฉบับนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เช่นนั้นแล้วครับ ถึงเวลาแล้วเราออกบัตรกันไปเสร็จหมด จะไม่เหลือใครอยู่ในสภาครับ ถ้าเกิดมีใครวินิจฉัยกันจริง ๆ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเห็นว่าเราคงจะต้อง
แยกออกจากกันครับ ระหว่างรัฐธรรมนูญกับกฎหมายบัตรประจำตัว ตามรัฐธรรมนูญ
สมาชิกสภา สมาชิกสภานิติบัญญัติไม่ได้เป็นเจ้าของรัฐ ถูกต้องแล้วครับ
ตามที่ท่านนิพิฏธ์ได้ให้ความเห็น แต่ตามกฎหมายบัตรประจำตัวเป็นเพียงความหมาย
เพื่อประโยชน์ในการทำบัตรเท่านั้นเองครับ ที่ให้ความหมายว่า เจ้าของของรัฐ
มีความหมายรวมถึงสมาชิกสภา แม้สมาชิกสภา จะไปทำบัตรประจำตัวก็ไม่ได้
หมายความว่า จะเป็นเจ้าของรัฐ อันนี้เป็นการเพื่อประโยชน์ในการทำบัตร
ให้มีความหมายรวมถึงเท่านั้นเอง ผมคิดว่าอันนี้ไม่น่าจะต้องมีความกังวลประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกฤเทพครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ในประเด็นนี้บังเอิญผมได้เตรียมเอกสาร
จะยื่นทำบัตรพอสัปดาห์ที่แล้วผมก็คิดว่าในรัฐธรรมนูญที่เราอ้างถึงกันมาตรา ๑๐๘
พูดถึงข้อห้ามที่จะไม่ให้ใช้สิทธิในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ก็กำหนดรายละเอียด ๑๔ ประการ ประการที่อาจจะมีปัญหาที่ท่านสมาชิกยกขึ้น
ก็คือ (๑๑) แต่กระผมคิดว่าตรงนั้นเป็นข้อห้ามก่อนที่จะสมัคร แต่เมื่อเราสมัคร
ได้เป็นผู้แทนราษฎรแล้ว ถ้าเราจะจัดบุคลากรในประเทศนี้ว่าเป็นเจ้าของรัฐ
กลับไม่ใช่เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผมไม่แน่ใจว่าพวกเราจะอยู่ฝ่ายไหน ผมยังถือว่า
ผมกินเงินเดือนของประเทศ ภาษีพี่น้องประชาชน ผมก็ควรเป็นเจ้าของรัฐ
เพราะว่าประชาชนเลือกเรามา เพราะฉะนั้นการที่จะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
เราก็ควรมีสติที่จะทำบัตรประชาชน แต่การเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐของเรา
มันไม่ควรจะไปมีผลกระทบต่อสถานภาพของเราแต่อย่างใดทั้งสิ้น เพราะเรา
ไม่ได้เป็นสถานะอื่น เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าท่านที่
ไม่แน่ใจก็ไม่ต้องปฏิบัติ ส่วนที่ผมแน่ใจผมก็เตรียมของผมมาแล้วผมก็ยื่นไป
เพราะเจ้าหน้าที่ที่มีความรอบคอบแล้วก็อยากจะให้เราสมัครกัน ตั้งแต่เป็น
ผู้แทนราษฎรมาเราไม่เคยมีบัตรประจำตัวครับท่านประธาน เรามีแต่บัตรห้อย ๆ
อย่างนี้ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นบัตรอะไร เพราะฉะนั้นวันนี้ผมคิดว่าอยากจะให้สมาชิกสภา
ได้ไปเป็นบุคลากรที่มีศักดิ์ศรีของประเทศให้สมบูรณ์ ผมจึงคิดว่าน่าจะเปิดทาง

ให้เลือกครับ ถ้าคิดว่าทำไปแล้วมันผิดก็ขอพันไป แต่ว่าผมเชื่อแน่ว่าไม่น่าจะผิดอะไร
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้เนื่องจากว่าส่วนหนึ่งเป็นความรับผิดชอบ
ของสภา ส่วนผู้ใดที่จะทำก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าผมจะไปหาหรืออีกหลาย ๆ ประเด็น
เพราะเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ เพราะบางฉบับบอกว่า ห้ามใช้คำว่า
เจ้าหน้าที่สมาชิกรัฐสภา หรือคณะรัฐมนตรี มันมีกฎหมายเกี่ยวข้องกับหลายฉบับ ผมก็คง
จะต้องไปหาหรือในส่วนที่ยังไม่มั่นใจ ผมยืนยันตอนนี้ผมยังไม่มั่นใจ แต่สำหรับท่านที่
มั่นใจท่านจะทำก็ไม่ขัดข้อง แล้วผมจะเรียนในโอกาสต่อไปครับ คุณประชาธิปไตยครับ
เชิญครับ ประเด็นนี้ครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : คนละประเด็นครับ
ท่านประธานครับ เพราะว่าท่านประธานได้วินิจฉัยแล้วครับ กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในประเด็นนี้หรือเปล่าครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ไม่ใช่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นผมเรียนต่อประเด็นนี้หนึ่งครับ
ยังเอิญว่าชื่อหาหรือของคุณนิติภูมิคำ ว่า เจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มันเกี่ยวข้องกับ
กับผู้สมัคร ส.ว. ในขณะที่อยู่ด้วย ผมเรียนต่อ ณ ที่นี้เลยที่ผมได้ส่งคำขอวินิจฉัย
ตีความคำว่า เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ที่ท่านผู้สมัคร ส.ว. จำนวนหลายสิบท่านส่งมา
ผมส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ คิดว่าในเช้าวันพรุ่งนี้ เพราะฉะนั้นอาจจะเกี่ยวข้องกับ
หรือไม่เกี่ยวข้องกับเราก็แล้วแต่ แต่ว่าในประเด็นของเราผมจะหาหรือในรายละเอียด
กับผู้รู้อีกครั้งหนึ่งเพื่อความมั่นใจ เชิญครับคุณประชาธิปไตยครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กระผมมีเรื่องกราบเรียนหาหรือท่านประธาน ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องสภา คือความปลอดภัยของบรรดาท่านผู้นำประเทศ บรรดาท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ จากเหตุการณ์ซึ่งพวกเราก็ได้ทราบดี คือก็อด อาร์มี (God army) ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็อยากจะทราบถึงการประชาสัมพันธ์ของรัฐสภาด้วย โดยเฉพาะท่านเป็นประมุขแห่งนี้ เช่น การปรับปรุงสภาผู้แทนราษฎร การย้ายหน่วยงานของสภาไปเช่าที่ที่อื่น อย่างเช่น อาคารทิปโก้ มันอยู่ตรงไหนอย่างไร ซึ่งก็ไม่ได้แจ้งสมาชิกครับ การลงชื่อบางครั้ง เจ้าหน้าที่ก็บอกว่าให้ไปอาคารทิปโก้ ผมก็ไม่ทราบว่าทิปโก้อยู่ที่ไหน สิ่งเหล่านี้ท่านประธานซึ่งจะต้องได้ชี้แจง หรือว่าได้แจ้งให้สมาชิกทราบด้วย

อีกเรื่องก็คือว่า การปรับปรุงในสภา เช่น ปรับปรุงซึ่งกำลังทำอยู่ ด้านหลังท่านประธานนั่งอยู่ เขาจะทำอะไรอย่างไรหรือไม่ พวกผมก็ไม่ทราบ คนงานมีพม่าหรือเปล่า ตีตบัตรหรือเปล่า ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คือสิ่งเหล่านี้ย่อมมองข้ามครับ รปภ. มีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ผมจะถามท่านครับว่า การประชาสัมพันธ์ในการย้ายหน่วยงานไปอยู่ที่อื่นก็ดี หรือการให้ความคุ้มครองปลอดภัยแก่บรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือคณะรัฐมนตรีที่อยู่ในสภานี้ ท่านมีมาตรการอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุการณ์มันเกิดขึ้นแล้ว และโดยเฉพาะการปรับปรุงพื้นที่ใดก็แล้วแต่ ซึ่งข้างล่างไม่รู้ว่ามีใครมานั่งเต็มเลยครับ ท่านประธาน หรือว่าคนงานเข้ามาจะตีตบัตรหรือเปล่า คนงานตรงนั้นบริษัทอะไร มีเครื่องหมายอย่างไรพวกผมก็ไม่ทราบ เกิดวันดีคืนดีท่านประธานก็นำพวกผมประชุมไปถึง ๓ ทุ่ม เกิดก็อด อาร์มีมาล้อม แล้วเอา ส.ส. ไปเป็นตัวประกันจะทำอย่างไร ตรงนี้ผมอยากจะทราบว่า ท่านได้วางมาตรการการรักษาความปลอดภัยเอาไว้อย่างไรบ้าง โปรดได้ชี้แจงให้ผมได้สบายใจด้วยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องความปลอดภัยของสมาชิกและคณะรัฐมนตรีที่มาประชุม เราได้ให้หน่วยที่รับผิดชอบดูแลต่าง ๆ แล้ว แต่ว่าบางมาตรการที่เราได้ขอความร่วมมือจากสมาชิกตีตบัตร ส่วนการที่ประชาสัมพันธ์ว่าหน่วยงานของสภาที่อยู่ข้างนอกนั้น เราได้ให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์คงจะเป็นคู่มือว่าหน่วยงานไหนอยู่ที่ไหนติดต่ออย่างไร ความจริงทำไป

ครั้งหนึ่งแล้ว คราวที่แล้วมีการเปลี่ยนแปลงอีก ก็ได้แจ้งให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์
ดำเนินการ ตอนประชุมประธานคณะกรรมการก็คงจะดำเนินการต่อไป
ส่วนในระหว่างที่ปรับปรุงเจ้าหน้าที่ที่เข้ามา ผมคงจะให้ฝ่ายที่ดูแลสถานที่จะดูแล
เรื่องนี้อย่างใกล้ชิดอีกครั้งหนึ่ง คือหมายความว่ามีการติดบัตร มีการสอบประวัติ
คนที่เข้ามาว่าคนนี่คือเจ้าหน้าที่หน่วยก่อสร้าง ก็ขอบคุณครับที่ได้คล้าย ๆ ว่า
เตือนกันก่อน ดีกว่าจะเกิดเหตุการณ์ขึ้น เชิญครับ คุณสุรพร

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด ผมกลับไป
ประเด็นที่ค้างอยู่ก่อนที่ท่านประชาธิปไตยจะหารือได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องบัตรเจ้าหน้าที่รัฐใช้ไหมครับ
เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
โดยหลักพื้นฐาน ผมทราบว่าท่านประธานได้ชี้แจงไปว่ากำลังจะหารือเรื่องนี้อยู่
เหมือนกัน เพราะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เลือกตั้งอะไรอย่างอื่นอีกในอนาคตด้วย
คำว่า รัฐ ครับท่านประธาน รัฐก็คือเขตชลประทานของเราในโครงสร้างของการ
ปกครองในระบบประชาธิปไตยที่อยู่ในระบบรัฐสภา เรายอมรับกันว่าการแบ่ง
อำนาจของการบริหารจัดการนั้นออกเป็น ๓ ส่วน ก็คือส่วนของฝ่ายบริหาร
ก็คือรัฐบาล ส่วนของฝ่ายนิติบัญญัติและส่วนของฝ่ายยุติธรรม ทั้ง ๓ ส่วนนี้
เป็นองคาพยพที่สำคัญในการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจในการที่จะบริหาร
ทั้งประเทศให้ประกอบกันขึ้นมาเป็นรัฐ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐมีขอบเขตของการ
บริหารทางด้านนิติบัญญัติ ทางด้านบริหาร ทางด้านกระบวนการยุติธรรมแล้วนั้น
ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งอยู่ในส่วนหนึ่งของฝ่ายนิติบัญญัติ และอยู่ในส่วน
ร่วมเงาของคำว่า รัฐ ก็คงไม่ผิดเพี้ยนกันในการที่จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของ
เจ้าหน้าที่รัฐ ผมเชื่อว่าโดยหลักพื้นฐานเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นส่วนที่ผม
ได้แสดงความเห็นไปนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผมฝากท่านประธานได้กรุณานำไป
เป็นส่วนในการวินิจฉัย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตไปเรื่องอื่นเลยนะครับ
เดี๋ยวท่านประธานบัญญัติจะว่า นิดเดียว ๆ ประธานไม่เดือดขาด ขออภัย
ที่ท่านประธานบัญญัติจะแนะนำก็แล้วกัน

ต่อไปเป็นเรื่องรับทราบที่ ๒ ที่ผมจะแจ้งก็คือว่า รับทราบ
เรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เนื่องด้วยในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป)
เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว จึงเรียนมาเพื่อที่ประชุมทราบครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๓ รับทราบเรื่องวุฒิสภา
ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕
พ.ศ. ....

เนื่องจากในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป)
เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการร่วมกัน
ฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติการป้องกัน
การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภาแก้ไข
เพิ่มเติมตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดจำนวนไว้แล้ว จึงเรียนมา
เพื่อที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๔ รับทราบเรื่องวุฒิสภา
ได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษ
ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓ ที่ประชุม
ได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษ
๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓ รวม ๓ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

๓. ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหาร
บางส่วนของกองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม ไปเป็นของ
กองบัญชาการถวายความปลอดภัย กระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. .... จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรอง
รายงานการประชุม วันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานครับ จะแถลงอะไร
เชิญครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการ
ได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเรียนเสนอมาเพื่อที่ประชุมได้โปรดพิจารณา
ต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มาตรา ๘
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙ ทวิ คณะกรรมการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๒ ตี คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นการพิจารณาจบทั้งร่างฯ
นะ ครับ จะถามท่านสมาชิกว่าจะแก้ไขถ้อยคำประการใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าจบการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ นะ ครับ เชิญครับท่านประธานคณะกรรมการ

นายถวิล ไพรสมณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตแก้คำผิดครับ หน้า ๒ บรรทัดที่ ๗ มาตรา ๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ
ตกคำว่า แบ่ง ครับ แล้วก็ในหน้า ๖ บรรทัดที่ ๔ - ๕ ตกคำว่า พ.ศ. ข้อความ
จะเป็นว่า แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ตามร่างฯ เดิม
ที่สภาพิจารณาไม่มีคำว่า พ.ศ. ๒๕๐๙ ต่อท้าย จำเป็นต้องใส่ พ.ศ. ๒๕๐๙
ไปทั้ง ๒ แห่งครับ แล้วก็หน้า ๗ บรรทัดที่ ๑๘ ในมาตรา ๑๒ ทวิ วรรคสาม
จากเดิมคำว่า และปฏิบัติหน้าที่ตามอธิการบดีและสภาสถาบันนอบหมาย ขอเติม
คำว่า ที่ หลังคำว่า ตาม ตามที่อธิการ ตกคำว่า ที่ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้เป็นการเพิ่มเติมหรือแก้ไข
ถ้อยคำที่ผิดนะ ครับ ถ้าไม่มีก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ครับ ต่อไป
ก็จะถามมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓
หรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านสมาชิกลงมติว่า
จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ เชิญท่านสมาชิก
ลงคะแนนได้ครับ ถ้าเห็นชอบก็กดปุ่ม เห็นด้วย ครับ ถ้าไม่เห็นชอบก็กดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญท่านสมาชิกทุกท่านลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้
ลงคะแนนเข้ามาลงคะแนนด้วยครับ ทางเจ้าหน้าที่ครับไปดูที่คู่งกาญจน์นะ ครับ
ท่านอาจจะลืมบัตรมาครับ

นางกึ่งกาญจน์ ณ เชียงใหม่ (เชียงใหม่) : กราบเรียน
ท่านประธานคะ ดิฉัน กึ่งกาญจน์ ณ เชียงใหม่ ค่ะ บัตรไม่ได้ลืมเอามา
ห rokok ค่ะ ลืมไว้ในห้องนี้ละคะ เด็กเพิ่งเอามาคืนคะ ขอบพระคุณคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ
เชิญรวมคะแนนได้ครับ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓
๑๗๖ ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี นะครับ เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ
เป็นเอกฉันท์ในวาระที่ ๓ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

๒๗

สมร ๑๒/๑

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่และแถลงได้ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คณะกรรมการแถลงได้ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. จังหวัดอำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ....
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ บึ้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ....
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย
ในมาตรา ๕ นี้ครับท่านประธาน ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เพิ่มขึ้นมาใหม่
๒ วรรค คือให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร
ศาลยุติธรรมมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ วรรคต่อมา
ข้อบังคับนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ กระผมก็มี
ความสงสัยว่าที่เขียนมาไม่ทราบว่าเขียนมาเพื่อประโยชน์อะไรครับ เพราะว่า
ตามความเห็นของกระผม นั้น คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมไม่มีอำนาจ
ที่จะมอบหมายและไม่มีอำนาจที่จะให้ความเห็นชอบด้วย แล้วลงดูนะครับ
ในกฎหมายฉบับนี้ไม่มีระบุไว้เลยว่าให้อำนาจคณะกรรมการ ไม่มีครับ ตรงไหน
ที่ระบุไว้ เพราะฉะนั้นถ้าหากจะมอบอำนาจให้ประธานศาลฎีกาลอย ๆ อย่างนี้
กระผมก็ไม่เข้าใจว่าจะมีขอบเขตแค่ไหน เพียงไร กว่าที่จะออกข้อบังคับเรื่องใด
หรือไม่ออกข้อบังคับเรื่องใด กระผมคิดว่ามันจะมีผลเสียมากกว่าผลดีนะครับ

ในการเติมวรรคสองและวรรคสาม แต่ในข้อเท็จจริงแล้วความเป็นจริงนั้น
การออกข้อบังคับหรือระเบียบเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ก.ต. ก็อยากจะ
เรียนตามด้วยความสงสัยครับ

๑๘/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภักดีธนากุล ในฐานะกรรมาธิการ คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่ได้เน้นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารราชการศาลยุติธรรมโดยตรงนะครับ การบริหารราชการศาลยุติธรรมจะไปอยู่ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม ซึ่งผ่านรัฐสภาไปอยู่ระหว่างรอการนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย งานหรือภารกิจของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะอยู่ที่การจัดระเบียบการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะเป็นบุคคลทางฝ่ายตุลาการของศาลยุติธรรม ซึ่งจะมีส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นข้าราชการตุลาการ เข้าเป็นตะโตะยุติธรรม รวมทั้งจะมีระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมข้าราชการฝ่ายตุลาการ เขียนเอาไว้ด้วยในการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มีรายละเอียดมากมายที่ไม่สามารถที่จะเขียนเป็นกฎหมายเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นก็เลยจำเป็นจะต้องให้มีบทบัญญัติสักมาตราหนึ่ง ที่ให้อำนาจท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้ออกข้อบังคับ เพื่อให้การปฏิบัติกรตามร่างพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับระเบียบการต่าง ๆ นั้นเป็นไปได้ แต่เพื่อให้เป็นความรอบคอบให้ไปสอดคล้องกับการบริหารงานองค์กรตามกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ก็เลยต้องให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมาธิการบริหารศาลยุติธรรมด้วย ระเบียบทางฝ่ายการบริหารงานบุคคลกับระเบียบการบริหารราชการ จะได้ไม่ขัดแย้งหรือลึกลับกันให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย เท่าที่กระผมได้รับฟังก็ยังไม่เข้าใจอยู่ว่า ในกรณีอย่างนี้กฎหมายฉบับนี้ความจริงแล้วคณะกรรมการศาลยุติธรรมนั้นไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะมอบหมายเลข แม้แต่น้อยในกฎหมายฉบับนี้ ถ้าฟังอย่างนั้นก็หมายความว่าไปใช้กฎหมายอื่นกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง เพื่อเอามาใช้กับกฎหมายฉบับนี้มันจะได้หรือครับ ท่านประธานครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้ไม่มีเลขครับ ไม่มีบอกตรงไหนเลยที่ว่าอำนาจให้ความเห็นชอบแก่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ ก็เลยไม่เข้าใจครับว่าจะใช้กฎหมายฉบับนั้น ไม่อย่างนั้นก็ต้องเขียนไปบอกว่าจะใช้กฎหมายฉบับที่ท่านว่ามาอนุโลมใช้กฎหมายนี้ด้วย

โดยให้ความเห็นชอบได้ใช้ใหม่ครับ เป็นอย่างนั้นหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คณะกรรมการ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิก ในกรณีที่ได้มีการเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๕ นั้น
ทั้งนี้เพราะว่าจะมีการเกี่ยวพันกันกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศาล
ยุติธรรม ซึ่งมีบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบราชการศาลยุติธรรม ที่ขณะนี้
กฎหมายฉบับดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยใน
มาตรา ๑๗ ของกฎหมายดังกล่าว นั้น ใน (๑) ได้พูดถึงการออกกระเบียบ หรือ
ประกาศ หรือมีมติเพื่อการบริหารราชการศาลยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับงาน
บริหารราชการ และงานธุรการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามนโยบาย
ของประธานศาลฎีกา รวมทั้งมีอำนาจยับยั้งการบริหารราชการของศาลยุติธรรม
หรือสำนักงานศาลยุติธรรมที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ หรือมตินั้นด้วย
จะเกี่ยวพันกับตรงนี้ครับ จึงได้บัญญัติไว้ในมาตรานี้ในวรรคที่สองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ
นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพีระพันธุ์ครับ
นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๕ ตกลงผมอยากถามว่าจะเอามาได้อย่างไรหรือเปล่า
ในส่วนมาตรา ๕
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อสักครู่นี้คุณเรวัตไม่ได้ตั้งใจ
ผมก็เลยถือว่าข้ามไป ไม่ได้ขอมตินะครับ เชิญคุณเรวัตยังตั้งใจอยู่ใช่ไหมครับ
นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธาน ผมคงจะ
ไม่ตั้งใจ แต่ผมอยากจะย้ำอีกนิดหนึ่งว่าใช้ระเบียบอันนั้นมาคุมตรงนี้ใช่ไหมครับ
ที่ท่านรัฐมนตรี ท่านประธานสุทัศน์ได้พูดไว้ หมายความว่าใช้ที่ท่านบอก ระเบียบตรงนั้น
มาใช้กฎหมายนี้ใช่ไหมครับ แล้วก็ใช้กันได้ใช่ไหมครับ
นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการการ) : ท่านประธาน
มิได้หมายความว่าเช่นนั้น หมายถึงว่าได้มีความเกี่ยวพันกัน และขณะเดียวกัน
ในมาตรา ๑๗ วรรคท้ายของกฎหมายฉบับนี้ก็เกี่ยวข้องอยู่ด้วยครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณถาวรครับ อันนี้คุณถาวร
ยังตั้งใจมาตรา ๕ หรือว่าผ่านไปมาตรา ๖ แล้วครับ
นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : มาตรา ๖ ครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ
นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสงขลา
พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอเรียนถามคณะกรรมการในข้อความมาตรา ๖ (๑)
ซึ่งได้เพิ่มข้อความว่า และข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเรียกชื่อ
อย่างอื่นตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง เมื่อผมได้ไปเปิดดูมาตรา ๑๒ แล้ว
ปรากฏว่าวรรคหนึ่งได้กำหนดตำแหน่งที่ชัดเจนขึ้น แต่เมื่อมาดูวรรคสอง
ปรากฏว่าเปิดโอกาสให้ ก.ต. กำหนดตำแหน่งอย่างอื่นขึ้นมาได้อีก ผมอยาก
เรียนถามคณะกรรมการว่า อย่างนี้หมายความว่าวรรคสอง ก.ต. สามารถ
แต่งตั้งได้โดยไม่รู้จบ จะคิดตำแหน่งอะไรขึ้นมาก็สามารถแต่งตั้งได้ อย่างนั้น

หรือไม่ หรือถ้าหากว่ามีข้อความที่จำกัดที่ทำให้เราได้พิจารณาเห็นว่า ก.ต. เอง ก็ได้คำนึงถึงกรอบอัตรากำลังและตำแหน่งที่คิดขึ้นนั้น ไม่ทราบว่าจะมีคำอธิบายให้ผมได้ทราบบ้างหรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายเจริญ ภักดีธนากุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จรรย์ ภักดีธนากุล ในมาตรา ๑๒ วรรคสอง ให้อำนาจ ก.ต. สามารถจะเทียบตำแหน่งอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ก็เพื่อที่ว่า การเขียนตำแหน่งทั้งหมดเอาไว้ในวรรคหนึ่งอาจจะไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน ก็เปิดไว้ในวรรคสองว่า ก.ต. ถ้ามีการกำหนดตำแหน่งอะไรขึ้นมาให้เทียบ กับตำแหน่งใดที่เขียนเป็นหลักไว้ในวรรคหนึ่ง อย่างเช่นตำแหน่งของผู้ช่วย ผู้พิพากษาศาลฎีกา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์อย่างนี้ ไม่ได้มาเขียนไว้ในวรรคหนึ่ง แต่ว่าจำเป็นต้องมีเป็นต้น ตัว ก.ต. ท่านก็จะต้องบอกว่าคนที่ขึ้นไปเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาควรจะให้อยู่ ในฐานะเทียบเท่ากับตำแหน่งหลักที่เขียนไว้ในวรรคหนึ่งอะไร ซึ่งในปัจจุบันนี้ ท่านก็เทียบให้เท่ากับผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ สำหรับผู้ช่วยศาลฎีกา แล้วก็สำหรับ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ท่านก็เทียบให้เท่ากับตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล เป็นต้น นี่เป็นตัวอย่าง แต่ที่นี้ทำไมต้องเอาไปเขียนไว้ในมาตรา ๖ (๑) ตอนที่ท้ายที่เพิ่มเข้ามาตามข้อความที่ขีดเส้นใต้ ก็เพราะว่าในมาตรา ๖ (๑) ไปเขียนนิยามศัพท์ของคำว่า ข้าราชการตุลาการ เอาไว้ ถ้าเขียนนิยามศัพท์ คำว่า ข้าราชการตุลาการ ไว้ว่าหมายความว่าถึงข้าราชการที่มีอำนาจหน้าที่ พิพากษาพิพากษาคดี ตลอดจนผู้พิพากษาเท่านั้น จะมีบุคลากรกลุ่มหนึ่ง ผู้พิพากษากลุ่มหนึ่งที่จะหลุดออกไปจากนิยามศัพท์ในมาตรา ๖ (๑) ตัวอย่าง ก็ชัดเจน ก็เช่น ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ เพราะว่า ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ไม่ใช่ไม่มีอำนาจในการที่จะไปพิพากษา พิพากษาคดีของท่านเอง ท่านทำหน้าที่เป็นเหมือนฝ่ายวิชาการคอยตรวจทางด้าน หลักวิชา และก็ทักท้วงให้เป็นประเด็นเพื่อที่ท่านเจ้าของสำนวนท่านจะได้ ทบทวนตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง -----

เพราะฉะนั้นตัวผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา เมื่อท่านไม่ได้เป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ท่านก็ไม่อยู่ในนิยามศัพท์ใน (๑) นี้ แล้วท่านก็ไม่ใช่ผู้พิพากษา เพราะว่าท่านไปดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ถ้าไม่เต็มไว้ บุคลากรกลุ่มนี้หรือผู้พิพากษาที่ไปรับตำแหน่งพิเศษในกลุ่มนี้ก็จะหลุดจากนิยามศัพท์ในมาตรา ๖ (๑) แล้วก็อาจจะทำให้ถึงแม้ในที่สุดดีรวมกันได้ แต่มันอาจจะทำให้ต้องไปตีความ ก็เลยเขียนให้ชัดเจนตามในตัวกฎหมาย ปัจจุบันก็เขียนอย่างนี้ เพื่อตัดปัญหาการโต้เถียงและตีความเอาไว้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานครับ

ผม ถาวร เสนเนียม จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมยังมีความสงสัย เมื่อคณะกรรมการได้ชี้แจงว่าเพื่อเปิดกว้างให้กับ ก.ต. ได้มีโอกาส กำหนดตำแหน่งเพิ่มขึ้น ผมอยากเรียนถามว่าตำแหน่งที่ท่านได้ยกตัวอย่าง ให้ผมได้ทราบเมื่อก็คือตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาประจำศาลต่าง ๆ ในเมื่อเรารู้แล้ว คณะกรรมการรู้แล้วว่าตำแหน่งเหล่านั้นมีความจำเป็นจะต้อง กำหนด ทำไมไม่กำหนดเสียให้ชัด ทำไมจะต้องเปิดกว้าง การเปิดกว้าง เป็นการล่อแหลมที่จะให้ใช้อำนาจในการเพิ่มตำแหน่งให้มากขึ้น ท่านประธานครับ คนเราจะอยู่ในสถาบันใดก็แล้วแต่ เมื่อมีตำแหน่งก็มีการทะเลาะเบาะแว้ง ที่จะเข้าสู่ตำแหน่งนั้น ๆ และก็นำมาซึ่งปัญหาวิกฤติที่จะเกิดขึ้นในองค์กร คำอธิบายของคณะกรรมการผมว่ายังไม่ชัดเจน ถ้าหากว่าจะสามารถ กำหนดตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใดไว้ในมาตราหนึ่งมาตราใดก็น่าที่จะกำหนด เสียให้ชัด การเปิดกว้าง เช่นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้เพิ่มตำแหน่งโดยไม่มี จุดจบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมต้องขอคำยืนยันจากท่านกรรมการว่า ถ้าสมมุติว่านำข้อความใหม่มาเพิ่มไว้ในมาตรา ๖ ตอนท้ายแล้วใน (๑) ข้อความที่เพิ่มขึ้นมันจะขยายความไปถึงว่าสมมุติว่ามันต้องเกี่ยวข้องกับ มาตรา ๑๒ ที่เราพิจารณาอยู่ สมมุติเป็นตำแหน่งที่ได้ตัดออกไปแล้ว

ตามมาตรา ๑๒ ได้ตัดออกไปแล้ว ถ้าข้อความเช่นนี้มีอยู่สามารถที่จะตั้งให้
ตำแหน่งที่ตัดออกไปตามมาตรา ๑๒ ได้หรือไม่ เช่นตำแหน่งอธิบดีภาค
อย่างนี้ ซึ่งเราตัดออกไปแล้ว ถ้าจะมีข้อความเช่นนี้จะสามารถตีความได้อีก
หรือไม่ว่าต่อไปจะสามารถตั้ง ท่านยืนยันได้หรือไม่ว่าท่านจะไม่ตั้งอธิบดีภาคอีก
ต่อไปอย่างนี้เป็นต้น ผมขอคำยืนยัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ถามข้อปฏิบัติ แล้วแต่กรรมการ
จะตอบหรือไม่ แต่เวลานี้ถามข้อปฏิบัติ ไม่ใช่ข้อกฎหมายตรงนี้ เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ประเด็น
ที่ผมหารือนั้นผมคิดว่ามันเกี่ยวข้องกัน ท่านประธานครับ เพราะว่าข้อความที่
กำหนดเอาไว้แบบนี้มันต้องมีความชัดเจนว่าจะมีความหมายอย่างไร การตีความ
เจตนารมณ์คืออย่างไรกันแน่ มันไม่ใช่เป็นข้อปฏิบัติ มันเป็นข้อบอกว่านี่คือการที่
จะบอกว่าข้อความที่แก้ไปตามมาตรา ๑๒ แล้วเอามากำหนดใหม่ก็ได้ นี่คือ
ปัญหา เพราะฉะนั้นปัญหาตรงนี้เราจะกำหนดใส่ไว้มีอะไรบ้าง ผมคิดว่ามัน
ต้องมีความชัดเจน เพราะไม่ใช่ว่าสมมุติว่ามาตรา ๑๒ ที่บอกว่ากรรมการ
แก้ไขออกไปแล้ว และถ้าเราเปิดช่องอย่างนี้บอกกำหนดตำแหน่งอะไรก็ได้
ตรงนี้ครับที่มันจะเป็นปัญหาตามขึ้นมา เพราะถ้าหากว่าตีความไปถึงขนาดนั้น
ผมไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดมาตราให้เพิ่มข้อความต่อท้ายในมาตรา ๖ (๑)
เอาไว้ครับ เพราะฉะนั้นผมต้องขอความชัดเจนจากกรรมการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายเจริญ ภักดีธนากุล (กรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อให้ท่านผู้อภิปรายได้สบายใจนะครับ ผมมั่นใจว่าถ้าตัวกฎหมายเขียนไว้ชัดว่าไม่ต้องการให้มีตำแหน่งใดแล้วนี้ หน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจออกกฎหมายลำดับรองย่อยลงไปนี้ไม่สามารถจะออกกฎหมายลำดับรองให้ฝ่าฝืนกับเจตนารมณ์ใหญ่ของพระราชบัญญัติได้ครับ ผมคิดว่าข้อที่ท่านห่วงกังวลนี้จะไม่เกิดขึ้นฝ่าฝืนเจตนารมณ์ของกฎหมายใหญ่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพีระพันธุ์ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่เพื่อนสมาชิกได้สอบถามกรรมมาธิการไปนี้ ผมเองก็สงสัยอยู่ว่าในมาตรา ๖ (๑) ในร่างฯ เดิมนะครับท่านประธาน ก่อนที่จะมีการเพิ่มเติมประเด็นที่ท่านสมาชิกได้สอบถามกับกรรมมาธิการนั้น ท่านประธานจะเห็นได้ นะครับว่าความหมายของข้าราชการตุลาการตามกฎหมายฉบับนี้คือ ข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี รวมตลอดถึงผู้ช่วยผู้พิพากษาเท่านี้ ทั้งตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา และข้าราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีนั้น คงไม่มีใครโต้แย้งครับว่าไม่ใช่ตุลาการ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คงจะถูกต้องละครับ ที่บอกว่าข้าราชการตุลาการหมายถึงบุคคลเหล่านี้ แต่ตรงที่กรรมมาธิการเพิ่มขึ้นมาครับท่านประธาน ไปเพิ่มว่า และข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ตรงนี้ใช้แต่เพียงว่า ข้าราชการเฉย ๆ นะครับ แล้วไปดูมาตรา ๑๒ วรรคสอง นอกจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ก.ต. อาจออกประกาศกำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกได้ ตำแหน่งดังกล่าวจะเทียบกับตำแหน่งใดตามวรรคหนึ่งให้กำหนดไว้ในประกาศนั้นด้วย ตรงนี้ก็จะทำให้เกิดปัญหาได้เหมือนกันครับท่านประธานว่า ข้าราชการตรงนี้หมายถึงข้าราชการข้างหน้าหรือเปล่าครับ คือข้าราชการข้างหน้าที่เราเขียนไว้ชัดเจนเลยครับว่าหมายถึงข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดี ถ้าตรงนี้หมายถึงว่าข้าราชการเหล่านั้น แต่ให้มีตำแหน่งอื่น ๆ เราจะหมายความว่าอย่างไร ทำไมไม่เป็นข้าราชการตุลาการผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งไปเป็นวรรคหนึ่งก็ได้ แต่สิ่งที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงนะครับ ผมคิดว่าประเด็นสำคัญคงจะอยู่ที่ว่าอย่างนี้เราจะวางกรอบได้อย่างไรว่าจะไม่มีตำแหน่งอะไรใหม่ ๆ เกิดขึ้นมาอีก แล้วไปเปรียบเทียบกับ

เทียบเคียงกับตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งขึ้นมา เพราะว่าเราจะดูแลเฉพาะ
มาตรา ๖ ตรงนี้ท่านประธานครับ ก็คงจะยังไม่สามารถจะจบได้ เพราะว่าเราต้อง
ไปดูมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๑ มาตราอะไรต่อไปอีก
มันจะไปเกี่ยวกับเรื่องการรับเงินเดือน รับเงินประจำตำแหน่ง รับอะไรกันอีก
ว่าคนที่มีความต่าง ๆ เหล่านี้ไปเทียบเคียงกับอะไร ฉะนั้นตรงนี้นั้นไม่ใช่
แต่เพียงว่าตำแหน่งที่ว่านี้จะเขียนไว้เป็นลอบ ๆ เพราะฉะนั้นประการแรก
ผมอยากจะสอบถามอย่างนี้ครับท่านประธานว่า ในระบบที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ะครับ
ที่เป็นอยู่ก่อนกฎหมายนี้ที่ใช้อยู่ ทางกระทรวงยุติธรรมก็ดีนะครับ ทางศาลก็ดี
ได้มีการแต่งตั้งข้าราชการอะไรบ้างที่ไปเทียบเท่าตำแหน่งอย่างนี้ มีมาแล้วเท่าไร
ตำแหน่งอะไรบ้าง แล้วท่านคาดการณ์ว่าในอนาคตตามกฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็น
ต้องแต่งตั้งตำแหน่งอะไรให้เทียบเคียงอะไรกันได้อย่างไรอีก ก็ขอสอบถามเบื้องต้น
อย่างนี้ก่อนครับท่านประธาน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคณะกรรมการ

นายเจริญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมกราบเรียนว่าในปัจจุบันนี้กฎหมายที่เขียนในพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ๒๕๒๑ ได้เขียนเหมือนอย่างที่คุณกรรมาธิการนำเอามา
เพิ่มเติมไว้ในร่างฯ มาตรา ๖ (๑) นะครับ แต่ว่าสำหรับคำถามที่ท่านถามว่า
ปัจจุบันมีการเทียบตำแหน่งอะไรบ้างนี้ ก็มีเยอะครับ ผมยกตัวอย่างตำแหน่ง
ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกากับผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ไปแล้วนะครับ ตำแหน่งที่
เทียบอีกตำแหน่งหนึ่งก็คือเลขานุการศาลฎีกา เลขานุการศาลอุทธรณ์ เลขานุการ
ศาลแพ่ง ตำแหน่งนี้เราตั้งจากผู้พิพากษาเหมือนกัน แต่ว่าเอาให้ท่านมาทำงาน
เพื่อช่วยเป็นศูนย์กลางตัวประสานระหว่างท่านประธานศาลฎีกากับท่านผู้พิพากษา
ในศาลทั้งหมด ถ้าเลขานุการศาลอุทธรณ์ก็ประสานอยู่ในศาลอุทธรณ์ ในศาลแพ่ง
ก็ประสานอยู่ในศาลแพ่ง แล้วก็เป็นตัวเชื่อมต่อรอยต่อระหว่างฝ่ายตุลาการกับ
ฝ่ายธุรการของศาล รวมทั้งช่วยดูแลงานทางด้านประชาสัมพันธ์ ทางด้านการ
ตรวจสอบกลิ่นกรองคุณภาพงานอะไรต่าง ๆ ให้กับท่านประธานศาลฎีกาหรือ
อธิบดีศาลด้วยนะครับ เราก็เทียบให้ลดหลั่นกันมา -----

อย่างเลขานุการศาลฎีกาก็เทียบเท่าให้เท่ากับผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ถ้าเพื่อเป็น
เลขานุการศาลอุทธรณ์ก็เทียบเท่ากับผู้พิพากษาหัวหน้าศาล เลขานุการศาลแพ่ง
เลขานุการศาลอาญาก็เทียบเท่าให้ท่านเท่ากับผู้พิพากษาศาลจังหวัด ตามลำดับ
ความสำคัญเพื่อที่จะได้คนให้ไปเหมาะสมกับระดับของงาน นอกจากนั้นยังเทียบ
ตำแหน่งผู้พิพากษาศาลแรงงาน ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแรงงาน ผู้พิพากษา
ศาลภาษี ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลภาษี ผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญา
และหัวหน้าคณะในศาลทรัพย์สินทางปัญญา ให้เทียบเท่ากับผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
และผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการทำงาน
คดีชำนาญพิเศษเหล่านั้นว่าท่านไม่ต้องถูกคั่นกลาง ถูกดึงจากศาลชั้นต้นไปทำงาน
คดีสามัญในศาลอุทธรณ์ แล้วก็รอเวลา ๕ ปี ๑๐ ปีกว่าจะได้ขึ้นไปทำงานชำนาญพิเศษ
ในศาลฎีกา เพราะคดีในศาลชำนาญพิเศษเหล่านั้นเขาจะอุทธรณ์ข้ามชั้นศาลอุทธรณ์
ตรงไปที่ศาลฎีกา เพราะฉะนั้นก็ต้องจัดระบบให้เอาผู้พิพากษาระดับศาลอุทธรณ์
ลงไปทำงานที่ศาลชำนาญพิเศษเหล่านั้น ความเติบโตต่อเนื่องพอท่านเข้าไปอยู่ใน
ศาลภาษีแล้วท่านก็สามารถอยู่จนถึงขั้นเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกภาษีอากรได้
นอกจากนั้นก็ยังมีตำแหน่งหัวหน้าแผนกชำนาญพิเศษต่าง ๆ ในศาลฎีกา
หัวหน้าแผนกชำนาญพิเศษต่าง ๆ ในศาลอุทธรณ์ เช่น หัวหน้าแผนกคดีเยาวชน
และครอบครัว หัวหน้าแผนกคดีล้มละลาย เป็นต้น หัวหน้าแผนกเหล่านี้
ไม่ได้เขียนไว้เป็นตำแหน่งหลัก เพราะฉะนั้นพอเอาผู้พิพากษาท่านไปลงตำแหน่งนั้นแล้ว
ก.ต. ท่านก็จะต้องเทียบก่อนว่าให้เทียบเท่ากับตุลาการตำแหน่งไหน
การคัดเลือกคนเข้าสู่ตำแหน่งจะได้เหมาะสม แล้วท่านก็จะได้รับรู้สถานะของท่าน
อันนี้ก็จำเป็นครับ เพราะว่าถ้าไม่เขียนเอาไว้ในมาตรา ๑๖ (๑) แล้วเดี๋ยว
ท่านเหล่านั้นท่านจะหลุดจากความเป็นข้าราชการตุลาการไป ซึ่งทำให้ต้องมา
ตีความยุ่งยากกันอีกนะครับ แต่ถ้าเขียนไว้เหมือนในกฎหมายปัจจุบันที่เพิ่มเข้าไปนี้
นะครับจะหมดปัญหาการตีความ ไม่ได้มีการอย่างที่ท่านกังวลว่าจะทำให้เกิดช่องโหว่
ช่องว่าง เอาไปเล่นแร่แปรธาตุอะไรไม่ได้เลยครับ และอีกประการหนึ่งที่จะให้
เขียนให้หมดคัมภีร์เกือบจะเป็นไปไม่ได้หรอกครับ เพราะว่าเราจะมึนงานที่จะต้องทำ
ในข้างหน้าเราก็ยังไม่ทราบ ต่อไปเราอาจจะต้องทำงานกลั่นกรองทางด้านวิชาการ
เพื่อช่วยเหลือทางด้านวิชาการให้กับท่านเอง ค่ะ คณะผู้พิพากษาที่ต่างฝ่ายต่างอิสระ
ทำงานแยกจากกันคนละองค์คณะ ต้องมีคนที่จะเข้าไปทำงานช่วยท่านดูแลในเรื่อง
ความสอดคล้องของแนวบรรทัดฐานคำพิพากษา แนวหลักกฎหมายที่ท่านแต่ละคณะ

จะตัดสินใจออกมา ผู้พิพากษาที่เข้าไปทำงานตรงนั้น ทางฝ่ายตรวจสอบทางด้าน
กลั่นกรองทางด้านคุณภาพงาน ทางด้านวิชาการก็จะต้องคัดเอาจากทาง
ข้าราชการตุลาการหรือผู้พิพากษาไปทำ แล้วก็ต้องเทียบตำแหน่ง แต่พอท่าน
ไปทำตรงนั้นท่านก็ไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี เพราะฉะนั้นก็อาจจะทำให้
หลุดจากนิยามศัพท์ของการเป็นข้าราชการตุลาการไป ก็เลยจำเป็นต้อง
เขียนเพิ่มไว้ในมาตรา ๖ (๑) ตอนท้ายครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณถาวรครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม ถาวร
เสนเนียม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสงขลา ผมยังคงยืนยันความเห็น
การเพิ่มข้อความในมาตรา ๖ (๑) เป็นการทาลายหลักการของกฎหมายฉบับนี้
ท่านประธานครับ การแยกศาลไปเป็นอิสระเกิดจากรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจน
แล้วก็กฎหมายอีก ๑ ฉบับซึ่งเราได้ผ่านสภาไปแล้วคือ พ.ร.บ. ธรรมนูญศาล
ในกฎหมายฉบับนั้นเราได้ตัดตำแหน่งที่ไม่มีควมจำเป็นต่อการพิจารณาพิพากษาคดี
ออกไปจำนวนมาก การแปรญัตติหรือการพิจารณาของคณะกรรมการชุดนี้ก็ได้
ารุณาตัดตำแหน่งหลายตำแหน่งที่ไม่มีควมจำเป็นต่อการพิจารณาพิพากษาคดี
ออกไปในหลาย ๆ มาตรา และได้ตรงกับที่ผมได้แปรญัตติไว้ในหลายมาตราด้วย
นั่นคือเจตนารมณ์ของการร่างกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ ถ้ายังคงเอา
ข้อความที่คณะกรรมการธิการได้เพิ่มเข้าไป ผมยังคงยืนยันว่าเป็นการทาลายหลักการ
ในกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่ผ่านสภาไปแล้ว ๑ ฉบับ เขียนไว้ชัดเจนว่า
ในระบบสากล ในระบบของการเป็นผู้พิพากษานั้น การเป็นผู้พิพากษาที่มีความสำคัญ
ต่อการทำงานก็คือการพิจารณาการพิพากษาคดีหรือการผลิตคำพิพากษา แล้วก็มี
ควมจำเป็นที่จะต้องให้มีตำแหน่งน้อยที่สุด ถ้ายังมีตำแหน่งมากยังมีผลกระทบต่อ
การไขว่คว้าหาตำแหน่ง และได้มีการตัดตำแหน่งออกไปแล้ว แต่เมื่อเขียน
ซ่อนเงื่อนไว้ตรงนี้ก็จะเป็นเปิดโอกาสให้ตำแหน่งที่ตัดออกไปแล้วกลับมีขึ้นเหมือนเดิม

อย่าลืมว่าทุกคนพยายามที่จะแสวงหาตำแหน่ง นั่นคือสิ่งที่จะนำมาสู่ความไม่ชอบมาพากลของการบริหารงานบุคคลในระบบงานตุลาการ ทุกครั้งที่มีการเกิดวิกฤติตุลาการขึ้น ก็เนื่องจากตำแหน่งเป็นสิ่งสำคัญ แต่ในเมื่อเราตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาลแล้ว ผมคิดว่าจากการสัมมนา จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้พิพากษาจำนวนมากก็ดี ท่านเหล่านั้นต้องการให้ตัดตำแหน่งที่ไม่มีความจำเป็นต่อการทำงานออกไป แต่เมื่อเพิ่มข้อความตรงนี้ไว้ ผมคิดว่าเจตนาารมณ์ตรงนั้นจะต้องถูกทำลายจากข้อความที่เพิ่มนี้แน่นอน ผมขอความกรุณาต่อคณะกรรมการมาให้ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ถ้าตัดออกได้ผมคิดว่าจะ เป็นพระคุณครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณพีระพันธุ์

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณ

ท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ท่านกรรมการได้ตอบข้อซักถามของผม ผมเห็นว่าสิ่งที่ท่านตอบนั้นพอสรุปได้ดังนี้ อันแรกก็คือ กรณีที่เอาผู้พิพากษาไปทำหน้าที่เป็นเลขานุการศาล ซึ่งตรงนั้นท่านจะทำหน้าที่เป็นเลขานุการศาล ไม่ได้ทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีที่นี้ไปดำรงตำแหน่ง เลขานุการศาลก็จะเกิดปัญหาว่า แล้วตำแหน่ง เลขานุการศาลมันเทียบเท่าศาลหรือผู้พิพากษาอะไร ขึ้นไหน กฎหมายเดิมที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ถ้าไม่กำหนดเอาไว้ให้อำนาจเทียบเคียงก็จะเกิดปัญหาว่า แล้วตำแหน่ง เลขานุการศาลจะไปกินเงินเดือนอะไร เพราะไม่ได้ทำหน้าที่พิพากษาคดี ฉะนั้นตรงนั้นก็คือความจำเป็น

ประการที่ ๒ ก็คือ ในกรณีที่มีศาลพิเศษขึ้นมา เช่น ศาลแรงงาน ศาลภาษี ในระบบเดิมอาจจะไม่ได้กำหนดไว้ว่า ศาลแรงงาน ศาลภาษีนี้ขึ้นไหน าก็อาจจะเกิดปัญหา ก็เลยต้องมาให้อำนาจเทียบเคียงท่านเองอย่างนั้นหรือไม่ แต่ว่าในระบบนี้เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ต้องถามอย่างนี้ว่า ในรูปแบบที่เราจะสร้างโครงสร้างของสถาบันศาลใหม่ ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่จะแยกระบบศาลออกจากกระทรวงยุติธรรมแล้วขณะเดียวกันก็สร้างองค์กรบริหารภายในของศาลขึ้นมาเอง ก็ต้องถามว่า อำนาจหน้าที่ที่ปัจจุบันเป็นหน้าที่ที่ เลขานุการศาลทำหน้าที่อยู่นั้น ซึ่งไม่ใช่เรื่องพิจารณาพิพากษาคดีเลย แต่เป็นเรื่องของการช่วยท่านอธิบดีดูเรื่องระบบต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเรื่องของงานบริหาร เหล่านี้ในโครงสร้างใหม่เราจะต้องให้ผู้พิพากษามาทำอีกไหม หรือว่าจะ เป็นระบบเจ้าหน้าที่ของฝ่ายคณะกรรมการ

บริหารงานศาลหรือสำนักงานเข้ามาทำ ต้องให้เกิดความชัดเจนตรงนี้ก่อน เพราะถ้าหากว่าเป็นสายธรรมดาแล้ว เหตุผลตรงนี้ก็ไม่มี

ประการที่ ๓ ในเรื่องของศาลพิเศษก็ดี หรือตำแหน่งอะไรจะเรียก ขึ้นมาก็ดี ท่านประธานดูในบัญชีเงินเดือนท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ได้ปรับ โครงสร้างใหม่เรียกว่า ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ไม่ว่าจะ เป็นศาลแรงงาน ศาลภาษี หรือศาลอะไรที่เป็นศาลพิเศษ ถ้าหากเราไปบอกว่า คนเหล่านี้มีฐานะ เป็น ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ก็ไม่ต้องมาเทียบเคียงชั้น เพราะว่ามันก็มาเข้าบัญชีเงินเดือน ได้เองว่า ศาลชั้นต้นเงินเดือนเท่าไร ไม่ต้องไปเทียบเคียงว่า ศาลแรงงาน เท่ากับศาลชั้นต้น ศาลภาษีอากรเท่ากับศาลชั้นต้น แต่ตรงนั้นคงจะเป็นเรื่องที่จะต้อง แก้ไขในประเด็นอื่น แต่ผมเข้าใจว่าที่เพื่อนสมาชิกได้สอบถาม และผมต้อง ขึ้นมาเสริมเพื่อขอความกระจ่างชัดก็คือว่า ในกฎหมายฉบับก่อนหน้าที่เราผ่านไป คือ ร่างพระราชบัญญัติพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ได้มีการปรับปรุงไม่ให้มีตำแหน่ง หลายตำแหน่ง เช่น ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาล ท่านสมาชิกก็เป็นห่วงว่า เอ๊ะ แล้วอย่างนี้ มาตรา ๖ (๑) ที่ไปแก้ไขเพิ่มเติมตรงนี้ขึ้นมาจะสามารถ ไปใช้อำนาจตามมาตรา ๖ (๑) ที่แก้ไขเพิ่มเติมตรงนี้ ไปตั้งตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านั้นขึ้นมา แล้วมาเทียบเคียงชั้นได้หรือไม่ ผมคิดว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่เพื่อน สมาชิกเป็นห่วง ซึ่งกรรมการคงจะต้องขอความกระจ่างชัดตรงนี้ขึ้นมาว่า มันจะสามารถใช้ตรงนี้ไปดำเนินการตรงนั้นได้หรือไม่ เพราะถ้าได้ก็เท่ากับว่า จะอาศัยกฎหมายฉบับหนึ่งไปแก้ไขกฎหมายอีกฉบับหนึ่งในทางอ้อม ซึ่งตรงนั้นคงจะ เป็นสิ่งที่ท่านสมาชิกเป็นห่วง ท่านสมาชิกถึงได้สอบถามว่า ยืนยันไหมว่าจะไม่มี เหตุเหล่านี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านกรรมการควรจะชี้ให้ชัดตรงนี้ว่า แท้ที่จริงแล้วเป็นอย่างนั้นหรือไม่ เป็น และจะเป็นหรือไม่ เพื่อจะได้เกิดความ เข้าใจที่ดี แล้วก็จะ ได้เป็นแนวทางในการที่จะพิจารณาในมาตรานี้ต่อไป ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีผู้อภิปรายก็ยังติดใจอยู่ว่า
ที่เพิ่มเติม มาตรา ๖ (๑) เป็นการเพิ่มเติมมีเหตุผลประการใด แล้วก็
ครอบคลุมนาน้อยแค่ไหน แล้วก็คงจะถามเพิ่มเติมหนึ่งว่า (๑) (๒) และ (๓)
มันไม่เพียงพอหรืออย่างไรถึงต้องเติมตอนท้าย (๑) ก็เอาออกไปนะครับ
เชิญกรรมการครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเข้าใจว่าประเด็นที่ท่านห่วงมากที่สุดก็คงอยู่ที่ว่า
ห่วงว่าจะมีการเทียบตำแหน่ง ให้มีตำแหน่งที่ทางรัฐสภาตัดออกไปแล้ว
กลับเข้ามาอีก กระผมกราบเรียนไปแล้วในครั้งแรกว่าการกระทำอย่างนั้น
กระทำไม่ได้หรอกครับ เพราะว่า เป็นเรื่องที่ชัดเจนว่ารัฐสภามีเจตนารมณ์
ชัดเจนที่จะไม่ให้มีตำแหน่งใดแล้ว ทางองค์การที่ได้รับมอบอำนาจไปจากรัฐสภา
จะไปออกกฎหมายเปรียบย่อยสร้างตำแหน่งที่รัฐสภาไม่ต้องการให้มีขึ้นมาอีก
อย่างนี้ชัดเจนเจตนารมณ์ของกฎหมายแม่บทชัดเจน ทำไม่ได้ครับ ผมคิดว่า
ไม่น่าจะต้องห่วง ผมเข้าใจว่าคงอยากจะทำให้มีการแถลงไว้ให้ชัดเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านถาวรยังติดใจที่คณะกรรมการ
เพิ่มอีกไหมครับ ไม่ติดใจแล้วนะครับ ถ้าอย่างนั้นเชิญเลขาธิการฯ ต่อนะครับ
มาตรา ๗

นายพิฑูร พุ่มทิริฎ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมมีความข้องใจในมาตรา ๗ ว่าด้วย
อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการ ดะโต๊ะยุติธรรม
ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามที่กรรมาธิการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
ดังนี้ว่า เมื่อเริ่มต้นปีงบประมาณประจำปี ให้ข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะ
ยุติธรรมแต่ละคนได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพิ่มขึ้นจากเดิมที่ได้รับอยู่
เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของปีที่ล่วงมา
ที่กระทรวงพาณิชย์คำนวณเพื่อใช้ในราชการ ท่านประธานครับ ผมเป็นห่วง
และอยากจะถามผ่านทางคณะกรรมการถึงเหตุผลในการเพิ่มเติมต่อข้อความ
อย่างนี้ครับ และผมเป็นห่วงว่าในเมื่อทางคณะกรรมการได้มีการเพิ่มเติม
อย่างนี้ เท่าที่กระผมได้อ่าน ถ้าเราจะสังเกตเห็นว่ามันจะมีปัญหาต่อในการ

จัดสรรงบประมาณของรัฐบาลทุกรัฐบาลที่จะเข้ามาบริหารบ้านเมือง ก็ด้วย
เหตุผลว่าในเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอัตราดัชนีราคาผู้บริโภคนั้น กระทบ
ขออนุญาตเรียนว่า ก็หมายถึงว่าถ้าเกิดประเทศชาติเรามีปัญหาในเรื่อง
ค่าครองชีพ และอัตราค่าบริโภคสูงขึ้นถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐๐ เปอร์เซ็นต์
ก็หมายความว่าถ้าตามกฎหมายนี้ก็สามารที่จะเพิ่มอัตราเงินเดือนได้เลยอย่างนั้น
ใช่หรือไม่ อันนี้คือที่ผมอยากจะเรียนถามไปทางคณะกรรมการ ก็ด้วยเหตุผล
ที่ผมต้องลุกขึ้นมาถามก็เพราะว่าผมเป็นห่วงว่า ถ้าหากมีการจัดตั้งอย่างนี้
มีการเพิ่มเติมกันอย่างนี้จะทำให้มีปัญหาคือไปข้างหน้าในการจัดสรรงบประมาณ
ของรัฐบาลที่จะเข้ามาบริหารงานต่อไป ไม่ว่าจะใครจะมาเป็นรัฐบาลก็แล้วแต่
จะทำให้การจัดสรรงบประมาณนั้นเพิ่มพูนขึ้นครบถ้วนประชาชน จะให้งบประมาณ
เพิ่มขึ้นมาโดยมาก และจะมีปัญหาในการบริหารงานของรัฐบาลที่จะมาบริหารงาน
ต่อไป ซึ่งกระทบขออนุญาตถามไปทางกรรมการว่าท่านมีเหตุผลอย่างไร
ถึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอย่างนี้ ผมขออนุญาตทราบเหตุผลด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธาน
สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพ็ชรสว่าง
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ในมาตรา ๗ ซึ่งคณะกรรมการธิการได้มีการเพิ่มเติมในวรรคสอง
และวรรคสาม ผมคิดว่าในประเด็นนี้คงเป็นประเด็นที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หลายท่านเกิดความสงสัย รวมทั้งมีข้าราชการที่เกี่ยวข้องได้มีการสอบถาม
มายังผมด้วย ผมได้รับปากว่าจะได้สอบถามต่อคณะกรรมการผ่านไปยัง
ท่านประธานสภาฯ สำหรับในวรรคสองนั้นสิ่งที่คณะกรรมการได้เพิ่มหลักการขึ้น
เกี่ยวกับลักษณะการเพิ่มขึ้นของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการ
และคะโตะยุติธรรมของแต่ละคนนั้น ในหลักการตรงนี้ผมเข้าใจว่าเป็นหลักการที่
คณะกรรมการได้นำเอาหลักการของศาลปกครองนำมาใช้ ซึ่งในเรื่องของ
ศาลปกครองนั้นผมเข้าใจว่าในโครงสร้างของตำแหน่งชั้นผู้พิพากษานั้นคงมี
ความแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงสร้างของกฎหมายบางประการ
ความแตกต่างกันตรงนี้อาจจะเทียบกับในระบบของศาลยุติธรรมคงไม่ได้มากนัก
แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ผมมีความสงสัย เช่นเดียวกับท่านสมาชิกที่ได้กล่าวไปแล้ว
ผมอยากเรียนถามถึงหลักการที่ทางคณะกรรมการได้ดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไร
มีเหตุผลอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบัญชีเงินเดือนที่อยู่ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้
เราต้องยอมรับว่าในอัตราเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นของตุลาการนั้นเรามีความจำเป็น
เท่าที่ผมดูนี้คงจะมีประมาณอย่างน้อย ๔๐ เปอร์เซ็นต์ที่เพิ่มขึ้นอาจจะไม่ถูกต้อง
หรือว่าอาจจะคลาดเคลื่อนก็ได้ ในการที่เพิ่มขึ้นจำนวนที่พอสมควรนี้ ผมคิดว่า
คงไม่มีใครปฏิเสธว่าในสถานะของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่จะให้ความเป็นธรรม
เกิดขึ้นต่อสังคมมีความจำเป็นอย่างยิ่ง แต่ในการที่จะให้มีการคิดเพิ่มขึ้นของ
เงินเดือน ผมอยากเรียนถามว่าอัตราที่เพิ่มขึ้นของเงินเดือนโดยที่จะอาศัย
ความเปลี่ยนแปลงดัชนีของผู้บริโภคเอามาใช้นั้น ในแนวทางที่ผมอยากให้ทาง
กรรมการธิการได้อธิบายว่า ในแนวคิดตรงนี้นั้นจะคิดอย่างไรถ้าหากว่าเพิ่มขึ้น
จะเป็นการทบเงินเดือนอย่างเดียวหรือว่าเงินประจำตำแหน่งด้วยหรือไม่
ในชั้นศาลชั้นต้นซึ่งมีระดับชั้นเงินเดือนที่ ๑ ที่ ๒ นั้น มันมีชั้นเงินเดือน
หรือขั้นวิงอยู่แล้ว ถ้าหากว่าคิดตรงนี้หมายความว่ามันจะบวกเป็น ๒ ประการ
หรือเปล่าว่า ทั้งเงินเดือนที่ขึ้นด้วย และก็ในส่วนที่เพิ่มขึ้นจากตรงนี้ด้วยหรือไม่
ในส่วนนี้ผมคิดว่าอยากจะให้ทางกรรมการธิการได้มีการชี้แจงว่า ในสิ่งที่แนวคิด
ของท่านนั้นมีแนวคิดอย่างไร ในการพิจารณาที่จะเพิ่มขึ้นของเงินเดือนตรงนี้

กับเงินประจำตำแหน่งตรงนี้จะผลกระทบต่อภาวะการเงินของประเทศแค่ไหน
อย่างไร ทางกรมการได้มีการนำเอามาคิดหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในเรื่องของการขึ้นเงินเดือน โดยเฉพาะในข้าราชการทั่วไปนั้นอาจจะมองเป็น
ระบบเปอร์เซ็นต์หรือว่าเป็นขั้นวิ่งที่มีการกำหนดไว้แน่ชัด และก็เป็นการขึ้น
ที่ค่อนข้างแน่นอนตายตัวในทุกระดับโดยคำนึงถึงผลงานด้วย ในส่วนเหล่านี้
ทางคณะกรรมการคิดอย่างไร เพราะว่าในบางประเทศมันอาจจะมีปัญหา
ในเรื่องของตัวเลขของอัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีผู้บริโภค บางประเทศเพิ่มขึ้น
สมมุติว่าเพิ่มขึ้นปีละ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ สิ่งเหล่านี้บางประเทศเคยมี ถ้าหากว่า
เราใช้อัตรานี้ ปัญหาของเงินเดือนจะเป็นอย่างไร ซึ่งผมเองไม่แน่ใจว่า
เกิดมีการเพิ่มอัตราของดัชนีผู้บริโภคเพิ่มขึ้นมากแล้วนี้อาจจะมากกว่านายกฯ
เยอะแยะ ผมเองอยากจะได้คำตอบตรงนี้เป็นอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในเรื่องของการเพิ่มขึ้นตรงนี้ ตามหลักจริง ๆ แล้วในเรื่องของเงินเดือน
จริง ๆ แล้วมันควรจะต้องผ่านในระบบของสภาผู้แทนราษฎร ในแนวคิดตรงนี้
มันจะก่อให้เกิดความไม่แน่นอน ตรงนี้ผมเองก็มีความเป็นห่วงเหมือนกัน
อันนี้สำหรับในวรรคสอง ผมขออนุญาตที่จะสอบถามไปถึงวรรคสามด้วย
ซึ่งคณะกรรมการได้มีการเพิ่มเติมให้ข้าราชการตุลาการและตะโตะยุติธรรม
ได้รับค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นในกรณีเดินทางไปราชการ
ซึ่งได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ผมอยากเรียนว่าปกติในระบบของราชการ
เรามีกฤษฎีกาของกระทรวงการคลังในการที่จะกำหนดในเรื่องของค่าพาหนะเดินทาง
ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายตรงนี้อยู่แล้ว ซึ่งผมเข้าใจว่ามันเป็นระเบียบเดียวกันทั้งหมด
ตั้งแต่นายกรัฐมนตรีลงมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบของศาล เท่าที่ทราบ
เขาก็ได้กำหนดในอัตราที่ถือว่าระดับสูงอยู่แล้ว อาจจะ เป็นระดับ ๙ ระดับ ๑๐
อะไรก็แล้วแต่ -----

ตรงนี้ผมคิดว่ามันจะเป็นมาตรฐานที่เกิดขึ้นในระบบราชการ ผมจึงอยาก
จะเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ในแนวคิดตรงนี้
ทางคณะกรรมการต้องการที่จะแยกต่างหากไปเพราะเหตุใด สิ่งที่ท่านจะไป
กำหนดเองนั้นจะกำหนดให้มีความแตกต่างจากระบบราชการทั่วไปอย่างไร
ผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ความจริงประเด็นที่อภิปรายมาทั้ง ๒ ท่านก็อยู่ในประเด็นซ้ำกัน
ถ้าท่านจะอภิปรายต่อ ถ้าซ้ำก็ขอความกรุณากระชับหน่อย เชิญท่านสุพัฒน์และ
ท่านวิเชียร แล้วจะให้กรรมการตอบ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง
พรรคประชาธิปัตย์ ต้องขอขอบคุณท่านประธานครับที่ให้โอกาสผมได้มีโอกาส
ได้อภิปรายร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม
พ.ศ. . . . ในวันนี้ ได้ฟังเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาได้อภิปรายใน
ประเด็นต่าง ๆ มาด้วยข้อสงสัย และเรียนถามท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านประธานกรรมการและกรรมการวิสามัญที่ได้พิจารณามีการปรับแก้ไข
เพิ่มเติมเข้ามาในมาตรา ๗ ผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านสมาชิกที่มีข้อสงสัยทั้งหมดนั้น
ก็มีข้อสงสัยในประเด็นเดียวกัน โดยมีข้อสงสัยว่า มีเหตุผลอะไรกรรมการ
จึงมีการเพิ่มเติมวรรคสองและวรรคสามเข้ามา และขณะเดียวกันในการ
ยกร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นเชื่อเหลือเกินว่า ก่อนที่ ครม. ได้มีมติเห็นชอบ
ให้นำเข้าสู่สภานั้นต้องผ่านกระทรวงยุติธรรมอยู่แล้ว นั่นก็หมายถึงว่า ได้ผ่าน
การกลั่นกรองดูแลว่ามาตรา ๗ นั้นน่าจะมีความเหมาะสมในวรรคแรก ซึ่งเป็น
ร่างฯ เดิม ซึ่งรัฐบาลได้นำเข้าสู่สภา ว่าด้วยมาตรา ๗ อัตราเงินเดือนและ
เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการและคະໄຕະຍຸຕິຮຮມให้ เป็นไปตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในมาตรา ๗ ก็มีบัญชีท้ายพระราชบัญญัติซึ่งเห็นชัดเจน
อยู่แล้วว่าจะมีบัญชีเงินประจำตำแหน่งและ เงินค่าตอบแทนในตำแหน่งต่าง ๆ
อยู่แล้ว ผมคงจะเรียนสอบถามกรรมการเพิ่มเติมว่า ในขณะที่มีการพิจารณา
เรื่องนี้ก็มีคนของกระทรวงยุติธรรมได้เข้ามาเป็นผู้ที่ชี้แจงต่อกรรมการ
เช่นเดียวกัน นอกจากคนที่อยู่ในกระทรวงยุติธรรมในตำแหน่งต่าง ๆ นั้น
ก็มีคนในกระทรวงการคลัง ซึ่งมีคนถึง ๓ คนด้วยกัน โดยเฉพาะนายสมภพ

บัณฑิตวิพากษ์ รัชการานิติกร ๙ และก็มีคุณสุวัฒน์ ปิ่นนิกร นิติกร ๘ ว. และ
คุณเสกสรร พหลเวชช์ นิติกร ๖ ว. ผมไม่ทราบว่าคนในกระทรวงการคลัง
นั้นได้ชี้แจงให้เหตุและผลต่อกรรมการว่าอย่างไรหรือไม่ในการเพิ่มเติม
ซึ่งตามที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับว่า ในเรื่องของวรรคสอง และ
วรรคสามนั้นน่าจะเป็นเรื่องของการทำให้มีการผูกพันงบประมาณมากขึ้น
ในขณะที่เดียวกันนั้น ในวรรคสอง ซึ่งได้บัญญัติเพิ่มเติมเข้ามาว่า เมื่อเริ่มต้น
ปีงบประมาณประจำปี ให้ข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการแต่ละคน
ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพิ่มขึ้นจากเดิมที่รับอยู่เป็นจำนวน
เท่ากับอัตราค่าเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของปีที่ล่วงมา ที่กระทรวง
พาณิชย์คำนวณเพื่อใช้ในราชการ -----

ก็เหมือนกับว่าเป็นข้าราชการทำความดีความชอบก็ได้ ๑ ชั้น หรือได้ขั้นตี่ง
หรือ ๒ ชั้น นั่นก็เป็นข้าราชการ แต่ถ้าตำแหน่งของข้าราชการตุลาการนั้น
นั้นก็หมายถึงว่าหลังจากที่มีเงินประจำตำแหน่งแล้วก็มีดีความดีความชอบ
โดยคำนวณถึงการเปลี่ยนแปลงของดัชนีผู้บริโภคของปีที่ผ่านมา ตรงนี้
ก็เป็นที่สงสัยว่าคุณในกระทรวงการคลัง เวลาที่แจ่งต่อกรรมาธิการนั้น
เขาเห็นด้วยหรือไม่ ก็เรียนถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการ แล้วกระผม
อยากจะฟังคนที่รับผิดชอบเรื่องของการบริหารนโยบายในกระทรวงการคลัง
เพราะวันนี้ ผมฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ดอกเตอร์พิสิฐ
ดิสาธรรม ก็มานั่งอยู่ด้วย อย่างน้อยที่สุดสภาแห่งนี้จะได้มีโอกาสได้ตัดสินใจ
ว่าสิ่งที่มีการเพิ่มเติมขึ้นมาวรรคสอง วรรคสาม นั้น กระทรวงการคลัง
ผู้บริหารนั้นมีความคิดอย่างไร อย่างน้อยที่สุดเป็นข้อที่จะทำให้สมาชิกในสภา
ได้มีการตัดสินใจว่าสิ่งที่มีการเพิ่มเติมขึ้นมาเนี่ย ถ้าเป็นปัญหาหนักใจของ
กระทรวงการคลังเราก็สามารถพิจารณาได้ แต่ผมด้วยความหวังดี ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมไม่อยากให้ใครตำหนิผู้พิพากษา การเพิ่มเติมเข้ามาแน่นอน
สังคมย่อมตำหนิ เพราะในประเทศนี้ข้าราชการมากมายกำยอกอง มีอยู่หลายสาขา
อาชีพ อย่างน้อยที่สุดด้วยความเห็นใจครับ ในส่วนของความเป็นกระทรวงการคลังนั้น
ก็อยากจะให้กระทรวงการคลังได้มีโอกาสได้ชี้แจงต่อสภาเพื่อการตัดสินใจต่อไป
หลังจากที่ทางกรรมาธิการได้ชี้แจงข้อซักถามของสมาชิกในสภาแห่งนี้แล้ว
ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านวิเชียร ประเด็นเดี๋ยวก่อนหรือเปล่า เชิญครับ

นายวิเชียร ดันถ่อง (ตี่ง) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผมขอขอบคุณท่านประธานนะครับที่ท่านประธานได้กำหนด
ประเด็นคนที่งจะอภิปรายว่ามีการอภิปรายซ้ำซากกันหรือไม่ ตรงนี้เป็นสิ่งที่
ฟังปรารถนา ผมคิดว่าวิธีการอย่างนี้ เป็นวิธีการที่ท่านประธานจะต้องทำต่อไป
ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วการอภิปรายซ้ำ ๆ ซาก ๆ ลก่าว่าแต่ท่านประธานเลยครับ
ผมคิดว่าผมก็นั่งอยู่ในสภานี้ นานพอสมควร ผมจะไม่อยากเห็นภาพอันนั้น
ท่านประธานครับ ความจริงถ้าหากว่าเพื่อนสมาชิกผมซักถามไว้ชัดถ้อยกระถงความ
แล้วผมไม่ลุกขึ้นมาอภิปรายตรงนี้ อยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า
เมื่อผมอ่านกฎหมายที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมตัวตี่งนี้ ทำให้กระผม

คิดอย่างนี้ว่า ในฐานะที่ผมเป็นประชาชนคนหนึ่งที่ต้องเสียภาษี สิ่งที่ผมจะได้รับ การปฏิบัติจากรัฐคืออะไร การพัฒนาใช้ไหมครับ การบริการที่ผมจะได้รับจากรัฐ ใช้ไหมครับ กระทรวงยุติธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การบริการ ซึ่งประชาชนพึงจะได้รับ ในส่วนของความยุติธรรมโดยตรงนี้ ผมไม่ปฏิเสธที่จะให้ได้รับผลตอบแทน แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ถ้าเขียนอย่างนี้ผมวิตกต่อไปครับท่านประธานว่า การเพิ่มเงินเดือนเพิ่มขึ้นตามดัชนีผู้บริโภค เพื่อนสมาชิกของผมหลายคน ก็พูดแล้วว่า ดรรชนีผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น ถ้าเพิ่มขึ้นมาก นั้นหมายความว่าเงินเดือน ก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างนี้ผมก็ตั้งคำถามท่านกรรมาธิการว่า แสดงว่าเงินเดือนนี้ เพิ่มขึ้นไปไม่มีที่สิ้นสุดใช้ไหมครับ

ประการที่ ๒ ถ้าเขียนกฎหมายอย่างนี้ ในเมื่อตุลาการทำอย่างนี้
เดี๋ยวนี้ปรากฏว่าทางฝ่ายอัยการก็มีอัยการอาวุโสเพิ่มขึ้น ถ้ามว่าต่อไปนี้
อัยการอาวุโสก็เขียนเกี่ยวกับเงินเดือนเป็นอย่างนี้ให้ใหม่ครับ ข้าราชการพลเรือน
ก็เขียนแบบนี้ ถ้าเป็นในลักษณะที่ว่านี้ ถ้ามว่าเรามั่งงบประมาณแผ่นดินที่จะไปพัฒนา
ไปบริการประชาชนอย่างอื่นได้ไหม สิ่งนี้คือสิ่งที่วิตก เพราะฉะนั้นผมอยากจะ
ความกระจำง อ่าคิดแต่ว่ากฎหมายนี้ฉบับเดี๋ยวแล้วก็เป็นการเพียงพอ กฎหมายอื่น
มันจะเอาแบบอย่างแล้วจะตามมาด้วย ผลเหล่านี้คือตกกับภาระของแผ่นดินทั้งสิ้น
ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้ทางฝ่ายคณะกรรมการได้ตระหนักถึงภาระของ
แผ่นดินตรงนี้ไว้สักส่วนหนึ่งด้วย ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านพีระพันธุ์ เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ความจริงแล้วประเด็นที่ท่านสมาชิกหลายท่านเป็นห่วงนะครับ ผมเองก็เป็นห่วง
และก็ทราบว่าทางรัฐบาลเองก็เป็นห่วง แต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า
รูปแบบของการกำหนดเงินเดือนผู้พิพากษาในรูปแบบใหม่ตามกฎหมายใหม่นี้ครับ
ได้มีการแยกระบบเงินเดือนตุลาการออกจากระบบเงินเดือน ที่เราเรียกว่า
คณะกรรมการเงินเดือนแห่งชาติ ออกมา หลังจากพิจารณาร่างฯ ฉบับนี้ก็ต้อง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนอีกฉบับหนึ่งด้วย เพื่อให้แยกออกจาก
ระบบปัจจุบัน สิ่งที่ต้องการให้แยกออกจากระบบปัจจุบันนี้ท่านประธานครับ ก็เพราะ
เห็นว่าตำแหน่งข้าราชการตุลาการนี้จะต้องเป็นพิเศษกว่าคนอื่น เพราะว่า
ต้องเห็นใจในตำแหน่งเหล่านี้ เพราะว่าท่านไม่สามารถที่จะมีรายได้อย่างอื่นอีกเลย
ลำบากครับ ผมเองก็เห็นใจท่านประธานครับ บัญชีเงินเดือนตุลาการนั้นต้องยอมรับครับ
ถ้าเทียบกับที่อื่น ตุลาการเป็นข้าราชการที่เงินเดือนสูงที่สุดครับ แต่ก็ต้องยอมรับว่า
ส่วนใหญ่ของข้าราชการตุลาการผมพูดได้ว่า ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ราชได้ต่ำ
คือเงินเดือนตามบัญชีสูงสุดครับ แต่ความเป็นจริงราชได้มีเท่านั้น ในขณะที่ข้าราชการ
ฝ่ายอื่นนั้นบัญชีเงินเดือนอาจจะต่ำ แต่สามารถมีรายได้ด้านอื่นเสริม ทางภรรยา
หรือครอบครัวสามารถประกอบอะไรได้ แต่ตุลาการขึ้นไปทำสักรับผิดจรรยาบรรณ
เสื่อมเสียศักดิ์ศรีของการเป็นตุลาการ เพราะฉะนั้นทำอย่างไรจะให้บรรดา
ข้าราชการตุลาการสามารถมีสถานะ สามารถที่จะมีรายได้พอเลี้ยงตัวได้ สิ่ง

ท่านเหล่านี้ต้องการคือความมั่นคงในชีวิตครับ ด้วยเหตุเหล่านี้แหละครับเราถึงคิดว่า
 เป็นไปได้ไหมครับว่าเงินเดือนตุลาการนอกจากระบบเงินเดือนจากประเภทอื่น
 แล้วก็ท่านประธานดูในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติ จะเห็นว่าได้กำหนด
 อัตราเงินเดือนไม่เหมือนคนอื่น คือว่าไม่มีขั้นวิงครับ มีเฉพาะระดับล่างนะครับ
 ที่เขียนไว้ ชั้น ๑ ชั้น ๒ แต่ชั้น ๓ ชั้น ๔ ชั้น ๕ ไม่มีครับ ชั้นเดียว
 แต่ว่าสูงเลย ใครกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะ
 เห็นว่าเป็นไปได้ไหมครับว่าให้เงินเดือนตุลาการสูงไปเลย ไม่ต้องมากังวล
 อย่างเช่นสมาชิกบางท่านเป็นห่วงว่า ถ้ามากังวลเข้าตำแหน่งหาเงินเดือนเพิ่ม
 ก็อาจจะไขว้เขวในบางเรื่องไปได้ ก็คิดว่าเอาเงินเดือนสูงไปเลยได้ไหม
 จะได้ไม่ต้องมีขั้นวิง ตรงนี้ผมเองก็คิดว่าน่าจะเป็นแนวทางที่ถูกต้อง เพราะ
 ถ้าหากว่าข้าราชการตุลาการไม่มีฐานะหรือมีรายได้เพียงพอที่จะดำรงตำแหน่ง
 ความยุติธรรม เราไม่สามารถจะเชื่อถือได้ ตรงนี้อันตรายก็จะเกิด
 แต่ในขณะเดียวกันนั้นเราไม่สามารถที่จะข้าราชการฝ่ายอื่นครับท่านประธาน
 เราไม่สามารถจะมาก่อให้เกิดความแตกต่างหรือแตกแยกจนเกินกว่าเหตุว่า
 ข้าราชการตุลาการต้องต่างจากอย่างอื่นจนเทียบกันไม่ได้ ตรงนี้ก็ เป็นสิ่งที่
 ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านเป็นห่วง ทั้งนี้ถ้าท่านประธานมาดูครับว่า
 ในมาตรา ๗ ที่กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ในวรรคสองถามว่าที่เพิ่มขึ้นนี้คืออะไร
 สิ่งที่กรรมการเพิ่มขึ้นในวรรคสองนี้ไม่ใช่อัตราเงินเดือนนะครับท่านประธาน
 อัตราเงินเดือนและบัญชีเงินเดือนนั้นอยู่ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ แต่สิ่งที่
 กำลังพูดกันนี้ที่กรรมการเพิ่มขึ้นมานี้เป็นวิธีปรับเปลี่ยนขั้นเงินเดือนครับ
 ไม่ใช่เรื่องอัตราเงินเดือน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมพูดมาเมื่อตอนต้นว่าควรจะเป็น
 อัตราเดียว ซึ่งไม่มีใครโต้แย้ง ก็เห็นด้วยกันมาตลอด ตรงนี้จึงเป็นหลักการที่ถูกต้อง
 แต่ประเด็นปัญหาก็คือว่าแล้ววิธีที่จะปรับบัญชีนี้ล่ะครับ ถ้าตามปกติท่านประธานครับ
 อย่างที่เราเคยคุ้นเคยกันมาในสมัยก่อน เราจะมีบัญชีท้ายพระราชบัญญัติหลายบัญชี
 เช่นบัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓ แล้วก็ปรับเปลี่ยนกันไปเป็นระยะเวลา ปีที่ ๑
 ถึงปีที่ ๕ บัญชี ๑ ปีที่ ๖ ถึงปีที่ ๑๐ ก็เอาบัญชี ๒ ท่านองนี้เป็นต้น -----

แต่ว่าในรูปแบบนี้เรามีบัญชีเดียว ปัญหาที่จะเกิดขึ้นก็คือแล้วจะปรับอย่างไร ผมเข้าใจว่าถ้าในร่างฯ เดิม ท่านประธานคณะกรรมาธิการฯ ในร่างฯ เดิมจะไม่มีวรรคสองที่กำลังอภิปรายกันอยู่ ถามว่าแล้วตรงนี้เขาจะเปลี่ยนกันอย่างไร ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนิดเดียว มันต้องไปดูในมาตรา ๒๑ เขากำหนดไว้เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา เพื่อให้ข้าราชการตุลาการสามารถทำงานกันได้โดยไม่ต้องเป็นห่วงเรื่องรายได้ เป็นห่วงเรื่องการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือน เพราะกำหนดไว้เลยว่าอยู่ขั้นนี้ก็ปีเลื่อนเลย เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องมีเป็นพะวักพะวนเรื่องอื่น แต่ถามว่าทำไมครับตรงนี้ ผมเข้าใจว่าตรงนี้กรรมาธิการคงจะไปสังเกตเห็นในเรื่องของศาลปกครอง เพราะว่าในพระราชบัญญัติศาลปกครองที่ผ่านมาก่อนหน้านี้ ท่านประธานครับ เราได้กำหนดวางรูปแบบท่านเองอย่างนี้ไว้ในเรื่องของการปรับเงินเดือน ไม่ใช่อัตรานะครับ เป็นเรื่องของการปรับ การปรับตรงนี้ก็จะทำให้เกิดปัญหาว่า ถ้าหากว่าราชการฝ่ายอื่นเขาบอกขอปรับแบบนี้บ้างล่ะ ตรงนี้แหละท่านประธานครับ จะทำให้เกิดปัญหาเรื่องงบประมาณของประเทศขึ้นมาทันทีที่สมาชิกหลายท่านพูดไปแล้ว เราจะสามารถควบคุมหรือว่ากำหนดแนวทาง กำหนดวงเงินงบประมาณที่เป็นเงินงบประมาณได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ในขณะที่มันโตขึ้นทุกวันอยู่แล้ว เรากำหนดให้มันโตขึ้นไปอีก แล้วถ้าท่านประธานอ่านในวรรคสองจะเห็นได้ว่าการโตครั้งนี้ไม่ใช่โตเหมือนปกติ การโตครั้งนี้เป็นการนำเงินเดือนปกติมาบวกกับเงินประจำตำแหน่ง แล้วก็โตรายปีตามดัชนีผู้บริโภคทุกปี เป็นการโตแบบทบต้น เพราะฉะนั้นที่เราบอกไว้ว่าอัตราเงินเดือนอัตราเดียวสูงไปเลย ไม่มีขึ้นวิ่ง จึงไม่ใช่ เพราะว่ามันจะมีขึ้นวิ่งแอบแฝง อยู่ในตัวของมันเอง ในมาตรา ๗ วรรคสอง นี้เอง จะวิ่งตามแต่ละปีตามดัชนีผู้บริโภค แต่ถามว่าผู้พิพากษาหรือตามกฎหมายฉบับนี้ต้องการอย่างนี้หรือครับ ผมคิดว่าไม่ใช่ บริหารข้าราชการตุลาการไม่ใช่คนอย่างนั้นผมมั่นใจ แต่ถ้าเป็นอย่างนี้เพราะอะไร เพราะผมเข้าใจว่าในส่วนของศาลปกครองวางรูปแบบไว้ ถ้าหากว่าไม่เขียนอย่างนี้ก็จะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำแตกต่างกันระหว่างการปรับเงินเดือนของตุลาการ ในระบบศาลยุติธรรม กับการปรับเงินเดือนของตุลาการในระบบศาลปกครอง ปัญหาก็คือว่าถ้าหากปล่อยให้เป็นอย่างนี้เราจะพูดกับข้าราชการฝ่ายอื่นอย่างไร เราจะคุมอย่างไร ประเด็นปัญหานี้ผมคิดว่าทางรัฐบาลเองก็คงจะตระหนักดีอยู่ เพื่อนสมาชิกได้สอบถามไปถึงท่านรัฐมนตรีบางท่าน โดยเฉพาะขอภัยครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ท่านพิสิฐ ลี้อารธรรม ท่านก็นั่งอยู่ตรงนี้

ผมเข้าใจว่าประเด็นตรงนี้รัฐบาลเองก็ตระหนัก แล้วก็กำลังเตรียมการปรับปรุงแก้ไขแนวทางนี้ในเรื่องของศาลปกครองอยู่แล้ว ในขณะที่ดำเนินการตรงนั้นอยู่ กรรมการก็มาพิจารณาตรงนี้ แล้วก็คิดว่าเพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่างกันก็เอาตรงนี้ใส่เข้ามาก่อน ประเด็นก็คือว่าถ้าปล่อยไปอย่างนี้ เราจะพูดอย่างไรกับข้าราชการฝ่ายอื่น ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร ข้าราชการอัยการ แตกต่างกันอย่างใดในเรื่องของศักดิ์ศรี ในเรื่องของความรับผิดชอบต่อแผ่นดิน ตรงนี้จึงไม่ใช่เรื่องของอัตราเงินเดือน เป็นเรื่องวิธีเปลี่ยน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าในประเด็นเรื่องนี้ถ้าหากว่ารัฐบาลมีแนวทางแนวคิดอย่างไร ถ้าหากว่าเราคิดว่าวันนี้เราจะไม่ให้เป็นอย่างนี้ เพราะว่าถ้าเป็นอย่างนี้จะคุมไม่ได้ไม่อยู่ ท่านจะทำอย่างไรกับศาลปกครอง เพราะถ้าหากว่าให้ศาลยุติธรรมไม่เป็นแบบนี้ เป็นตามร่างฯ เดิม ท่านให้ความมั่นใจได้อย่างไรต่อสภาว่า ในระบบของศาลปกครองจะต้องกลับมาเป็นแบบนี้ ผมคิดว่าตรงนี้คงจะสามารถที่จะเป็นแนวทางในการที่เราจะมีมติในมาตรานี้ต่อไปได้ คงจะต้องขอสอบถามเบื้องต้นไว้กรณีนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจง

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น จังหวัดอำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ

ประการแรกในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้นั้น เนื่องจากเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงินเดือน เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล กระทรวงการคลังได้ส่งเจ้าหน้าที่มาชี้แจงในกรรมาธิการ ๓ ท่านด้วยกันคือ ๑. นายสมภพ บัณฑิตวิพากษ์ รักษาการนิติกร ๔ ๒. นายสุวัฒน์ ปิ่นนิกรนิติกร ๘ ๓. นายเสกสรร พหลเวชช์ นิติกร ๖ ๖. และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้ส่งนายวิสูตร ประสิทธิ์ศิริวงศ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๗ ๖. สำนักงานพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลภาครัฐมาร่วมประชุมด้วย ในการประชุมกรรมาธิการตลอดระยะเวลา-----

ที่กรรมการได้มีการปรับปรุง เสนอเพิ่มวรรคสองและวรรคสามของ มาตรา ๗ นั้น ทั้งนี้เพราะกรรมการเล็งเห็นว่า เพื่อเป็นการให้สอดคล้อง กับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ ซึ่งกำหนดไว้โดยบัญญัติว่า เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้พิพากษาและตุลาการ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้จะนำระบบบัญชี เงิน เดือนหรือเงินประจำตำแหน่ง ของข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับมิได้ นั่นคือหลักการประการแรกที่ทาง กรรมการได้กำหนดให้มีการเพิ่มวรรคสองเข้ามานี้ ดังนั้นเงินเดือนของผู้พิพากษาจึงมีอัตราเดียว และหากสภาพเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงไป ก็น่าจะได้มีการปรับอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้เหมาะสมกับ สภาพเศรษฐกิจในขณะนั้นด้วย

หลักการประการที่ ๒ ที่กรรมการได้เพิ่มวรรคสอง วรรคสาม เข้ามานั้น ทั้งนี้เพราะเนื่องจากว่าได้คำนึงว่าในกรณีที่มีความจำเป็นต้อง ปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือน ก็จะต้องมีการเสนอแก้กฎหมายผ่านคณะรัฐมนตรี และสภาอีกครึ่งหนึ่ง ซึ่งถ้าสามารถร่างกฎหมายออกมารองรับในส่วนนี้ได้ ก็น่าจะไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการไปดำเนินการอีกครึ่งหนึ่ง

หลักการประการที่ ๓ ที่ทางคณะกรรมการได้พิจารณาเพิ่ม วรรคสองและวรรคสามเข้ามานั้น เนื่องจากได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครอง ซึ่งมีการพิจารณาไปก่อนหน้านี้แล้ว และออกมาเป็น กฎหมายใช้แล้วในมาตรา ๓๐ วรรคสองและวรรคสาม ซึ่งข้อความที่บัญญัติ ในร่างกฎหมายจัดตั้งศาลปกครองในมาตรา ๓๐ วรรคสองและวรรคสามนั้น เป็นข้อความเดียวกันกับร่างฯ ที่มีการเพิ่มเติมโดยคณะกรรมการ ในร่างกฎหมายฉบับนี้ทุกประการ จะมีแตกต่างเฉพาะการพูดถึงเรื่องตำแหน่ง เท่านั้นเอง ซึ่งในการพิจารณา ขอบพระทานโทษ คงจะต้องขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านอาจารย์มารุต บุณนาค ซึ่งเป็นประธานกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติศาลปกครอง ท่านก็ได้กรุณาให้ความเห็นถึงในเรื่องการ เปลี่ยนและเพิ่มเติมวรรคสองและวรรคสามว่า ในส่วนของศาลปกครองนั้น ได้พิจารณากันอย่างรอบคอบแล้ว ท่านก็เห็นชอบด้วยในหลักการที่เพิ่มเข้ามา ในส่วนนี้ ขณะเดียวกันในการประชุมในกรรมาธิการนั้น กรรมการได้เห็นชอบในการเพิ่มทั้งหมด และกระผมขออนุญาตท่านประธานที่จะให้ท่านเจริญ ได้กรุณาเพิ่มเติมในรายละเอียดประเด็นอื่นที่กระผมยังไม่ได้ตอบท่านสมาชิก

อีกหลายประ เค้นด้วยกันที่ท่านสมาชิกยังข้องใจอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จริญ ภักดีธนากุล ในฐานะเลขานุการ
ของคณะกรรมการครับ ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน
อย่างนี้ครับว่า การที่มีคณะกรรมการอนุมัติให้เพิ่มมาตรา ๗ วรรคสอง
วรรคสาม เข้ามานี้ ได้กระทำกันในการประชุมคณะกรรมการครั้งแรกเลย
ซึ่งในบัดนั้นกระผมเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่จากทางกระทรวงการคลังก็ดี จากทาง
สำนักงาน ก.พ. ก็ดี ยังไม่ได้รับแต่งตั้งเข้ามาร่วมประชุมชี้แจงด้วย
กระผมเกรงห่วงใยไปว่าเกี่ยวกับการทำงานของคณะกรรมการนี้จะไปทำ
ความเดือดร้อนให้กับเจ้าหน้าที่ในทางสายงานของทางข้าราชการครับ
เมื่อเป็นเรื่องที่คณะกรรมการประชุมครั้งแรกแล้วก็เสนอร่างฯ มาตรา ๗
วรรคสอง วรรคสาม เข้ามานี้ -----

เหตุผลหลักกระผมเข้าใจว่าอยู่ที่มีกฎหมายเขียนแบบนี้ไว้ไว้กับศาลปกครอง
เมื่อเขียนไว้ไว้กับศาลปกครองผลก็จะกลายเป็นว่า ถ้าทางศาลยุติธรรมไม่ได้
เขียนไว้สถานะของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมก็จะลดหลั่นลงไปไม่อยู่ในฐานะ
ที่สมควรเทียบเท่ากับทางศาลปกครองที่เพิ่งจะจัดตั้งขึ้นมาใหม่ ทางกระผมเอง
คณะกรรมการกิจการเกือบทั้งหมดก็เห็นด้วยว่า โดยหลักการนี้จึงควรที่จะต้องมี
ร่างฯ มาตรา ๗ วรรคสอง วรรคสาม เอาไว้เนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในส่วนตัวของกระผมสำหรับร่างฯ วรรคสาม เนะครับ ที่กระผมเห็นว่าการสมควร
ที่จะต้องเขียนเอาไว้แบบนี้ ไม่ว่าจะทางศาลปกครองจะเขียนอย่างไร ก็เพราะ
อย่างนี้ครับ กระผมเรียนเหตุผลท่าน ๒ ข้อ สำหรับวรรคสามเนะครับ

เหตุผลข้อแรกก็คือ ในอัตราค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทาง
ไปราชการ ค่าที่พักอะไรปัจจุบันนี้ของทางข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม
ก็เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์เอาไว้โดยเทียบกับชั้นของ
ผู้พิพากษาซึ่งมี ๕ ชั้น แต่ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะเปลี่ยนชั้นของผู้พิพากษา
ออกไปเหลือเพียง ๕ ชั้น เพราะฉะนั้นอย่างไรหลักเกณฑ์ในการจ่ายค่าเดินทาง
ค่าพาหนะเหล่านี้ต้องปรับปรุงอยู่แล้ว ไม่สามารถจะใช้กฎเกณฑ์เดิมได้ ก็ควร
จะต้องปรับปรุง

ประการที่ ๒ ตัวหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้สร้างความลำบาก
ในการทำงานให้กับทางข้าราชการตุลาการพอสมควร กระผมได้ขออนุญาต
กราบเรียนปัญหาของที่ท่านงานอยู่เนะครับ คือเวลาที่ท่านผู้พิพากษาจะออกไปเดิน
เผชิญสลับนอกศาลเนะครับ หรือจะออกเดินทางไปราชการนอกศาล ถ้าเป็นผู้ช่วย
ผู้พิพากษานะครับ ตัวกฎเกณฑ์ระเบียบปัจจุบันที่เขียนเอาไว้ในขณะนี้ไม่อนุญาต
ให้ท่านเบิกค่าพาหนะรถแท็กซี่ได้เนะครับ ต้องให้ท่านเบิกได้แค่ค่ารถประจำทาง
ก็คือต้องนั่งรถเมล์ไป เพราะฉะนั้นมันก็ทำให้เกิดข้อขัดข้องในเวลาที่เราจะออก
ไปทำงานนอกสถานที่ ผลก็คือเวลาออกไปทำงานจะไปเดินเผชิญสลับอะไร ท่านผู้ช่วย
ผู้พิพากษาเองก็เดือดร้อน เพราะว่าเป็นข้าราชการตุลาการระดับผู้น้อย รายได้
ก็ไม่ได้มาก เพราะฉะนั้นก็เป็นภาระ ในที่สุดท่านก็จ่ายค่าใช้จ่ายของตนเองเนะครับ
เพราะฉะนั้นถ้ามีการปรับปรุงให้เหมาะสมขึ้นหน่อยก็ดีครับ ท่านประธานครับ

เหตุผลอีกประการหนึ่ง ความในวรรคสามที่เขียนนี้ไม่ได้หมายความว่า
ไปเพิ่มอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงที่พักอะไรในการออกไปปฏิบัติราชการนอกศาลเนะครับ
เพราะบอกแต่เพียงว่าให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งกลับ

จะเป็นการที่มอบให้ไปอยู่ในความเห็นชอบหรืออนุมัติของทางคณะรัฐมนตรีและทางกระทรวงการคลังอยู่แล้วครับ เพราะว่าพระราชกฤษฎีกานี้ทางศาลจะไปออกเองไม่ได้ครับ ต้องให้ทางคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบ แล้วถึงออกเป็นพระราชกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นความในวรรคสาม กระผมเห็นว่าไม่น่าจะมีข้อสงสัยที่จะไปกระทบกระเทือนถึงภาระทางด้านงบประมาณของทางราชการแต่อย่างใด จึงคิดว่าไม่น่าจะต้องปรับเปลี่ยนหรือตัดออกไปนะครับ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากจะตัดความในวรรคสามออกไปแล้ว ผลมันอาจจะกลับไปเป็นไม่ดีนะครับท่านครับ ผลมันอาจจะกลับเป็นว่า ทางศาลยุติธรรมก็เลยไปออกระเบียบข้อบังคับกำหนดอัตราเรื่องนี้กันตัวเอง เพราะเป็นหน่วยงานอิสระออกไปแล้วไม่อยู่ในระบบของฝ่ายบริหาร ไม่อยู่ในความครอบงำของทางรัฐบาลแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าไม่เขียนไว้กลับจะยิ่งไม่ดีครับ เขียนเอาไว้ดีกว่าครับ เพื่อที่ว่าทางรัฐบาลซึ่งดูแลภาระทางด้านงบประมาณของประเทศจะได้จัดระบบได้ให้เหมาะสมที่ถูกต้องสมควรเป็นอย่างไร ท่านก็ออกพระราชกฤษฎีกามาให้เป็นอย่างนั้น ไม่ได้เขียนเป็นท่านเองว่าให้ทางศาลไปกำหนดกันเอาเอง ผมคิดว่าความในวรรคสามไม่น่าจะถูกกระทบกระเทือนอะไร

ส่วนความในวรรคสองนั้น กระผมเข้าใจว่ากระผมกราบเรียนแทนจากคณะกรรมการได้ว่า ท่านก็มองอยู่ที่ว่าทำเพื่อไม่ให้สับสนกับทางศาลปกครองเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีพิสิฐจะชี้แจง เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง ขออนุญาตเรียนชี้แจงประเด็นเกี่ยวกับมาตรา ๗ วรรคสอง
และวรรคสาม ตามที่ท่านสมาชิกและท่านกรรมาธิการได้อภิปรายมาเมื่อสักครู่
นี้ นะครับ กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้แสดงความห่วงใย
เกี่ยวกับการที่ทางท่านกรรมาธิการได้เพิ่มเติมวรรคสองและวรรคสามขึ้นมา
จากร่างฯ ที่รัฐบาลได้เสนอนะครับ เพราะว่าตามที่ได้มีการเพิ่มวรรคสอง
โดยให้มีการปรับเงินเดือนโดยอัตโนมัติ นะครับ ก็จะเป็นแบบอย่างที่จะทำให้
หน่วยงานอื่น ๆ ก็ปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน ซึ่งประสบการณ์ที่ปรากฏในหลาย ๆ
ประเทศที่ผ่านมาก็ได้ก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องของวงจรงเงินเพื่อกับเงินเดือนมา
หลายประเทศด้วยกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องของการปรับเงินเดือนนั้น กระผม
เองก็มีความเข้าใจแล้วก็เข้าใจดีครับว่าเหตุผลที่อยากจะปรับให้เป็นไปตาม
เงินเพื่อกี่เพื่อจะคงอำนาจซื้อเอาไว้ นะครับ แต่ขณะเดียวกันในหลักการที่ต้องการ
การปรับเงินเดือนก็ควรจะต้องเป็นไปตามสถานะทางเศรษฐกิจของประเทศ
ฐานะการคลังของรัฐบาล นะครับ แล้วก็ควรจะอยู่ในกรอบของระบบเงินเดือน
ทั้งระบบด้วยว่าเราจะมีความสามารถในการแบกรับได้เพียงใด เพราะจะต้อง
จ่ายจากเงินภาษีอากร แล้วก็จากงบประมาณก้อนเดียวกัน นะครับ ฉะนั้นด้วย
เหตุนี้ นะครับ ในการปรับเงินเดือนนี้ ก็จะเป็นประเด็นที่รัฐบาลหรือผู้ที่รับผิดชอบ
ก็ต้องมีการทบทวนดูแลตลอดเวลาตามความเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน
ของกลุ่มข้าราชการกลุ่มใดก็แล้วแต่ นะครับ แต่หากจะมีการปรับโดยอัตโนมัติ
ตามที่เขียนไว้ในวรรคสองนี้แล้ว ก็จะทำให้เกิดปัญหาอย่างที่กระผมได้กล่าวถึงเมื่อ
สักครู่นี้ ท่านกรรมาธิการจรัญได้ชี้แจงแล้ว นะครับว่าถึงแม้จะมีรายชื่อของ
เจ้าหน้าที่ของกระทรวงการคลังได้รับเชิญเข้าไปอยู่ในกรรมาธิการก็ตาม
นะครับ ได้รับเชิญไปชี้แจงก็ตาม แต่ว่ากระผมก็ได้รับการยืนยันจากเจ้าหน้าที่
ว่าในประเด็นเกี่ยวกับมาตรา ๗ วรรคสองและวรรคสามนั้น ท่านไม่ได้รับ
โอกาสให้เขาไปแสดงความเห็น นะครับ เป็นด้วยเข้าไปช้าอย่างที่ท่านจรัญได้
อธิบายไปแล้ว อันนี้ก็คือปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบของการร่างกฎหมายที่กระผม
เห็นนะครับว่าในการร่างกฎหมายนี้ หากมีการเพิ่มเติมเรื่องหนึ่งเรื่องใด

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเกี่ยวกับการเงิน เกี่ยวกับงบประมาณเข้าไป จะเห็น
กฎหมายใดก็แล้วแต่ นะครับ หากผู้ที่รับผิดชอบไม่ได้ อยู่ในกรรมาธิการด้วยก็ยาก
ที่จะได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และอีกด้านหนึ่งขณะเดียวกันในอนุภาครัฐสภา
แห่งนี้จะมีการแยกแยะหน้าที่ระหว่างรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงออกจากการเป็น
สมาชิกอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นต่อไปในระยะข้างหน้านี้ครับ รัฐมนตรีต่าง ๆ
ที่ดูแลกระทรวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงการคลังก็จะไม่มีโอกาสหนึ่งอยู่ใน
สภาแห่งนี้ เช่นเดียวกับที่กระผมที่ไม่ได้มีโอกาสติดตามกฎหมายทุกฉบับ โอกาส
ที่จะได้ตลอดมีการเพิ่มเติมประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่จะเกิดปัญหาขึ้นมาอย่างใน
วรรคสองนี่ก็จะเกิดขึ้นได้ นะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้จะเป็นจุดโหว่ของ
การร่างกฎหมายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่กระผมขออนุญาตเรียนฝากไว้กับท่านนะครับ
เพราะฉะนั้นในเรื่องของวรรคสองและวรรคสามนี้ที่ท่านได้เพิ่มเติมมานะครับ
ก็ขอกราบเรียนครับว่าทางพวกเราก็เข้าใจดีครับว่าท่านได้ร่างฯ ขึ้นตามกฎหมาย
ศาลปกครองที่ได้มีการเสนอไปแล้ว ก็ขอกราบเรียนว่าขณะนี้ทางกระทรวงการคลัง
ก็ได้ดำเนินการที่จะขอแก้ไขกฎหมายข้อนี้ นะครับ โดยขอให้ตัดวรรคสองและ
วรรคสามออก เช่นเดียวกับที่ร่างฯ เดิมที่รัฐบาลได้เคยเสนอเอาไว้ นะครับ
เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้จึงขอให้ท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณานะครับ ในการที่จะ
ปรับปรุงวรรคสองและวรรคสามที่เพิ่มเติมอันนี้ โดยขอให้ยึดตามร่างฯ เดิมของ
รัฐบาล นะครับ ส่วนในวรรคสามนี้ตามที่ท่านเจริญได้กล่าวถึงเมื่อสักครู่ที่ว่า
หากไม่มีการเติมวรรคสามก็จะเป็นการเปิดช่องให้สามารถออกกฎหมายที่ระเบียบได้
ถ้าเป็นกรณีหนึ่งอย่างนั้น นะครับ กระผมขออนุญาตเสนอว่าก็น่าจะเพิ่มเติมถ้อยคำ
ตอนท้ายนะครับที่เขียนว่า ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยเติมคำว่า
ว่าด้วยการนั้น นะครับ คำว่า ว่าด้วยการนั้น เป็นถ้อยคำเดียวกับที่มีปรากฏ
ในมาตรา ๕ ในมาตรา ๕ มีการเขียนถึงบ้างเห็นบ้างว่าให้เข้าราชการว่าให้เป็น
ไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หากในวรรคสามของมาตรา ๗ ในตอนท้ายมี
การเขียนว่า ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการนั้น ก็จะเป็นการ
สอดคล้องกับที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจะอามิงครับ

นายจะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม จะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส
พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ทางคณะกรรมการได้กรุณาชี้แจงต่อที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ เท่าที่ผมได้จับหลักประเด็นได้อยู่ เหตุผลในการเพิ่มเติม
ในข้อความดังกล่าวในมาตรา ๗ วรรคสอง นั้น ก็อาศัยว่าตามให้เป็นไปตาม
ศาลปกครองนะครับ ไม่อย่างนั้นศาลยุติธรรมถ้าไม่ได้เขียนไว้อาจจะลดหลั่น
ที่จริงผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับว่า ด้วยความจริงแล้วกระผมเพียงแค่สอบถาม
เพื่อต้องการไม่ให้เกิดปัญหาในการบริหารงานของรัฐบาลที่จะต้องมาจัดสรรงบประมาณ
ต่อไปข้างหน้า นั่นคือด้วยความจริงใจของกระผมที่ต้องถามในสภาผู้แทนราษฎร
แต่ท่านประธานครับ ถ้าหากจะมาอ้างถึงในเรื่องการตามของศาลปกครองนั้น
กระผมขออนุญาตเรียนครับว่า ถ้าผมดูในกฎหมายของศาลปกครองจะมีขีดจำกัด
ในศาลปกครองจะมีขีดจำกัด เพราะว่าศาลปกครองนั้นจะมีเพียงแค่ ๖ ศาล
ทั่วประเทศในขณะนี้ แต่ในขณะที่เดียวกันศาลยุติธรรมนั้นจะมีทั่วประเทศถึง
๗๖ แห่งทั่วประเทศ กระบวนการต่าง ๆ ถ้าหากมีการพิจารณาในทางว่าด้วย
อัตราเงินเดือนแล้ว ผมเป็นห่วงตรงที่ว่าในศาลยุติธรรมตามที่มาตรา ๗ ได้กำหนดไว้
ก็คือสามารถที่จะพิจารณาเงินเดือนขึ้นได้เลยตามดัชนีผู้บริโภคของแต่ละปี แต่ครั้ง
นั้นคือด้วยความที่เป็นห่วงว่ารัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณได้หรือไม่ครับท่านประธาน
แต่ประเด็นที่ผมจะให้ดูข้อแตกต่าง เสนอข้อคิดเห็นอยู่นิดหนึ่งครับว่า ข้อแตกต่าง
ของศาลปกครองนั้น ในการจัดสรรงบประมาณของงบประมาณของศาลปกครองนั้น
จะต้องผ่านคณะรัฐมนตรี นี่คือข้อแตกต่าง ประเด็นเหล่านี้ผมด้วยความที่เป็นห่วงว่า
ถ้าเป็นลักษณะอย่างนี้ ต่อไปใครขึ้นมาเป็นรัฐบาลก็จะมีปัญหาในการบริหาร พอต่อไป
กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ถ้าหากเราผ่านกฎหมายตัวนี้ออกไป ผมเชื่อครับว่า
อีกหลายกระทรวง ทบวง กรม ก็ต้องตามแก้กฎหมาย แล้วที่สุดก็เกิดปัญหา
แก่รัฐบาลที่จะมาบริหารงานบ้านเมืองต่อไป ซึ่งผมขออนุญาตถ้ากรรมการ
ชี้แจงยังไม่ชัดเจน ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า ขอผ่านกลับไปยังร่างฯ เดิม
ดีกว่าครับท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมาในชั้นนี้และท่านวิเชียร

นายมาโนชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ผมคงไม่รบกวนเวลาประธานนี้มากนัก เพียงแต่ขอกราบเรียน
 ท่านประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการว่าเราไปยกร่างให้คำตอบแทน
 ไปปรับปรุงแก้ไขเงินประจำตำแหน่งกับเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายตุลาการนั้น
 นะครับ ก็ทำหน้าที่ฝ่ายรักษาความยุติธรรมให้กับประชาชน ก็คงจะให้โอกาส
 ตาม พ.ร.บ. มันก็มีชัดเจน แต่ตรงนี้สิทธิพิเศษค่อนข้างมาก แล้วก็จะ เป็นเงื่อนไข
 ที่จะวิพากษ์วิจารณ์ที่จะตามมา ตั้งแต่ข้าราชการ ก.พ. ก.ท. แม้กระทั่งพนักงาน
 และลูกจ้างของห้างร้านและบริษัท ถ้าเอาเงื่อนไขของการขึ้นเงินเดือนโดยอ้าง
 การเปลี่ยนแปลงของดัชนีผู้บริโภคมาเป็นตัวหลักมันก็สับสนและก็ยุ่งยากกันทั้งประเทศ
 เพราะฉะนั้นความทรงธรรมอยู่ตรงนั้น มันก็มีสิทธิพิเศษมีอยู่ แต่ถ้ามันเหนือกว่าบุคคลอื่น
 แล้วก็ เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดเป็นภาระแก่รัฐบาล ผมเรียนว่าคณะกรรมการเพื่อไม่ให้
 เกิดข้อครหาระหว่างตุลาการกับฝ่ายนิติบัญญัติของพวกเรา ถ้าเข้าใจตรงนี้ดีแล้ว
 ก็เจตนาคงเหมือนกันทุกคน นำที่จะถอนแล้วกลับไปสู่ร่างฯ เดิมตามที่ท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ชี้แจง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังครับ

นายมาโนชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : ครับ ขอภัย
 กระทรวงการคลังนะครับ ขอโทษครับ ได้ชี้แจงพวกเราเพื่อไม่ให้เกิดความ
 ไม่สบายใจระหว่างท่านกรรมการ ที่ไปเพิ่มเข้ามา กับฝ่ายนิติบัญญัติข้างล่าง
 และไม่ให้ต่อความยาวสาวความยืดกับท่านผู้รักษาความสติยุติธรรมทั้งหลาย
 ต่อนิติบัญญัติของพวกเราครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านวิเชียร เชิญครับ

นายวิเชียร คันถ้อง (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม วิเชียร คันถ้อง พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดตรัง ท่านประธานครับ
ผมขอแสดงความเสียใจอยู่นิดหนึ่งในกฎหมายศาลปกครอง ผมเป็นคนพลังเพลอ
ที่ไม่ได้พูดในประเด็นเหล่านี้ ในที่สุดกฎหมายเหล่านั้น กฎหมายศาลปกครองนั้น
ก็มาเป็นแบบอย่างของศาลยุติธรรม ความจริงก็ไม่ได้มีอคติอะไรกับกระบวนการ
ไหนละครับ แต่ต้องมาคิดนะครับ ผมได้อ่านหนังสือเจอนะครับว่า ในขณะที่คนที่
ประกอบอุตสาหกรรมมีรายได้ก็บาทต่อเดือน คนที่ประกอบเกษตรกรรมมีรายได้
ก็บาทต่อเดือน เออละครับ ตัวตรงนั้นไม่ต้องมาพิจารณาเปรียบเทียบกับตรงนี้
ที่ตรงนี้อาจจะให้ส่วนราชการที่จะให้การบริการกับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
ได้รับสวัสดิการพอสมควรตามฐานะความเป็นอยู่ตามฐานะานุกรม เพราะฉะนั้น
การที่เขียนเอาไว้ในลักษณะที่ว่า เพิ่ม เปลี่ยนแปลงตามดัชนีผู้บริโภค เมื่อตะกี้
ผมถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการที่คำว่า เพิ่มตามดัชนีผู้บริโภค
ยกตัวอย่างเช่น ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาได้รับเงินเดือน ๖๒,๐๐๐ บาท
เงินประจำตำแหน่ง ๔๒,๕๐๐ บาท เสร็จแล้วมาเพิ่มตามดัชนีผู้บริโภค
ต่อไปนี่ถามว่ามันจะมีเพดานสูงสุดไหมสำหรับตำแหน่งนี้ ถ้าเขียนเอาไว้แบบนี้
ถ้าผมอ่านแล้วแสดงว่ามันไม่มีเพดานสูงสุด ถ้าเป็นอย่างนั้นจนกระทั่งเกษียณ
ราชการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าเป็นอย่างนี้มันจะเป็นภาระกับแผ่นดินพอสมควร
เพราะฉะนั้นทุกคนในแผ่นดินนี้ผมคิดผมเชื่อว่าจะมีความรับผิดชอบต่อแผ่นดินที่จะ
ไม่ให้ เป็นภาระกับแผ่นดินครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านพีระพันธุ์ เชิญครับ เดี่ยวจะได้ให้กรรมาธิการชี้แจง

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมฟังท่านสมาชิกแล้วก็ได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ได้ให้ข้อมูลแก่พวกเราแล้ว ผมก็เข้าใจรัฐบาลแล้วก็ เป็นห่วงนิดหนึ่งครับ เพราะว่า
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังท่านบอกมาให้สมาชิกพิจารณาในประเด็น
ที่เพิ่มเติมตรงนี้ ผมไม่แน่ใจครับ ไม่ทราบว่าถ้าหากว่าเราได้พิจารณาในมาตรา ๗
นะครับ แล้วผลการพิจารณาทำให้ตรงนี้ครับท่านประธาน เหลื่อมล้ำระหว่าง
ศาลปกครองกับศาลยุติธรรมจะทำอย่างไร เพราะว่าความเป็นจริงแล้วผมไม่อยากจะ
จะพูดลงไปในเรื่องละเอียดว่ามันจะยิ่งแตกต่างกันอย่างไร นอกจากท่านสมาชิก

ที่เพิ่งพูดเมื่อที่ว่าเงินเดือนบวกเงินประจำตำแหน่ง แล้วจะมีเพดานหรือไม่ มันจะยิ่งแตกต่างกัน เพราะว่าในระบบศาลยุติธรรมเติบโตตั้งแต่ชั้นหนึ่งนะครับ ได้ขึ้นไปเรื่อย แล้วก็คิดบวกกันไปทบกันไปจนกว่าจะเกษียณ แต่ว่าในระบบของศาลปกครองนั้นนอกจากจะกำหนดจำนวน นอกจากที่เพื่อนสมาชิกบอกศาลน้อย จะกำหนดจำนวนที่สภาอีกก็สามารถคุมได้พอสมควร แต่แค่นี้ไม่ได้ เป็นเหตุผล ท่านประธาน เหตุผลที่สำคัญคือว่าการที่ดำรงตำแหน่งเป็นตุลาการเหมือนกัน จะให้ตุลาการข้างหนึ่งได้สิทธิพิเศษกับตุลาการอีกข้างหนึ่งไม่ได้ แต่ขณะเดียวกัน ตุลาการตรงนี้ก็ถ้าเราคิดว่ามันใหญ่มาก ขนาดใหญ่แล้วจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อไปอาจจะทำให้เกิดระบบปัญหาที่ระบบงบประมาณของประเทศ ท่านรัฐมนตรี บอกว่าให้พิจารณา ดูผมไม่ทราบว่าท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ได้หรือไม่ ถ้าหากว่าสมาชิกพิจารณาตรงนี้แล้ว ถ้าผลของการพิจารณาแตกต่างกันไปกับระบบศาลปกครอง ท่านจะสามารถให้ความมั่นใจได้อย่างไรได้หรือไม่ว่า ที่ท่านบอกว่าท่านกำลังพิจารณาปรับปรุง น่าจะสามารถปรับปรุงได้เร็วสักเท่าไร เพื่อไม่ให้ทางท่านผู้พิพากษาในระบบศาลยุติธรรมนี้เกิดความรู้สึกที่ไม่เหมาะสม หรือว่าไม่เท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นตุลาการในสถาบันตุลาการเหมือนกัน ไม่ทราบว่าผมจะถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี เพื่อจะให้ความมั่นใจต่อสภาได้หรือไม่อย่างไรครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรี เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงการคลัง ขออนุญาตตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกที่ได้ถามว่า รัฐบาลจะสามารถนำเสนอเรื่องของการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับศาลปกครองในเรื่องของเงินเดือนได้รวดเร็วเพียงใดนะครับ เมื่อก่อนที่กระผมจะเข้ามาประชุม กระผมก็ได้หารือกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็ได้มีข้อยุติว่าจะนำเสนอโดยเร็วที่สุด ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็รับปากว่าจะนำเข้ามาสู่ การพิจารณาของ ครม. โดยเร็ว เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอความร่วมมือจาก ท่านสมาชิกทั้งหลายนะครับ ถ้าหากทางรัฐบาลนำเสนอกฎหมายเข้ามาภายใน ระยะสมัยประชุมนี้ครับ ก็ขอได้โปรดให้ความร่วมมือให้การสนับสนุนด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจง เชิญท่านสุประดิษฐ์ครับ

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ กรรมาธิการ
ความจริงเรื่องนี้ผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อความกระจ่าง
ในปัญหาในมาตรา ๗ วรรคสอง หลาย ๆ ท่านได้พูดไปแล้วว่าในมาตรา ๗
วรรคสองนี้มีขึ้นเพราะเหตุที่ว่ากฎหมายศาลปกครองมี นั่นเป็นเรื่องจริงครับ
และผมเองก็ทราบเรื่องนี้ตั้งแต่ต้น และหลายท่านอีกเหมือนกันนะครับ
ได้กล่าวถึงร่างฯ เดิมของรัฐบาล ซึ่งหมายความว่าไม่มีมาตรา ๗ วรรคสอง
ความจริงแล้วผมอยากจะชี้แจงตรงจุดนี้ครับว่า ร่างฯ เดิมของกระทรวงยุติธรรม
ที่เสนอเข้า ครม. จริง ๆ นั้นมันมีครับ มาตรา ๗ วรรคสอง แต่มีคนละเรื่อง
กับที่เข้าสภาแห่งนี้ในวันนี้ มีในหลักการคนละหลักการกัน ในมาตรา ๗ วรรคสอง
ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอผ่านเข้าคณะรัฐมนตรีนั้น เราเขียนแต่เพียงใจความว่า
ถ้าเพื่อรัฐบาลได้ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายอื่นขึ้นมาแล้วนี่นะครับ
ก็ขอให้รัฐบาลได้ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการโดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์
เท่ากับข้าราชการฝ่ายอื่นด้วย อันนี้คือข้อเท็จจริงที่ทางกระทรวงยุติธรรม
ได้ร่างฯ เข้าสู่คณะรัฐมนตรีนะครับ แต่เมื่อร่างฯ นี้ผ่านเข้าสู่คณะรัฐมนตรี
แล้วออกมายังกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตัดวรรคนี้ออกไปครับ
เมื่อตัดวรรคนี้ออกไปแล้วร่างฯ รัฐบาลเข้าสู่สภาจึงไม่มีวรรคสองของ
มาตรา ๗ แล้วเมื่อกรรมาธิการเห็นว่าวรรคสองของมาตรา ๗ นั้นมีอยู่ใน
พ.ร.บ. ศาลปกครอง คณะกรรมาธิการก็เลยใส่มาตรา ๗ วรรคสอง นี้ลงไป
ให้เหมือนกับ พ.ร.บ. ศาลปกครอง อันนี้คือเหตุผลนะครับ เพราะฉะนั้น
ผมขอกราบเรียนชี้แจงว่าทางตุลาการนั้นไม่ได้มีจิต หรือวัตถุประสงค์
ในการที่จะปรับเงินเดือนให้มากกว่าข้าราชการฝ่ายอื่นแต่ใด ๆ ทั้งสิ้น
เป็นแต่เพียงมีวรรคสองไว้ในเบื้องต้นก็เพื่อที่จะให้รัฐบาลไม่ล้ม
ข้าราชการตุลาการ ในการปรับเงินเดือนให้เท่ากับข้าราชการฝ่ายอื่น
โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าบัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
ตุลาการนั้นตามรัฐธรรมนูญจะ ไปเปรียบเทียบกับข้าราชการพลเรือนไม่ได้
แล้วก็บัญชีข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมกับข้าราชการศาลปกครอง
ก็มีแนวโน้มเหมือน ๆ กัน คือเป็นซิงเกิล เรท (Single rate)

ไม่ได้มีขึ้นวิ่งอย่างกับข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการฝ่ายอื่น เพราะฉะนั้น ทางกระทรวงยุติธรรมจึงได้เสนอร่างฯ ในมาตรา ๗ วรรคสอง เดิมไป เช่นที่ผมได้กราบเรียน เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่ขอชี้แจงเรื่องนี้ให้กับท่านประธาน ได้ทราบผ่านไปถึงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ คือผมฟังดูแล้ว ท่านรัฐมนตรีชี้แจงทางสมาชิกและทางกรรมาธิการนี้ ส่วนมากจะข้องใจ ในวรรคสอง ส่วนวรรคสามท่านรัฐมนตรีบอกว่าถ้าเพิ่มว่าด้วยการนั้น ก็ไม่น่าจะมีปัญหา ก็หาหรือว่าเราจะหาทางลงเอ่ยอย่างไรครับที่จะต้องไม่ให้ มันยึดเชื้อ เชิญท่านกรรมาธิการถวิลครับ

นายถวิล ไพรสมท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมคงเพิ่มเติมประเด็นที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายเปรียบเทียบ ไปถึงข้าราชการประเภทอื่นนิดเดียวว่า ข้าราชการประเภทอื่นนั้นมีโอกาส ขึ้นเงินเดือนประจำปี ซึ่งทางข้าราชการตุลาการไม่มีโอกาสได้ขึ้นเงินเดือน ประจำปี นั้นประการที่ ๑ ที่เป็นข้อแตกต่างชัดเจน

ประการที่ ๒ ข้าราชการประเภทอื่นนั้นเขามีเทอม (Term) สำหรับการปรับ อย่างเช่นบัญชีท้ายพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน เขามีเทอม ๕ ปีต้องปรับครั้งหนึ่งตามผลค่าครองชีพ คือมีบัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ในบัญชีเงินเดือนของข้าราชการตุลาการไม่มี เพราะฉะนั้น ข้อแตกต่างระหว่างข้าราชการประจำ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการตำรวจก็ดี ข้าราชการอัยการก็ดี จึงมีข้อแตกต่างกับ ข้าราชการตุลาการที่ชัดเจนอย่างนี้ ซึ่งจะมาเปรียบเทียบกัน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ได้ แต่พอเทียบได้ แต่เปรียบเทียบไม่ได้ เพราะถ้าเปรียบเทียบแล้วทำไม ข้าราชการตุลาการจึงไม่ขึ้นเงินเดือนทุกปี ถ้าอย่างนั้นแล้วในกฎหมายฉบับนี้ แล้วจะให้โอกาสข้าราชการตุลาการปรับเงินเดือนตอนไหนครับ ใช้เงินเดือน ท้ายบัญชีอันนี้ตลอดไปใช่ไหม หรือต้องเข้ามาสู่สภาอีก แล้วเมื่อไรเข้ามาสู่สภา ประเด็นนี้ต้องคิดด้วย แต่ของข้าราชการอื่นเขามีขึ้นทุกปี ๑ ขึ้น ขึ้นครั้ง ๒ ขึ้น เขามีทุกปี แต่ข้าราชการตุลาการไม่ได้อีกแล้ว ข้าราชการตุลาการ ในประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า แล้วกฎหมายฉบับนี้เมื่อไรจะปรับให้ข้าราชการตุลาการอีก

ในเมื่อกฎหมายฉบับนี้ไม่เปิดช่องว่างไว้เลยที่จะให้ปรับได้เมื่อค่าครองชีพสูงขึ้น นี่ก็ประเด็นที่ต้องคิดเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่า อันนี้ในวรรคสองนะครับ สำหรับในวรรคสามนั้นผมคิดว่าเขียนไว้อย่างนี้น่าจะเหมาะสมแล้ว เพราะการออกเป็นพระราชกฤษฎีกาต้องผ่านรัฐบาลอยู่แล้ว และรัฐธรรมนูญบอกชัดเจนว่าข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องแยกทุกสิ่งทุกอย่างจากฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ทำไมเราต้องออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อโยงกับข้าราชการฝ่ายตุลาการอีก ในเมื่อพระราชกฤษฎีกาก็ผ่านรัฐบาลอยู่แล้ว มีกระทรวงการคลังอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องเติมอะไรทั้งสิ้น เขียนเอาไว้แบบนี้ก็เหมาะสมแล้วครับ ขอฝากท่านประธานพิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมคงพิจารณาไม่ได้ครับ แล้วแต่ท่านสมาชิก ท่าน ร้อยโท กุเทพศรีรับเชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสภะจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสภะจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ กระผมได้ฟังความเห็นของทั้ง ๒ ฝ่ายมาเกือบ ๒ ชั่วโมงนะครับในขนาดนี้ ประเด็นที่เป็นข้อสงสัยก็ชัดเจนครับ แต่ว่าก็ยังคงคิดว่าในเรื่องที่กรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นก็มีเหตุผล กระผมอยากทราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ท่านใช้คำว่า ที่กระทรวงพาณิชย์คำนวณเพื่อใช้ในราชการ ซึ่งกระผมคิดว่าตัวเลขนี้ ถ้ากระทรวงพาณิชย์คำนวณเพื่อใช้ในราชการก็น่าจะเป็นตัวเลขที่ต้องมีการคำนวณด้วยเหตุผลด้วยผลว่าจะกระทบกระเทือนต่อสถานะการคลังของประเทศอย่างไรหรือไม่ ต้องยอมรับครับว่าการที่จะปรับเงินเดือนของข้าราชการนั้น ถ้าเราเอาตัวเลขดัชนีผู้บริโภค หรือว่าตัวเลขที่เราอ้างอิงกันมาเป็นตัววัด เราต้องยอมรับว่าคนเป็นข้าราชการคนหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาข้าราชการฝ่ายยุติธรรม ถ้าเรายอมรับโดยหลักการว่าท่านไม่สามารถหารายได้อีกได้อีก การที่เกิดความเปลี่ยนแปลงโดยการบริหารของฝ่ายบริหารทำให้สภาพเศรษฐกิจตกต่ำลง ค่าครองชีพสูงขึ้น ตรงนี้ถ้าเผื่อว่าท่านมีฝีมือ ฝ่ายบริหารมีฝีมือในการที่จะควบคุมสถานะเศรษฐกิจ การที่เราจะมีตัวเลขขึ้นมาเป็นตัววัดก็เป็นธรรมสำหรับคนที่เขาได้รับผลกระทบจากการบริหารของรัฐบาลว่าถ้ามันเพิ่มขึ้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็ต้องให้เขา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เขาจึงจะอยู่ได้ ถ้าเราไม่เอาตัวเลขอย่างนี้มาเป็นตัววัด กระผมก็ไม่แน่ใจว่าเราจะเอาตัวเลขอย่างไร ความพอใจของคนไม่เท่ากันนะครับ ถ้าเราจะบอกว่าเอาตามความพอใจตามที่เรที่ตั้งก็อาจจะไม่มีเกณฑ์วัดที่เป็นวิทยาศาสตร์ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าโดยกรอบความคิดที่กรรมาธิการร่างมา กระผมคิดว่าผมรับได้ แต่กระผมมีคำถามเท่านั้นเองว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยอัตโนมัติหรืออย่างไร ใครจะเป็นคนหยิบเรื่องนี้มาการปรับจะเป็นไปโดยอัตโนมัติว่าผ่านปีที่แล้วจะขึ้นปีงบประมาณใหม่ไปดูเอาตัวเลขดัชนีราคาผู้บริโภค แล้วก็ปรับไปโดยอัตโนมัติสำหรับท่านข้าราชการที่เกี่ยวข้องทุกท่านอย่างนั้น หรือว่าจะต้องมีคณะกรรมการใดมาชงตัวเลข หรือว่ามาปรับแต่งตัวเลขกันอีก เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้มาถึงขั้นนี้มันเป็นเรื่องกรรมาธิการกับทางสมาชิก บังเอิญท่านสมาชิกฝ่ายรัฐบาล

ท่านแสดงความเห็นกันมาก กว้างขวางมาก และกระผมไม่ค่อยจะเข้าใจนึกว่า
ทำไมรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังท่านมาหยุดตรงนี้เพื่อตอบคำถาม
ซึ่งจริง ๆ แล้วเข้าใจครับท่านประธานครับ เพียงแต่ว่าที่เขียนนี้เขียนถึง
กระทรวงพาณิชย์ ที่นี้กระทรวงการคลังก็คงห่วงใยละครับ ท่านก็คงตามกฎหมายว่า
เดี๋ยวกฎหมายฉบับนี้เข้าแล้วท่านก็มารับปากว่าเดี๋ยวจะไปแก้กฎหมายที่ออกไปแล้ว
แบบนี้ กระผมว่าถ้าท่านบอกล่วงหน้าอย่างนี้เสนอเข้ามาพวกเราก็ไม่รับหรอกครับ
กระผมคิดว่าไม่ต้องไปแก้มาหรอก เพราะว่าระบบเงินเดือนอย่างที่ท่านกรรมาธิการ
ท่านสุดท้ายท่านบอก ถ้าไม่มีกระบวนการปรับขึ้นโดยแบบในระบบอื่นมันไม่มีทางอื่น
ที่ไปปรับเงินเดือนเขาได้เลย นั่นหมายถึงว่าบัญชีเงินเดือนของผู้พิพากษาจะตายตัว
อยู่อย่างนั้น แล้วเราก็ไม่มีกฎหมายมาเปิดทางให้ปรับขึ้นได้มันเป็นไปไม่ได้
เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าท่านบริหารให้เก่งเถอะครับ คุมตัวเลขให้มันอยู่นิ่ง ๆ
ให้มันเปลี่ยนแปลงน้อยก็ขึ้นเงินเดือนได้น้อยเท่านั้นเอง ถ้าคนในประเทศนี้
ทำงานเพื่อประเทศชาติ แล้วบังเอิญว่าค่าครองชีพมันเพิ่มขึ้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์
แล้วไปบังคับเขาให้ได้รับเพียง ๑ เปอร์เซ็นต์ มันก็ไม่ยุติธรรมสำหรับเขา
เพราะฉะนั้นวิธีการของเราต้องบริหารให้เก่ง แล้วก็ทำการประหยัด
งบประมาณไปได้เอง ระบบมันตรวจสอบกันเองอยู่แล้วครับท่านประธานครับ
กระผมเห็นว่าเอาตามกรรมาธิการครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกเทพมณีแจ่งนิตหนึ่งนะครับ ที่ผมชี้ให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลังได้อภิปรายเป็นการตอบข้อซักถามนะครับ แต่มีท่านใดที่จะมี
ความเห็นเชิญครับ ท่านพี่ระพันธ์เชิญครับ

นายพี่ระพันธ์ สาสีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณ
ท่านประธานครับ ก็อย่างที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงครับ ผมเลยต้องขอกราบเรียน
ท่านประธานอีกสักนิตหนึ่งครับว่า ประเด็นว่า เอ๊ะ แล้วอย่างนี้บัญชีข้าราชการ
ตุลาการบัญชีเงินเดือนนะครับ จะไปเสียเปรียบไหม เพราะไม่มีโอกาสที่จะได้ปรับ
จะใช้บัญชีเดียว เว้นแต่ต้องเข้ามาแก้กฎหมายกัน ก็อย่างที่กรรมาธิการอีกท่านหนึ่ง
ก็ได้ชี้แจงนะครับ ความจริงเขาสร้างระบบไว้ครับ ผมกราบเรียนท่านประธาน
แล้วว่าได้มีการเจรจากันในระบบคณะกรรมการเงินเดือนแห่งชาติขอให้ เป็นระบบ
เงินเดือนเดียว แต่สูง ไม่ต้องมีขั้นวิ่งทุกปีนะครับ เพื่อที่จะให้แยกระบบแตกต่าง
จากระบบปกติ ประเด็นปัญหาก็คือว่าทำอย่างไร เงินเดือนที่วางเป็นมาตรฐานกลาง
ไว้ที่จะเรียกว่าท้ายพระราชบัญญัตินั้นจะปรับจะเปลี่ยนได้ ซึ่งท่านกรรมาธิการ
ก็บอกว่าร่างฯ เดิมต้นร่างฯ จริง ๆ ไม่ใช่ของรัฐบาลนะของกระทรวงที่ส่งเข้ามา
ได้กำหนดวิธีเปลี่ยนไปแล้วว่าเมื่อปรับของฝ่ายอื่นก็ให้ปรับของตุลาการไว้ด้วย
เพราะฉะนั้นตรงนั้นคือคำตอบว่าเขาปรับหรือไม่ เขาปรับแล้ว และนอกจากตรงนั้น
นี่นะครับท่านประธาน ถ้าไม่มีการปรับก็ปรับครับ เพราะว่าเราจะเขียนไว้ว่าขั้นที่ ๑
ที่ ๒ ให้วิ่ง เขามีขั้นวิ่งครับสำหรับขั้นที่ ๑ ที่ ๒ และก็อยู่ว่าถ้าขั้นที่ ๒ ก็ปี
กระโดดไปขั้น ๓ เลยครับ ก็ได้ปรับเงินเดือน และขั้น ๓ ฟิกซ์ (Fix) ไว้เลยครับ
กำหนดแน่นอนตายตัวว่าปีก็ไปขั้น ๔ ตรงนั้นก็วางวิธีการไว้แล้ว ประเด็นก็คือว่า
อยู่ที่ ๆ วรรคสองเดิมที่ท่านว่าถ้าผมฟังอย่างนี้ไปถูกตัดทิ้ง เมื่อไปถูกตัดทิ้งแล้วก็
ไม่มีการปรับเข้ามาใหม่ ก็เลยเกิดปัญหาว่าและจะปรับอย่างไร กรรมาธิการท่าน
ก็เลยไปดูว่าในเมื่อของศาลปกครองเป็นอย่างนี้ก็เลยไปล้อเลียนเอาศาลปกครองมา
แต่ว่าตรงนั้นผมกราบเรียนท่านประธานแล้วครับว่า คงจะไม่ได้เป็นการตีใจว่า
ไม่เสมอภาค แต่ประเด็นที่พวกเราเป็นห่วงที่ผมฟังจากสมาชิกทุกท่านรวมทั้ง
ตัวผมเองที่เป็นห่วงก็คือว่า ณ ขณะนี้จำนวนผู้พิพากษาเท่าที่ทราบ ๒,๕๐๐ คน
แล้วสามารถเติบโตขึ้นได้โดยที่ไม่สามารถคุมจำนวนได้โดยสภา อยู่ที่ความจำเป็น
ความต้องการของระบบศาลเองในอนาคต ถ้าหากว่าการที่จะต้องทบตันกันขึ้นไป
เรื่อย ๆ จากอัตราเงินเฟ้อมันก่อให้เกิดปริมาณยอดเงินที่ต้องมาจ่ายเงินเดือน

มันโตขึ้นเรื่อย ๆ เราจะคุมกันอย่างไร และถ้าหากว่าข้าราชการฝ่ายอื่น
เรียกร้องตรงนี้ขึ้นมาด้วยเราจะทำกันอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ถือว่าเป็น
เป็นไปไม่ได้ที่ข้าราชการตุลาการจะมีบัญชีเดียว ในขณะที่เดียวกันถ้าเป็นอย่างนี้
ก็จะเป็นบรรทัดฐานต่อไป และทางรัฐบาลเองก็บอกแล้วว่ารูปแบบต้นแบบที่มา
ในระบบศาลปกครองก็คงจะต้องปรับเปลี่ยน ประเด็นก็คือว่าเราต้องรอให้ปรับ
ไปแล้วมาปรับเปลี่ยน ๒ ครั้ง หรือจะทำได้เสียเลย ผมคิดว่าข้อเสนอของ
ท่านสมาชิกนะครับ ซึ่งมีท่านสมาชิกได้เสนอไว้ว่าทางกรรมาธิการ ถ้าเห็นด้วย
ลองกลับไปทบทวนว่าในวรรคสองวิธีการปรับเปลี่ยนบัญชีเงินเดือนจะเอาเป็น
รูปแบบไหน แล้วก็มาเสนออีกครั้งหนึ่งก็ได้ และตรงนั้นอาจจะจะเป็นบรรทัดฐาน
เป็นแนวทางที่ให้รัฐบาลรับไปทบทวนปรับปรุงบัญชีในส่วนของศาลปกครองด้วยก็ได้
เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ยังมีประเด็นแค่นี้ละครับว่าจะต้องปรับอย่างไร ไม่ใช่ไม่ปรับ
แต่จะเอารูปแบบไหนข้อเสนอของท่านสมาชิกที่ให้ท่านประธานคณะกรรมการ
รับกลับไปพิจารณา แล้วค่อยมาว่ากันอีกครั้ง ผมคิดว่าตรงนั้นก็น่าจะรับไปพิจารณา
ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ประธานคณะกรรมการว่าอย่างไรครับ ยังยืนยันไหมจะได้ขอมติ
เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ กระผมขอกราบเรียนว่า
ในการพิจารณามาตราฉบับนี้ได้พิจารณากันโดยรอบคอบ กรรมาธิการทุกท่านที่เป็น
ตัวแทนของทุกพรรคการเมืองก็ไม่ได้มีใครโต้แย้ง รวมทั้งได้มีความเห็นชอบจาก
ท่านอดีตประธานคณะกรรมการ พ.ร.บ. ศาลปกครอง ขอประทานโทษเอ่ยนาม
อีกครั้งหนึ่ง ท่านมารุต บุณนาค ท่านก็บอกท่านเห็นชอบด้วย แล้วมีการพิจารณากัน
โดยรอบคอบแล้ว รวมทั้งเกรงว่าปัญหาในการพิจารณาเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
ของศาลปกครองและศาลยุติธรรมนั้นหากถกกันก็น่าจะไม่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
ต่อทุกฝ่าย กระผมจึงเห็นว่าขออนุญาตที่จะยืนยัน ส่วนกรณีที่มีผู้แทนกระทรวงการคลัง
กระผมได้ตรวจสอบในรายงานการประชุมก็จริงครับ เข้าไปที่หลัง หลังจากผ่านมา
ตรงนี้แล้ว แต่เวลาทบทวนก็ไม่ได้มีการทักท้วงแต่ประการใดและมีการเข้าประชุม
น้อยครั้งมากครับ แทบจะไม่ได้เข้าประชุมเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อทางกรรมาธิการมีความเห็นเป็น ท่านสมาชิกยังติดใจอยู่
ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมนะ ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกกรุณาเข้ามาในห้องประชุมเพื่อใช้สิทธิ
ลงคะแนนในมาตรา ๗ นะครับ มาตรา ๗ คณะกรรมาธิการวิสามัญเพิ่มขึ้นใหม่
นะครับ ในวรรคสอง วรรคสาม เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะเรียงตามจากท่านสมาชิก
ก็คือว่า จะเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการที่เพิ่มขึ้นใหม่ หรือจะเห็นด้วยกับร่างฯ เดิม
ถ้าท่านเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับ
คณะกรรมาธิการ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เห็นด้วยตามที่มีการแก้ไข กดปุ่ม เห็นด้วย
ถ้าไม่เห็นด้วยกับการแก้ไข กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องกรรมาธิการ หรืออยู่ข้างนอก
ห้องประชุม นะครับ กรุณาเข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนด้วยครับ ท่านสมาชิกใช้สิทธิ
ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว นะครับ มีท่านใดมีปัญหาในการลงคะแนนไหมครับ
ถ้าท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว นะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
ผลของการลงคะแนน นะครับ เห็นด้วย ๒๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๗๐ ท่าน
งดออกเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นตามร่างฯ เดิมของรัฐบาล นะครับ
คือไม่เห็นด้วยกับที่คณะกรรมาธิการแก้ไข เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙
มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๙ มีการแก้ไข ท่านสมาชิกไม่ติดใจนะครับ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ คณะกรรมาธิการตัดออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ติดใจนะครับ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข หมวด ๒ ข้าราชการ
ตุลาการ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนตำแหน่ง
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านถาวรครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานครับ
ผม ถาวร เสนเนียม พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดสงขลาครับ ต้องขอขอบคุณ
คณะกรรมาธิการที่ได้มีการตัดตำแหน่งบางตำแหน่งซึ่งผมได้ขอแปรญัตติไว้
ส่วนอีกตำแหน่งหนึ่งซึ่งผมคิดว่าไม่น่าจะคงไว้ นั่นคือตำแหน่งหัวหน้าคณะ
ในศาลต่าง ๆ ท่านประธานครับ โดยปกติแล้วในทางสากลนั้น การบริหาร
งานบุคคลของผู้ที่จะเป็นผู้พิพากษานั้น เรากำลังทำให้ตำแหน่งเหล่านี้ลดลง

อย่างเช่น พระราชบัญญัติธรรมนูญศาล ซึ่งได้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วได้พยายามที่จะตัดตำแหน่งเหล่านั้นลงมาก ผมขอถามคณะกรรมการเป็นคำถามเบื้องต้นว่า ตามที่ท่านได้คงไว้ซึ่งตำแหน่งหัวหน้าคณะในศาลฎีกา หัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ หัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค และหัวหน้าคณะในศาลชั้นต้นนั้นคงไว้เพื่อที่จะให้ทำหน้าที่อะไร นั้นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ในกฎหมายธรรมนูญศาล ซึ่งได้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว ในกฎหมายฉบับนั้นมีตำแหน่งหัวหน้าคณะในศาลดังกล่าวนี้หรือไม่ ถ้ามี หรือไม่มีเพราะเหตุผลอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดคิดใจใหม่ครับ ไม่มีนะครับ เชิญกรรมการชี้แจงเชิญครับ

นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ กระผม นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ กรรมการ ขอกราบเรียนชี้แจง ความจริงมาตรา ๑๒ นี้เราได้มีการปรับนะครับ โดยตัดตำแหน่งหลาย ๆ ตำแหน่งออกไปเพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระธรรมนูญศาลยุติธรรมที่ได้ผ่านสภานี้ไปแล้ว ก็คงเหลือแต่เพียงตำแหน่งหัวหน้าคณะในศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลชั้นต้น กระผมกราบเรียนนิดครับว่าจะสังเกตได้ว่าในมาตรา ๑๒ ที่เราได้ตัดไปนี่ เป็นตำแหน่งในเรื่องของการบังคับบัญชาทั้งสิ้น ที่ตามความประสงค์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้พิจารณาไป แต่ตำแหน่งจริง ๆ แล้วตำแหน่งหัวหน้าคณะนี้ไม่ใช่ตำแหน่งทางการบังคับบัญชาหรอกครับ เป็นตำแหน่งในเรื่องของทางวิชาการที่จำเป็นจะต้องมีในการพิจารณาพิพากษาคดี กราบเรียนอย่างนี้ครับว่าในการพิจารณาคดี เรามีระบบขององค์คณะในการปรึกษาหารือ ในระบบขององค์คณะนี้เพื่อให้เกิดการดำเนินการปรึกษาหารือ เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพก็ต้องมีตัวประธานซึ่งเราจะใช้คำว่า ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ และตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งสากลครับ กระผมกราบเรียนว่าในทุกประเทศเขาใช้คำว่า พรีไซดิง จัจจ์ (Presiding judge) ที่มีอยู่ จะไม่มีการประชุมปรึกษาคดีโดยไม่มีพรีไซดิง จัจจ์ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ใช่ตำแหน่งทางด้านบริหารที่จะให้คุณให้โทษแก่ผู้พิพากษาได้เลย แต่ทำให้การพิจารณาคดีในระบบขององค์คณะนี้สะดวก แล้วก็ยังมีผู้ประสานงานก็คือตัวผู้พิพากษาหัวหน้าคณะครับ

สำหรับคำถามที่ ๒ ที่กราบเรียนว่าในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มีตำแหน่งนี้หรือไม่ อย่างที่กระผมกราบเรียนครับ ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

ที่กำหนดตำแหน่งนี้ นะครับ เป็นตำแหน่งในเชิงบังคับบัญชาครับ แต่ตำแหน่งอื่นนี้ เป็นตำแหน่งในเรื่องของทางด้านวิชาการในการพิจารณาตัดสินคดีครับ เพราะฉะนั้น ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีตำแหน่งนี้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพนธ์ บุญญามณี เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระทบ นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระทบใครที่จะขอเรียนถามท่านกรรมาธิการนะครับว่า เมื่อพระธรรมนูญศาลยุติธรรมที่กำหนดไว้ไม่มีตำแหน่งหัวหน้าคณะนี้นะครับ แล้วเราไปกำหนดหัวหน้าคณะเอาไว้ อย่างนี้มันจะก่อให้เกิดการคลั่งกันใน เรื่อง การทำบัญชีเงินเดือนอีกหรือเปล่า นะครับ ประการที่ ๑ เพราะว่าคนที่อยู่ในศาลเดียวกันเราใช้ทำบัญชีเงินเดือนเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเราไปกำหนด หัวหน้าคณะขึ้นมา หัวหน้าคณะเงินเดือนมากกว่าผู้พิพากษาธรรมดาที่ไม่ได้เป็น หัวหน้าคณะหรือเปล่า หรือว่าเงินเดือนเท่ากัน ประการที่ ๑ นะครับ

ประการต่อมา พระธรรมมัญญสาลยุดิธรรมนี้ะดริบ เรื่องที่
 ไม่ต้องการที่จะให้มีความรู้สึกว่ามีผู้พิพากษาที่อยู่หัวเมืองหรืออยู่ในต่างจังหวัด
 จะต้องมีภาระขนขวายที่จะเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครอย่างเช่นปัจจุบันนี้
 เราก็เลยบอกว่าต่อไปในศาลต่าง ๆ นั้น ในศาลชั้นต้นเดี๋ยวกั้น ระดับเดี๋ยวกั้น
 เราไม่ควรเรียกอย่างอื่น นอกจากเรียกว่า หัวหน้าศาล เพื่อที่จะทำให้
 สถานภาพของศาลในศาลชั้นต้นด้วยกัน ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด เมื่อเป็นศาลชั้นต้นด้วยกัน
 ก็มีสถานภาพเท่าเทียมกัน การที่เรามากำหนดว่าให้มีหัวหน้าคณะในศาลชั้นต้น
 กลับเป็นว่าหลักการนั้นโดนทำลายไปอีกแล้ว นั่นก็คือว่าคนที่มาอาวุโสก็รับ
 จะเข้ามากรุงเทพฯ เพื่อมาเอาหัวหน้าคณะในศาลชั้นต้นในกรุงเทพฯ อีก
 กระผมไม่เข้าใจว่าทำไมเราต้องให้มีหัวหน้าคณะศาลชั้นต้นตรงนี้อีก ในเมื่อเรา
 ต้องการสร้างความเท่าเทียมกันระหว่างศาลชั้นต้นในกรุงเทพฯ กับศาลชั้นต้น
 ในต่างจังหวัด เมื่อศาลชั้นต้นต่างจังหวัดไม่มีแบ่งเป็นคณะ เพราะฉะนั้นคนที่
 เข้ามาเป็นหัวหน้าคณะ เมื่อมีอาวุโสในต่างจังหวัดก็ต้องเข้ามาเอาเป็นหัวหน้าคณะ
 ในศาลชั้นต้นในกรุงเทพฯ อีก อย่างนี้ก็เท่ากับว่าดึงเอาทรัพยากรของผู้พิพากษา
 ที่อยู่ในต่างจังหวัด มีความเชี่ยวชาญ มีอาวุโส มีอะไรแล้วนี่ แทนที่จะให้คนเหล่านั้น
 อยู่ในต่างจังหวัด กลับเป็นว่าพอมีอาวุโสมากเข้า มีความเชี่ยวชาญมากขึ้นก็ต้อง
 มาเอาตำแหน่งหัวหน้าคณะในกรุงเทพฯ อีก อย่างนี้กระผมคิดว่ามันเป็นการ
 ทำลายหลักการของกฎหมายพระธรรมมัญญสาลยุดิธรรมที่ได้กำหนดเอาไว้ เพื่อที่จะ
 ต้องการสร้างความเท่าเทียมในบรรดาศาลชั้นต้นด้วยกัน ไม่ว่าจะอยู่กรุงเทพฯ
 หรือต่างจังหวัดจะต้องมีความเท่าเทียมกัน เพราะว่าถ้าเป็นอย่างนี้ หัวหน้าคณะ
 ในศาลชั้นต้นเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ก็คือว่า ชัดเจนที่สุดก็คือกรุงเทพฯ
 ต่างจังหวัดนั้นเราไม่มีหัวหน้าคณะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ดริบ กระผมไม่เห็นด้วย
 ที่จะให้มีหัวหน้าคณะกำหนดอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอความกรุณา
 ท่านกรรมาธิการว่าเราเดินทางมาถูกต้องแล้ว ตามกฎหมายพระธรรมมัญญสาลยุดิธรรม
 ในเรื่องที่ต้องการอยากสร้างความเท่าเทียมกันให้มีความรู้สึกว่ามีผู้นำคดี
 ขึ้นมาสู่ศาล ไม่ว่าจะศาลที่กรุงเทพฯ หรือว่าศาลที่ต่างจังหวัดนั้น หลักประกัน
 ของพี่น้องประชาชนจะต้องได้รับหลักประกันว่าผู้พิพากษาที่จะนั่งพิจารณาคดีนั้น
 มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกัน ไม่ต้องบอกว่าผู้พิพากษาที่อยู่ในกรุงเทพฯ นั้น
 มีอาวุโส มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์มากกว่าผู้พิพากษาที่อยู่ในต่างจังหวัด
 ทำให้เกิดความรู้สึกไม่เท่าเทียมกันในการได้รับความยุติธรรมจากรัฐ กระผม
 ขอคำชี้แจงจากกรรมาธิการดริบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านถาวร เสนเนียม เชิญครับ ผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานครับ

ผม ถาวร เสนเนียม พรรคประชาธิปัตย์ สงขลา เมื่อก่อนกรรมการตอบว่า
ตำแหน่งหัวหน้าคณะในศาลต่าง ๆ นั้น ให้ทำหน้าที่ในทางวิชาการเท่านั้น
ผมฟังแล้วยังไม่ชัดเจน หรือว่าผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีซึ่งอยู่ในองค์คณะเดียวกันนั้น
มีความรู้ในเชิงวิชาการไม่เท่ากับหัวหน้าคณะ ผมฟังแล้วเหมือนอย่างนั้นครับ
ผมคิดว่าคำตอบของกรรมการที่บอกว่าคงตำแหน่งหัวหน้าคณะไว้เพื่อที่จะให้
ทำหน้าที่ในเชิงวิชาการนั้น ผมขอกราบเรียนดังนี้ครับว่า ตามมาตรา ๒๔๙
แห่งรัฐธรรมนูญเขียนเอาไว้ว่า ผู้พิพากษาจะมีผู้บังคับบัญชาไม่ได้ นอกจากนั้น
ในมาตรา ๒๓๖ แห่งรัฐธรรมนูญ เน้นความเป็นอิสระของผู้พิพากษา และนอกจากนั้น
มาตรา ๒๔๓ ที่ให้นำเอาระบบเงินเดือนซึ่งกำหนดตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน
มาใช้กับผู้พิพากษา นั่นคือ ๓ มาตรา ซึ่งเป็นตัวหลัก ถ้าหากว่าเรายังคงมีหัวหน้าคณะ
ผมเกรงว่าผู้พิพากษาซึ่งอยู่ในองค์คณะนั้นจะขาดความเป็นอิสระในการพิจารณา
พิพากษาคดี แน่แน่นอนครับ ระบบอุปถัมภ์กิติ ระบบตำแหน่งกิติ เป็นระบบที่นำมาจาก
ข้าราชการพลเรือน นำมาจากข้าราชการที่มีเครื่องแบบเป็นตัวหลัก วิกฤตตุลาการ
ทุก ๆ ครั้งที่เกิดขึ้นนี้เกิดจากตำแหน่ง เกิดจากขาดความเป็นอิสระ ผมคิดว่า
สิ่งที่เรากำลังที่จะแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เราพยายามที่จะตัดตำแหน่งให้น้อยลง แล้วก็
เพิ่มความเป็นอิสระให้กับข้าราชการตุลาการให้มากขึ้น นอกจากนั้นถ้าหากว่า
คนที่ เป็นหัวหน้าคณะ เอาบุคคลที่มีเงินเดือนสูงกว่ามานั่ง อย่างเช่น ในแห่งที่ ๓
เราจะเห็นได้ว่าเงินเดือนไม่เท่ากัน เงินประจำตำแหน่งก็ไม่เท่ากัน ถ้าสลับไปสลับมา
คนที่ เป็นหัวหน้าคณะกลับเป็นคนที่มีเงินเดือนสูงและมีเงินประจำตำแหน่งสูง
ก็เกิดมีความรู้สึกเหมือนบุคคลที่เป็นหัวหน้าคณะเป็นผู้บังคับบัญชา -----

นอกจากนั้นท่านประธานครับ ในเงินเดือนแท่งที่ ๒ เงินเดือนก็ไม่เท่ากันอีก ถ้าหากว่าบุคคลที่มีเงินเดือนสูงมาเป็นหัวหน้าคณะ คนที่เป็นลูกคณะก็มีความรู้สึกเหมือนเหมือนกับเขาเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ในกรณีเช่นนี้ผมกลัว ผมเกรงว่าจะเกิดปัญหาในเชิงของความเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดี ผมขอให้ท่านคณะกรรมการช่วยชี้แจงในประเด็นนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม จรัญ ภักดีธนากุล ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการครับ ผมขอกราบเรียนถึงภารกิจและความรับผิดชอบของท่านผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา กิติ ในศาลอุทธรณ์ กิติ ในศาลชั้นต้น เลขาธิการ กิติ นะครับ

ประการแรกเลย ท่านไม่ได้มีหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาผู้พิพากษาในองค์คณะของท่านนะครับ ความรู้สึกของผู้พิพากษาที่ทำงานก็ไม่ได้มีความรู้สึกเลยว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะท่านเป็นผู้บังคับบัญชา อันนี้เป็นความจริงนะครับ ถ้าคนที่เคยได้ทราบการทำงานของผู้พิพากษาจะเข้าใจดี ผมเองเป็นลูกคณะอยู่ในศาลอุทธรณ์ เวลานั้นนะครับ ก็ได้รับประสบการณ์ความรู้การแนะนำทางด้านหลักวิชาและการทำงาน รวมทั้งการประพฤติปฏิบัติตนจากท่านผู้พิพากษาหัวหน้าคณะเป็นอย่างดีมาโดยตลอดครับ ท่านประธานครับ สมมติฐานที่ท่านใช้โดยอ้างว่าผู้พิพากษาทุกท่านมีความรู้ประสบการณ์เท่าเทียมกันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องขอกราบเรียนว่าไม่เป็นความจริงครับ ผมเองได้รับคำชี้แนะในการพิจาราคดี อรรถคดีหลายอย่างจากท่านผู้พิพากษาในองค์คณะและท่านผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ เรื่องที่ยากสลับซับซ้อนสำหรับผมนี้พอท่านหัวหน้าคณะพวกท่านมีประสบการณ์เหนือกว่า ท่านแนะนำให้เห็นว่า เรื่องจะต้องเดินเป็นในทางนั้นถึงจะถูกต้องตามหลักเกณฑ์อย่างไร ผมก็ง่ายเลยครับทำงานแล้วก็ไม่ต้องยุ่งยาก เพราะฉะนั้นประสบการณ์ที่ท่านผู้พิพากษาหัวหน้าคณะผ่านพบมานี้ผมคิดว่า เป็นประโยชน์ในการที่จะนำมาใช้ เป็นแนวทางแนะนำให้แก่ผู้พิพากษาในองค์คณะด้วยกันนะครับ การทำงานเป็นองค์คณะนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ จำเป็นต้องมีทิศทาง ต้องมีศูนย์กลาง ต้องมีท่านใดท่านหนึ่งเป็นหัวหน้านำไปครับ เพราะไม้อย่างนั้นใครจะเรียกประชุมองค์คณะครับ แล้วจะนัดประชุมกันถ้าผมไม่มีหัวหน้าคณะผมกับออกผมว่างวันจันทร์ อีกท่านหนึ่งว่าว่างวันอังคาร อีกท่านหนึ่งว่า

ว่างวันพุธ วันอื่นผมต้องนั่งเขียนคำพิพากษามาประชุมไม่ได้ ใครจะเป็นคนกำหนดวันประชุม การทำงานเป็นกลุ่มของคนตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ท่านประธานครับ โดยสภาพจำเป็นต้องมีใครสักคนหนึ่งเป็นคล้าย ๆ คนที่เป็นศูนย์กลาง เราจะเรียกว่าหัวหน้า หรือจะเรียกว่าศูนย์กลางหรือเซ็นเตอร์ (Centre) หรืออะไรก็สุดแท้แต่ หรือผู้ประสานงานก็สุดแท้แต่ ท่านหัวหน้าคณะในศาลต่าง ๆ นั้น ท่านทำหน้าที่เป็นเพียงคล้าย ๆ ศูนย์กลางหรือผู้ประสานงานให้กับองค์คณะ แล้วก็ เป็นแหล่งความรู้ แหล่งประสบการณ์ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะได้พึ่งพาอาศัยได้ในคดียาก ๆ ครับ

ประการที่ ๒ ประเด็นที่ว่าร่างพระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรมไม่ได้มีตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะเขียนไว้ ทำไมจะมาเขียนในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ผมขอกราบเรียนว่า ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมไม่ใช่เป็นกฎหมายที่กำหนดตำแหน่งของข้าราชการตุลาการนะครับ พระธรรมนูญศาลยุติธรรมจะเป็นกฎหมายวางระบบศาลครับ เป็นคอร์ท ออร์แกไนเซชัน (Court organization) ไม่ใช่กฎหมายวางระบบข้าราชการ ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมจะพูดถึงตำแหน่งที่รับผิดชอบงานศาลเท่านั้น ตำแหน่งอื่นที่ไม่ได้รับผิดชอบงานศาล พระธรรมนูญศาลยุติธรรมจะไม่เกี่ยวข้อง จะต้องเอามาเขียนรายละเอียดอยู่ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารข้าราชการฝ่ายตุลาการฉบับนี้ครับ เราจะเห็นได้ว่าตำแหน่งคณะตุลาการ พระธรรมนูญศาลยุติธรรมไม่พูดถึงเลย เราก็ต้องมาเขียนในกฎหมายนี้ ตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาไม่ได้เขียนไว้เลย ก็ต้องมาเขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะก็จำเป็นต้องมีครับ ถ้าจำเป็นแก่การทำงานของข้าราชการในศาลยุติธรรม ก็จำเป็นต้องเขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ครับ

ส่วนประเด็นที่ ๓ ที่ท่านกรมการท่านหวังว่าพอให้มีตำแหน่ง
หัวหน้าคณะแล้ว ทางผู้พิพากษาหัวหน้าศาลในต่างจังหวัดจะขอโยกย้ายเข้ามา
อยู่ในกรุงเทพฯ นั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อเท็จจริงที่ผมทำงานมา
ไม่เป็นเช่นนั้นครับ ตามความเป็นจริงเวลานี้ผู้พิพากษาเกือบ ๕๐ เปอร์เซนต์ขึ้นไป
ต้องการอยู่ในต่างจังหวัดครับ ตอนที่ผมทำหน้าที่เป็นเลขาธิการส่งเสริม
งานตุลาการ เวลาเราจะย้ายผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเข้ามาในกรุงเทพฯ
มาเป็นหัวหน้าคณะในศาลแพ่ง ศาลอาญา เป็นเรื่องที่เราจะต้องไปขอร้องท่าน
ยากครับ หาดำแหน่งยาก เวลานี้ผู้พิพากษาในกรุงเทพฯ ขาดแคลนครับ
ในต่างจังหวัดไม่ขาดแคลน ความหวังโยกย้ายผู้พิพากษาในต่างจังหวัดจะ
วิ่งเข้ากรุงเทพฯ นั้นไม่เป็นจริงในสถานการณ์ปัจจุบันครับ แล้วยิ่งกว่านั้น
ในหลักการก็เป็นไปไม่ได้ครับ เพราะว่าในร่างกฎหมายนี้ทางคณะกรรมการ
ได้จัดระดับไว้ชัดเจนครับว่า ตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลนั้นสูงกว่าผู้พิพากษา
หัวหน้าคณะในศาลชั้นต้นครับ จะเห็นได้ในการเรียงลำดับ ได้มีถูกเปลี่ยนลำดับ
ลงมา เอาผู้พิพากษาหัวหน้าศาลไปไว้ก่อน แล้วเอาผู้พิพากษาหัวหน้าคณะถ้า
ในศาลชั้นต้นก็ลงมาอยู่ข้างล่าง ในบัญชีอัตราเงินเดือนข้างท้ายท่านก็จะพบครับ
ก็ได้มีการสลบอย่างนี้ชัดเจน เพราะฉะนั้นเส้นทางโยกย้ายก็ต้องเป็น
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลชั้นต้นก่อน แล้วถึงจะออกไปเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลนะ ครับ
แต่ว่าอันนี้เขียนตามในโครงสร้างของพระธรรมนูญศาลยุติธรรมที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร
ไปแล้วนะ ครับ ข้อที่ท่านหวังโยกย้ายในต่างจังหวัดกับกรุงเทพฯ ไม่น่าจะต้อง
กังวลครับ ท่านประธานที่เคารพ

ประการสุดท้าย ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนว่าการล้มเลิก
ตำแหน่งต่าง ๆ ในศาลยุติธรรมไปนั้น แม้ว่าสภาผู้แทนราษฎรจะได้ลงมติไปแล้ว
ในร่างพระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรม ผมเคารพในมติของสภาแห่งนี้
แต่ผมขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนว่า แนวทางล้มเลิกระบบตำแหน่ง ระบบ
การจัดบุคลากรในศาลยุติธรรมอย่างนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ครับ เป็นการ
ที่ทำให้ระบบการทำงานของศาลยุติธรรมนี้จะทำงานได้ยากมากครับ จะลำบาก
แล้วก็จะถึงขนาดว่าเราพูดกันขณะนี้ว่าถ้ากฎหมายชุดนี้ออกไปแล้วพวกเรา
ทำงานกันอย่างไรจึงจะได้ผลเหมือนอย่างในปัจจุบันให้กับประชาชน ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมขอยกตัวอย่างเรื่องตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาครับ เรามี
ตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาให้ช่วยท่านประธานศาลฎีกาตรวจร่างคำพิพากษา

สพ ๑๘/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๓๗/๒

ทำความเข้าใจเสนอเพื่อที่จะได้ตีออกมาให้ได้นี้นะครับ พอเราไม่มีตำแหน่ง
รองประธานศาลฎีกา งานทั้งหมดเฉพาะเรื่องการตรวจร่างคำพิพากษา
ศาลฎีกาก็จะไปตกอยู่ที่ท่านประธานศาลฎีกาท่านเดียว คดีที่เคยค้างอยู่ใน
ศาลฎีกา ๒ ปี ก็จะกลายเป็น ๕ ปี หรือ ๖ ปี เพราะท่านประธานศาลฎีกา
จะเอาเวลาที่ไหนมานั่งอ่านร่างคำพิพากษาของท่านผู้พิพากษาในศาลฎีกา
ทั้งหมดทุกร่างๆ ในแต่ละปี แล้วก็จะสามารถให้ผ่านการอนุมัติให้ออกได้

ตรงนี้ครับการทำงานจะลำบากมาก ครั้นจะไม่ตรวจเลย ล้มเลิกว่าท่านประธาน ศาลฎีกาไม่ต้องรับผิดชอบดูแลผลของคดีในศาลฎีกาเลย แต่ละคณะพิพากษาแล้ว ก็ออกเป็นคำพิพากษาได้เลย ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเกิดความสับสน ไม่ลงรอยกันระหว่างคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับหนึ่งกับอีกฉบับหนึ่งในเรื่องเดียวกัน ท่านเองเดียวกัน ประชาชนจะรู้สึกอย่างไร สังคมจะรับได้ไหม ถ้าศาลฎีกาพิพากษา โดยของคดีคณะที่ ๑ ในเรื่องนี้ว่าอย่างหนึ่ง แล้ววันรุ่งขึ้นศาลฎีกาในของคดีคณะที่ ๒ ก็พิพากษาในเรื่องเดียวกันไปอีกทิศทางหนึ่ง เพราะอะไร เพราะท่านประธาน ศาลฎีกาไม่สามารถที่จะตรวจดูความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แนวทางเดียวกัน ของบรรทัดฐานในคำพิพากษาศาลฎีกาได้ เรายังห่วงกันเลขครับว่า ถ้าไม่มี ตำแหน่งเหล่านั้นแล้ว การทำงานของศาลยุติธรรมจะทำได้ยากมาก แล้วผลร้าย จะไปตกอยู่กับประชาชนที่จะต้องรอดคดีคำพิพากษาของศาลในเวลาที่ยาวนานขึ้น ในขณะที่ท่านประธานครับ ผมไม่ได้เอาเรื่องอื่นเข้ามาพัวพัน ผมเทียบให้เห็นว่า ในขณะที่เรากำลังจะตามไปล้มล้างตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ซึ่งเป็นหลัก ให้แก่การทำงานของผู้พิพากษาที่อาวุโสซึ่งน้อย ประสบการณ์ยังน้อย ท่านประธานครับ ผมเองก็ค่อนข้างจะเชื่อมั่นตัวเองว่า ผมมีความรู้ในวิชากฎหมายพอทำงานให้ศาลได้ แต่ว่าหลายครั้งในการเข้าประชุมในของคดีคณะ ผมต้องขอมอบในประสบการณ์ของ ท่านผู้พิพากษาหัวหน้าคณะของผม ท่านผ่านพบเรื่องมาเยอะกว่า ท่านเห็นผลกระทบ ของเรื่องต่าง ๆ ได้มากกว่า เพราะฉะนั้นหลายครั้งผมต้องขอมอบเปลี่ยนดุลยพินิจ ของผมให้กับคำแนะนำของท่านผู้พิพากษาหัวหน้าคณะของผม ท่านไม่ได้มีอำนาจ อะไรครับ แต่ความรู้และประสบการณ์ของท่านชี้ให้เห็นแสงสว่างได้ชัดเจนกว่า นำความยุติธรรมมาสู่ประชาชนได้ดีกว่าครับ ถ้าเราไม่มีผู้พิพากษาหัวหน้าคณะเลย ต่างคนก็ต่างใหญ่ครับ ในคณะเดียวกันก็จะกลายเป็นปลาตาวครับท่านประธาน ปลาตาวที่ไม่มีหัว ไม่มีหาง ไม่มีทิศทางในการที่จะกำหนด ในการที่จะเดินไปสู่ ทิศทางที่ถูกต้องครับ ทุกคนแก่งเท่ากัน ทุกคนใช้ที่วิมานะ เข้าใส่กัน แล้วการทำงานของ ศาลก็จะยากลำบากครับ ด้วยเหตุนี้ครับท่านประธานครับ กระผมขอกราบ ขอความกรุณาจากท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติแห่งนี้ครับว่า กรุณาเถอะครับ อย่าได้ล้มล้างตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะที่กำหนดเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้เลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านถาวรไม่ติดใจครับ หรือติดใจ ผมขอมติที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ มินิดเดี๋ยวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ ผมว่าประเด็นมันนิดเดี๋ยวนะครับ และผมฟัง
ทั้ง ๒ ฝ่ายชี้แจงแล้ว และท่านเองไม่ได้ส่งวนคำแปรญัตตินะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ แต่ว่า
ผมขออนุญาตนิดเดี๋ยวครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขอความกรุณาเถอะครับ ไม่ได้หรอกครับ ผมขอมติที่ประชุมครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ เพื่อที่จะให้
เข้าใจ ไม่ใช่ว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขอความกรุณาท่านนิพนธ์ครับ บังเอิญท่าน ขอประทานโทษ
ท่านไม่ได้ส่งวนนะครับ มันมีการแก้ไขในเรื่องของตัด หัวหน้าคณะ ของท่านถาวร
เสนเนียม เพราะฉะนั้นผมก็ให้ท่านถาวร เสนเนียม และท่านอภิปรายแล้ว
ขอความกรุณาเถอะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านครับ ผมไม่ติดใจครับ
แต่ว่าติดใจเรื่องว่ากรรมาธิการไปล้มล้างตำแหน่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่หรอกครับ กรรมาธิการไม่ได้ล้มล้างครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ผมขออนุญาตให้บันทึกเอาไว้ครับ
ขอความกรุณา ไม่อย่างนั้นกรรมาธิการใครที่ไม่เห็นด้วยให้มีตำแหน่ง อ้างว่า
ล้มล้างตำแหน่งมันเสียหายครับ อยากจะให้ท่านกรรมาธิการได้ใช้คำอื่นเถอะครับ
ไม่เห็นด้วยก็ว่าไป แต่ว่าไม่ใช่ล้มล้างตำแหน่งเดิม เพราะว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๒
ชัดเจนครับบอกว่า การนั่งพิจารณาคดีของศาลต้องมีผู้พิพากษาหรือตุลาการครบ
องค์คณะ และผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีได้นั่งพิจารณาคดีจะทำคำพิพากษาหรือ
คำวินิจฉัยมิได้ ตรงนี้ต่างหากนะครับที่เป็นหลัก ทุกคนจึงบอกว่าต่อไปนี่ถ้าตำแหน่งใด
ที่ไม่ได้นั่งพิจารณาคดีก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะไปพิจารณาคดี ไปลงชื่อในคำพิพากษา
เพราะฉะนั้นที่ตัดรองประธานศาลฎีกาไปก็เพราะอย่างนี้ครับ ต่อไปใครไม่นั่งคดี
ก็ไม่มีสิทธิ์มาตรวจสำนวนแล้ว เพราะฉะนั้นไม่ได้ล้มล้างครับ เอาจากกฎหมาย

รัฐธรรมนูญฉบับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมคณะกรรมาธิการแก้ไข หรือจะเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติ จะเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข หรือจะเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติ ถ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการแก้ไขก็กรรณากดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการแก้ไขกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย หมายความว่าถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติกรรณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วยคณะกรรมาธิการแก้ไข เห็นด้วยกับคณะกรรมการแก้ไขก็กรรณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านประทีปมีอะไร เชิญครับ

นายประทีป กรวิทาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้ล้างใหม่คณะกรรมาธิการแก้ไขกดปุ่ม มีคนสับสนครับ กดผิดไปก็มีหลายคนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมยังไม่ได้ขอให้เขารวมคะแนนครับ ก็เอาออก กดใหม่ก็ได้ครับ คืออย่างนั้นคณะกรรมาธิการแก้ไขกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้ที่สงวนคำแปรญัตติกรรณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เข้าใจไหมครับ ขอเชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ ถ้าหากลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนนคณะกรรมาธิการแก้ไข ๑๗๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๔ ท่านคณะกรรมาธิการแก้ไข ๔ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไขคณะกรรมาธิการแก้ไข

เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔
มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนไม่ตั้งใจจะครับ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนไม่ตั้งใจเชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘
มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑
มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มศิริ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗
มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกฤเทพิติใจแก้ไข เชิญครับ

ร้อยโท กฤเท พิสิระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กฤเท พิสิระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ที่กระผมได้รอเวลามากก็อยากจะแสดงความคิดเห็นใน
มาตรา ๒๗ ที่ทางกรรมาธิการได้แก้ไข ซึ่งพูดจริง ๆ แล้วท่านเลขาธิการฯ ไม่ได้
อ่านส่วนที่ ๒ การสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้และการคัดเลือกพิเศษ
ผมขออนุญาตท่านประธานว่าจะอภิปรายในกรอบความคิดที่ทางกรรมาธิการ
ได้ไปเพิ่มเรื่องการคัดเลือกพิเศษขึ้นมา ท่านประธานที่เคารพ ผมดูกฎหมาย
ในมาตรานี้แล้วมีความกังวลอยู่หลายประการ เพราะในเรื่องการสอบคัดเลือก
การทดสอบความรู้ซึ่งเคยทำมาแต่ก่อนนั้นแสดงให้เห็นชัดว่าในระบบตุลาการนั้น
เรามีผู้พิพากษาเข้ามาในรอบเดียวกัน ในระบบเดียวกัน คือการสอบคัดเลือก
หรือทดสอบความรู้ ซึ่งท่านกำหนดอายุไว้ไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี ส่วนกรอบความคิด
ที่ท่านเพิ่มเข้ามาคือการคัดเลือกพิเศษ เป็นการตีกรอบอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์
ในมาตรา ๒๗ ซึ่งกระผมขออนุญาตโยงไปถึงมาตรา ๒๙ ทวิ ที่ท่านไปเขียนว่า
คนที่จะมาสอบคัดเลือกพิเศษตามมาตรา ๒๗ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง
ตาม (๑) ซึ่งมีหลายประเภท เช่น เคยเป็นศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์
ในมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น แต่ก็ยังมีคุณสมบัติที่ตรงกับคนที่เข้ามาในประเภทแรก
คือต้องเป็นเนติบัณฑิตไทย ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่แน่ใจว่าระบบการสอบคัดเลือก
ของเราปัจจุบันนี้ทำให้เราได้ผู้พิพากษาน้อยไปไม่พอที่จะมาบริการพี่น้องประชาชน
หรือเปล่า ผมยังไม่มีตัวเลขตรงนี้ แต่ว่าอยากจะกราบเรียนถามว่า ถ้าเราจะ
ใช้วิธีการสอบคัดเลือกทดสอบความรู้แบบเดิมโดยเปิดให้กว้างขึ้น รับคนรุ่นใหม่
ที่จบทางด้านนี้มา ซึ่งเข้าใจว่าตลาดก็ยังมีอยู่ให้เข้ามาฝึกอบรมเพื่อมาเป็น
ผู้พิพากษาโดยกรอบเดียวกันจะไม่เป็นเอกภาพกว่าหรือครับ เพราะว่ากรณีที่เรา
ไปเปิดทางไว้ให้กับคนอีกกลุ่มหนึ่ง เข้ามาด้วยวิธีพิเศษเหมือนกับว่าไปสร้างระบบ
ที่เรามีอยู่ในทหารขณะนี้ คือทางโรงเรียนนายร้อยผลิตนายร้อยไม่พอเราก็ไป
เปิดรับเอาจากมหาวิทยาลัย ก็กลายเป็นนายร้อยชั้น ๒ โรงเรียนนายร้อยก็มี

สพ ๑๘/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

๘๖

นับนา ๓๙/๓

นายร้อยตำรวจ ซึ่งผมคิดว่าในระบบผู้พิพากษาถ้าเรามีอย่างนี้คงจะเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยส่งงานในอนาคต เพราะจะมีผู้พิพากษาประเภท ๑ ประเภท ๒ ขึ้นมา ผมเกรงว่าจะเป็นอย่างนั้น -----

- ๔๐/๑

ความจำเป็นที่ท่านต้องเพิ่มหลักการตรงนี้ขึ้นมา นั้น คงอ้างว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่
จำเป็นจะต้องมีผู้พิพากษาเพื่อครอบงำในการพิจารณาคดี เราก็จำเป็นที่จะต้อง
ให้ผู้พิพากษาเข้ามามากที่สุด ก็เลยเปิดทางกว้าง แต่ผมขอกราบเรียนถามว่า
ถ้าอาศัยคนที่จะเข้ามาเป็นผู้พิพากษาโดยตรงตั้งแต่ต้น จบเนติบัณฑิตอายุไม่ต่ำกว่า
๒๕ ปี และท่านรับเข้ามาฝึกอบรม แม้ว่าการสอบคะแนนอาจจะไม่สูงมากนัก
แต่ท่านสามารถเอามาฝึกอบรม ๑๐ ปี ๕ ปี เหมือนกับที่ท่านเปิดเอาอดีตอาจารย์
หรืออดีตทนายความซึ่งท่านกำหนดไว้ในมาตรา ๒๙ ทวิ นั้น มันจะดีกว่ากันหรือไม่
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าในกฎหมายฉบับนี้มีส่วนนี้เท่านั้นเอง
ที่กระผมค่อนข้างจะไม่เข้าใจในสิ่งที่กรรมการไปคิดค้นขึ้นมา มันโยงไปถึง
หลายมาตรา กระผมกราบเรียนท่านประธานว่าการที่เราพิจารณากฎหมายฉบับนี้
ท่านประธานคงมองเห็นอะไรเหมือนกับผมอย่างหนึ่งเหมือนกัน ว่าวันนี้เรามี
ท่านรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการ และบังเอิญเมื่อสักครู่นี้เกิดอะไรขึ้น
พวกเราก็ยังงงอยู่ กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าเราจะพิจารณา
อะไรกันตรงไปตรงมา ซึ่งฝ่ายค้านวันนี้เราแทบจะเรียกว่าอยากจะให้กฎหมาย
ผ่านเร็วเหมือนท่านประธานต้องการ เราก็ไม่พยายามอภิปรายในประเด็นที่ซ้ำกัน
ก็ปล่อยให้ทางรัฐบาลท่านอภิปรายกันไป แต่ปรากฏว่าพอลงมติ ทางฝ่ายรัฐบาล
กับทางกรรมการซึ่งท่านประธานเป็นประธานอยู่ก็ไม่ได้ไปด้วยกัน เราก็ลง
ให้ท่าน และในที่สุดเราก็แพ้ ตรงนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเราไม่ค่อย
สบายใจ ไม่อยากจะให้ทำงานกันอย่างนี้ อยากให้ประสานกันดีกว่า เพราะ
ท่านก็อยู่รัฐบาลเดียวกัน รัฐมนตรีคลังที่มาเมื่อก็กับท่านก็นั่งอยู่ด้วยกันก็น่าจะ
ประสานกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เอาเฉพาะที่แก้ไขนะครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ขออนุญาตท่านประธาน
เพียงสั้น ๆ ตรงนี้ครับ เพราะผมค่อนข้างข้องใจ เพราะว่าเราเสียเวลากับ
กฎหมายฉบับนี้นาน และผมรอจะอภิปรายฉบับอื่น วันนี้ก็อาจจะไม่ถึงก็เลยรำพึง
รำพันนิดหนึ่งครับท่านประธาน เพื่อให้ระบบของเราตรงไปตรงมามากขึ้นครับ
ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขอความกรุณาท่านสมาชิกนะครับ ผมขอความกรุณาว่า
เฉพาะที่มีการแก้ไขที่ท่านตั้งใจก็เชิญชกถามได้ ท่านถาวร เสนเนียม เชิญครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ถาวร เสนเนียม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสงขลา ท่านประธานครับ
การเป็นผู้พิพากษานั้นผมเห็นด้วยที่จะให้มีการคัดเลือกพิเศษ ซึ่งผมได้แปรญัตติ
และคณะกรรมการได้ดำเนินการแก้ไขตามที่ผมขอแปรญัตติไว้ แต่ในมาตรา ๒๗ (๒)
ที่ผมขอแปรญัตติแก้ไขเป็นว่า ผู้ที่จะสอบคัดเลือกนั้นจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี
บริบูรณ์ ท่านประธานครับ ตามกฎเกณฑ์ของกฎหมายฉบับนี้ที่คณะกรรมการ
เขียนเอาไว้ ผู้ที่จะสอบเป็นผู้พิพากษานั้นจะมีอายุ ๒๕ ปีบริบูรณ์ ผ่านการประกอบ
อาชีพในทางกฎหมายมาแล้ว ๒ ปี ก็สามารถสอบคัดเลือกได้ ท่านประธานครับ
คนเราถ้าหากว่า นาย ก ซึ่งมีความต้องการที่จะเป็นผู้พิพากษา ในขณะที่เขามี
อายุ ๒๕ ปี กับ นาย ก ซึ่งมีความต้องการที่จะเป็นผู้พิพากษา ในขณะที่เขามี
อายุ ๓๐ ปี มีความรู้ความฉลาดเท่าเทียมกัน
แต่ประสบการณ์ของการดำเนินชีวิตช่วงที่เขามีอายุ ๒๕ ปี กับเขามีอายุ ๓๐ ปีนั้น
ผมมีความมั่นใจว่าเขามีความมั่นคง มีความคิดที่เป็นหลักเป็นฐานได้มากกว่า
ในขณะที่เขาอายุ ๒๕ ปี ผู้พิพากษามีอำนาจมากครับท่านประธาน สามารถ
พิพากษาประหารชีวิตคนได้ สามารถที่จะพิพากษาให้คนล้มละลายได้ สามารถ
ที่จะพิพากษาให้คดีซึ่งมีทุนทรัพย์นับเป็นหมื่นล้านให้มีการแพ้ชนะกันได้ การที่ผม
ขอขยายโดยการแก้ไขให้ผู้ที่จะสอบเป็นผู้พิพากษามีอายุถึง ๓๐ ปีนั้น ผมมีความ
มั่นใจว่าจะทำให้บุคคลที่มีอายุ ๓๐ ปี เข้าไปเป็นผู้พิพากษาเริ่มต้นนั้นจะเป็นบุคคล
ที่มีพร้อมไปด้วยประสบการณ์ และเป็นบุคคลที่มีความคิดที่มั่นคงมากกว่าคนที่มีความ
แค่ ๒๕ ปี การที่คณะกรรมการยังคงไว้ซึ่งอายุ ๒๕ ปี กับที่ไม่สามารถแก้ไข
ให้ผมตามที่ผมเสนอความคิดเห็นผ่านการแปรญัตติไปอายุ ๓๐ ปีนั้น ผมอยากฟัง
ความคิดเห็นของคณะกรรมการว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรระหว่างคนอายุ
๒๕ ปี กับคนอายุ ๓๐ ปี นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ เมื่อเรากลับดูเงินเดือนซึ่งแก้ไขตามกฎหมายฉบับนี้
รับราชการ ๒๕ ปี เสร็จแล้วสัก ๓ - ๔ ปี เงินเดือนเกือบ ๆ
๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับข้าราชการอื่น รับราชการ

สพ ๑๘/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

๘๙

ณัฐชนก ๔๐/๓

เริ่มต้นที่ดอกเตอร์ ลัก ๓ - ๔ ปี ผมคิดว่าเงินเดือนไม่ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท
ความรู้ความสามารถ โอ.เค. ในแต่ละสาขาวิชาสีพออาจจะต่างกัน แต่คนที่
ทำหน้าที่ในการออกกฎหมายจะต้องมองให้รอบด้าน ต้องมองให้รอบคอบ ----

- ๔๑/๑

เพราะฉะนั้นการที่เอาบุคคลที่มีอายุเพียง ๒๕ ปี ไปเป็นผู้พิพากษา และกฎหมายฉบับใหม่ที่มีความเป็นอิสระอย่างมาก สามารถที่จะเขียนคำพิพากษาออกมาในแนวใดก็ได้ และดุลยพินิจในการรับฟังข้อเท็จจริง คนที่อายุ ๒๕ ปี กับคนอายุ ๓๐ ปี ผมคิดว่าน่าจะต่างกัน นอกจากนั้นสามารถที่จะออกหมายจับ หมายค้น กระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน ถ้าได้คนที่มีอายุสูง ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า ผมขอฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ ภักดีธนากุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจริญ ภักดีธนากุล ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการสำหรับประเด็นแรก เรื่องการกำหนดให้มีการสอบเข้า เป็นผู้ช่วยพิพากษา สนามพิเศษขึ้นมา เพิ่มขึ้นมาอีกสนามหนึ่ง ในประเด็นนี้เป็นเรื่องที่ทางกรรมการที่ท่านมาจากทั้งทางฝ่ายรัฐบาลและทางฝ่ายค้าน ท่านอยากได้ให้มีช่องทางที่จะเปิดให้คัดเลือกเอาคนเข้ามาเป็นผู้พิพากษาได้มากขึ้น กว้างกว่าเดิม ของเดิมเรามีเปิดช่องทางการคัดเลือกไว้ ๒ สนาม คือ เราเรียกว่า การสอบสนามใหญ่ ท่านที่เป็นนิติศาสตร์บัณฑิต เนติบัณฑิตทั่วไป กับสนามที่ ๒ เราเรียกว่า สอบสนามเล็กนะครับ สำหรับเอาท่านที่จบจากต่างประเทศหรือจบปริญญาโท จบปริญญาเอกอะไรนี่เข้ามาเป็นพิเศษนะครับ แล้วก็ท่านต้องการให้มีสนามที่ ๓ สำหรับเอาท่านที่ทรงคุณวุฒิ ท่านที่เคยผ่านประสบการณ์การทำงานในวิชาชีพมาแล้วนาน ๆ มีวุฒิภาวะสูงแล้ว และต้องการที่จะเข้ามาทำงานให้สังคมในฐานะเป็นผู้พิพากษา ตุลาการ ทางคณะกรรมการก็มอบหมายให้กระผมไปออกแบบยกร่างมา กระผมก็ออกแบบมาเป็นร่างฯ ของสนามพิเศษเป็นสนามที่ ๓ เพราะฉะนั้นการที่ท่านห่วงว่าทุกคนที่เข้ามาเป็นผู้พิพากษาโดยช่องทางที่ ๓ นี้ จะเป็นเหมือนกับผู้พิพากษาชั้น ๒ ผมขอกราบเรียนว่าไม่ได้เป็นวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการ คณะกรรมการต้องการให้ช่องทางที่ ๓ เป็นพิเศษยิ่งกว่า มีคุณวุฒิ มีประสบการณ์ดีเด่นกว่าช่องทางปกติ ดังนั้นจึงได้กำหนดเกณฑ์อายุไว้ค่อนข้างสูงกว่าปกติ ให้ท่านเข้ามาต่อเมื่ออายุ ๓๕ ปีแล้ว คือท่านไปผ่านเป็นสายประสบการณ์มากกว่าที่เป็นสายวิชาการ แล้วท่านมีความรู้ในสาขาวิชาอื่น ในวิชาชีพอื่นหลากหลายแล้วท่านเข้ามา

ประการที่ ๒ กำหนดเอาคุณวุฒิให้เปิดช่องทางให้ท่านที่ไม่ใช่
เป็นคนสายวิชาการของนักกฎหมาย ท่านอาจจะเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในสาขา
วิชาอื่นนอกจากกฎหมาย เช่นท่านเป็นศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์
ในมหาวิทยาลัยของรัฐมาแล้ว โดยไม่จำกัดนะ ครับว่าต้องเป็นรองศาสตราจารย์
ในสาขากฎหมายครับ ท่านอาจจะ เป็นศาสตราจารย์ในสาขาเศรษฐศาสตร์
หรือรัฐศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ก็สุดแท้แต่ แต่ว่าเราไปกำหนดเงื่อนไขว่า
ขอให้ท่านต้องผ่านเป็นเนติบัณฑิต เพราะว่าถ้าท่านไม่เป็นเนติบัณฑิต
ฐานความรู้ทางกฎหมายของท่านไม่เพียงพอ เวลาท่านเข้าไปทำงานเป็นองค์คณะ
กับผู้พิพากษาแล้วท่านจะมีปมด้อย และท่านก็จะทำงานไม่เข้าใจการทำงาน
ของทางกฎหมายโดยตรง เพราะฉะนั้นขอความรู้ทางกฎหมายพื้นฐานที่
นักกฎหมายทั่วไปควรมี คือให้ท่านเป็นเนติบัณฑิตนะ ครับ แต่ว่าท่านไม่ต้อง
มาสอบแข่งขันกับสนามใหญ่ซึ่ง เป็นกลุ่มที่ค่อนข้างจะมีความเชี่ยวชาญในกฎหมาย
ในวิชาการมาก-----

ท่านไม่ต้องมาสอบแข่งขันกับสนามเล็กซึ่งเป็นปริญญาโท ปริญญาเอก
 นักเรียนนอก แต่ท่านอาศัยประสบการณ์ในการทำงานของท่าน ความเป็น
 ผู้หลักผู้ใหญ่ของท่าน ความมีชื่อเสียงดีเด่นในการทำงานของท่านเข้ามา
 แต่ที่ขอคิดเตือนไว้ก่อนที่ท่านต้องไปสอบกฎหมายให้ได้พื้นฐานนิดหน่อย
 เท่านั้นเอง ตำแหน่งหรือจัดลำดับคะแนนดี ไม่ดี ก็ไม่เป็นไร นอกจากนั้น
 ในสนามใหญ่กับสนามเล็กที่เคยมีอยู่ในปัจจุบันเดิมร่างกฎหมายนี้ก็ปรับปรุง
 แก้ไขให้กว้างขวางขึ้น โอกาสที่คนจะเข้ามาเป็นผู้พิพากษาก็เปิดกว้างมากขึ้น
 กว่าเดิม ประสบการณ์ที่เคยเขียนเอาไว้แคบเหมือนในอดีตโดยร่างกฎหมายนี้
 ก็เปิดให้กว้างขึ้นกว่านั้นแล้ว ส่วนประเด็นเรื่องอายุในประเด็นที่ ๒ นะครับ
 ที่ว่าจะกำหนดสำหรับสนามใหญ่สนามเล็กของเดิมจะให้ยกขึ้นจาก ๒๕ ปี
 มาเป็น ๓๐ ปี ผมคิดว่าท่านอาจารย์อรุณนิติ ดิษฐอำนาจ ท่านกรรมาธิการ
 ได้เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดไว้ในคณะกรรมการอย่างครบถ้วน กระผมเกรงว่า
 ผมจะชี้แจงไม่ดีในประเด็นนี้ กระผมขออนุญาตไม่พูดในประเด็นนี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง
 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้
 นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง
 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญครับ

นายอรุณนิติ ดิษฐอำนาจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในประเด็นที่ว่าควรจะขยายอายุผู้สมัคร
 เข้ารับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาจาก ๒๕ ปี เป็น ๓๐ ปี
 ก็เป็นแนวความคิดที่ดี ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ความจริงแล้ว
 ผู้พิพากษาถ้ายังมีอายุใส่มาก ๆ มีประสบการณ์มาก ๆ เป็นสิ่งที่ดี ดังจะเห็นว่า
 ในศาลปกครองมีเกษียณอายุถึง ๗๐ ปีแล้วตอนนี้ถึงจะเกษียณ แต่สำหรับ
 ศาลยุติธรรมยังทำไม่ได้ เนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 มาตรา ๓๓๔ (๒) บอกว่าเมื่ออายุ ๖๐ ปี ให้เป็นผู้พิพากษาอาวุโสหมดเลย
 ต้องนั่งพิจารณาที่ศาลชั้นต้นในประการแรก เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ถึงได้มองว่า
 ในประการแรกการที่จะขยายอายุจาก ๒๕ ปี เป็น ๓๐ ปี ก็จะทำให้ผลเสียขึ้น
 ประการแรกก็คือระยะเวลาที่จะรับราชการจนถึง ๖๐ ปี ก็จะสั้นลง

ในประการแรกทำให้ประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา มีน้อย ประสบการณ์ก็จะน้อยตามไปด้วย ประการที่ ๒ กระผมขอกราบเรียน ว่าตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการฉบับปัจจุบัน ที่กำลังพิจารณาอยู่ได้กำหนดขั้นตอนการเข้าเป็นผู้พิพากษาแตกต่างกับ กฎหมายปัจจุบัน ความจริงแล้วเราเริ่มต้นแต่อายุ ๒๕ ปีก็จริง แต่มีขั้นตอน ขั้นตอนประการแรกคือการสมัครเข้าเป็นผู้ช่วยจะต้องใช้เวลาในการที่จะ สอบประมาณ ๖ - ๘ เดือน หลังจากนั้นเมื่อสอบได้แล้วหมายถึงว่า อายุ ๒๕ ปีสมัครได้เลย เอาเป็นว่าเก่งเต็มทีคนนั้น พอ ๘ เดือนแล้ว สมมุติสอบได้ก็บรรจุเป็นผู้ช่วยอีกปีหนึ่งต้องอบรม ๑ ปี เป็นอย่างน้อย เมื่ออบรมครบ ๑ ปีก็เป็น ๑ ปี ๘ เดือนแล้วจะต้องมาเป็นผู้พิพากษา ประจำศาลไม่ใช่ผู้พิพากษาตัวจริงอีก ๓ ปี ก็เป็น ๔ ปี ๘ เดือน หรือเกือบ ๕ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นระยะเวลาถ้าบวกกันจริง ๆ แล้ว ๒๕ บวกกับ ๔ ปี ๘ เดือน ก็ตรงกันกับที่ท่านผู้แปรญัตติประสงค์ ก็คือเรามีผู้พิพากษาที่มีอาวุโสพอสมควรคือ ๓๐ ปี ในทางตรงกันข้าม ถ้าเริ่มตั้งแต่ ๓๐ ปี แล้วบวกเข้าไปอีก ๔ ปี ๘ เดือน หมายถึงเร็วที่สุด อีกเหมือนกันก็จะได้ผู้พิพากษาที่เริ่มสตาร์ท (Start) ในอายุ ๓๕ ปี และรับราชการจริง ๆ ๒๕ ปีต้องเกษียณแล้ว เพราะฉะนั้นประสบการณ์ ๒๕ ปี ผมคิดว่าน้อยเกินไปที่จะดำรงตำแหน่งอยู่ในศาลสูงที่จะตัดสินคดี ที่มีความสำคัญ เพราะฉะนั้นในระบบปัจจุบันตามร่างฯ เมื่อพิจารณา โดยรอบคอบแล้วเห็นว่า การที่เริ่มรับสมัครตั้งแต่อายุ ๒๕ ปี น่าจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน แล้วก็ ที่ผมกราบเรียนว่าตรงตามวัตถุประสงค์ที่ท่านผู้แทนฯ ที่ขอแปรญัตติ ต้องการอยู่แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกฤเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ขออนุญาตท่านประธานนิดเดียว ที่ท่านกรรมาธิการได้มา
ชี้แจงในกรอบความคิดนี้ กระผมเข้าใจนะครับ แต่ว่ากระผมขอกราบเรียน
อย่างนี้เลย ผมค่อนข้างจะเป็นคนหัวอนุรักษ์นิยม เชื่อมั่นในทฤษฎีที่ท่านสร้างมา
เป็นร้อย ๆ ปีในระบบตุลาการ ระบบการสอบจอทวงน ผมคิดว่าไม่สามารถ
ไปจำลองที่ไหนได้หรอกครับ คนที่มาเป็นผู้พิพากษาผมรู้ว่าตั้งมันตั้งแต่เขาเรียน
หนังสือออกมาแล้วเขาแน่นแน่ เรียนเนติบัณฑิตแล้วเข้ามาอยู่สายนี้โดยตรง
แต่วันนี้เรากำลังเปิดทางกว้าง เป็นเรื่องดีครับ เราเปิดให้สังคม แต่ผมพยากรณ์
ได้เลยครับว่า ทางกว้างที่เพิ่มขึ้นมาเป็นสนามพิเศษ ท่านบอกว่ามีสนามใหญ่
สนามเล็กและสนามพิเศษ แต่ก็ยังไม่กว้างอยู่ที่ เพราะว่าเป็นมาตรา ๒๙ ทวิ
ที่ท่านชี้แจงว่าเราให้เฉพาะคนที่อยู่ในภาครัฐ คือมหาวิทยาลัยของรัฐ แต่วันนี้
สังคมเรากว้างมาก เรามีมหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
ผมคิดว่าถ้าจะกว้างขนาดนั้นก็น่าจะกว้างกันไปเลย แต่อย่างไรก็ตามกรอบ
ที่เปิดออกมานี้จะทำให้เกิดความสับสนอยู่ในระบบตุลาการอย่างแน่นอน เพราะ
คนที่เข้ามาเมื่อวัยเขาผ่านไปถึงขั้นนั้นมีประสบการณ์ก็จริงครับ แต่เมื่อเข้ามา
กลมกลืนอยู่ในระบบตุลาการก็จะมี การแบ่งโดยอัตโนมัติ ซึ่งตรงนี้เราปฏิเสธไม่ได้
ในวงการทหาร ตำรวจ ที่มีการรับคนข้างนอกเข้ามา ตำรวจไม่ค่อยเข้มข้น
เพราะตำรวจที่มาจากสายพลเรือนมาก แต่ทหารนี้ผมเคยเป็นพลเรือนแล้วก็
ไปอยู่ในทหาร เรารู้ว่าอนาคตเราไม่รุ่งหรอกครับ เราต้องพยายามหาทาง
เปลี่ยนเพื่อที่จะไปอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพราะเรารู้ว่าทหารก็ต้องเป็นคน
ที่เขามาจากโรงเรียนนายร้อย จปร. ซึ่งก็มีจำกัด แต่เนิ่นเราเข้าใจว่าเขามี
จำกัด แต่ระดับตุลาการผมไม่เคยได้ยินว่าเด็กที่จบนิติศาสตร์ไปสอบเนติบัณฑิตมา
แล้วไม่พอตลาดสำหรับเข้ามาสู่ตุลาการ ผมไม่ค่อยได้ยินครับ ผมถามท่านผิวเผิน
เมื่อสักครู่ ท่านไม่ได้ตอบผม จริง ๆ แล้วเป็นปัญหาจริงหรือเปล่า ที่เราจะรับ
คนมาตั้งแต่อายุ ๒๕ ปี เอละ คนเหล่านี้เกิดมาเพื่อเป็นผู้พิพากษา และเขาก็
เรียนสายตรงของเขา เขาแน่นแน่ เพราะเขาเชื่อมั่นในระบบนี้ แล้วท่านก็มา
ฝีกอบรมเขา ๔ ปี ๕ ปี ก็ดีเท่ากับคนที่ เป็นรองศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัย
ซึ่งไม่ต้องให้คนพวกนั้นมาลั้งเล คนพวกนั้นเดี๋ยวนี้ก็ต้องเปิดทางกว้างแล้วว่า
วันหนึ่งต้องกลับมาเป็นผู้พิพากษา คือคนที่ไม่ได้ตั้งใจเป็นผู้พิพากษาก็ไปทำหน้าที่อื่น

และวันหนึ่ง เขารู้ว่ามิประตูปิดให้เขา เขาก็จะมาเป็นผู้พิพากษา ตรงนี้ท่านก็จะไม่ได้คนที่ตั้งใจมาแต่ต้น ได้ครบประสบการณ์ที่ท่านต้องการ แต่ที่ผมเชื่อมั่นในระบบอบรม ท่านเจริญ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านก็เป็นมือโปรในเรื่องการฝึกความชำนาญให้กับตุลาการ ท่านทำงานด้านนี้มา ผมเชื่อว่าทฤษฎีการอบรมของท่านต้องทำได้ ผมขอทราบเพียงเท่านี้เองว่าที่เรามีอยู่ปัจจุบันนี้บุคลากรที่จบออกมาแต่ละปีเนติบัณฑิตไม่พอใช้ไหมครับ ไม่พอที่จะเข้ามาสอบระบบสนามเล็กสนามใหญ่ของท่านตามที่เคยสอบถาม จึงเปิดสนามพิเศษ วันนี้เรากำลังจะมีการคัดเลือกผู้พิพากษาด้วยระบบพิเศษเหมือนกับในวงการผู้รับเหมาที่จัดจ้างด้วยวิธีพิเศษ เพราะฉะนั้นผมขอพยากรณ์ไว้เลยว่า ตรงนี้จะเป็นปัญหาตุลาการในระยะต่อไป ขอกราบเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายเจริญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตตอบข้อห่วงใยของท่านในประเด็นสุดท้ายว่า จำนวนเนติบัณฑิตที่จบออกมาขณะนี้ มีจำนวนเพียงพอที่จะมาสอบเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษา รวมทั้งผู้ช่วยอัยการ พนักงานอัยการ ไม่ได้ขาดแคลนนะครับ แต่ว่าการที่เราเปิดสนามพิเศษนี้ไม่ใช่ไปเอาคนที่ไม่เป็นเนติบัณฑิต ท่านประธานที่เคารพ สนามพิเศษนี้ก็ยังต้องเป็นเนติบัณฑิตอยู่ด้วย เพียงแต่เราอยากได้คนที่ประสบการณ์ที่ยาวนานหน่อยคือท่านอาจจะไม่ใช่เป็นนักสอบที่สอบเก่งสู้กับพวกที่อยู่ในระดับต้น ๆ ได้ แต่พอท่านไปทำงาน เช่นไปเป็นทนายความ ๑๐ ปี อย่างนี้ท่านก็เข้ามาสอบสนามพิเศษได้ ถ้าให้ท่านไปสอบแข่งกับเด็ก ๆ ซึ่งไบรท์ (Bright) เพิ่งจบมาความจำยังดีเลิศทดสอบที่ไรเด็กก็เอาไปกินหมด ท่านผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ มีความรู้ มีชื่อเสียง มีผลงานดีเช่นนี้ท่านก็จะเข้ามาเป็นผู้พิพากษาไม่ได้ -----

รวมทั้งท่านที่สอบเป็นเนติบัณฑิตแล้ว แต่ท่านไปมีความรู้ในแขนงอื่น ท่านไปเรียน เอ็ม.บี.เอ. (MBA) ท่านไปเรียนวิทยาการจัดการอะไรของท่าน แล้วท่านก็ไปทำงานแขนงอื่นนอกกฎหมายได้ประสบความสำเร็จ มีความรู้เชี่ยวชาญ แล้วท่านอยากจะมาสอบเป็นผู้พิพากษาในอายุที่ปลาย ๆ ของท่าน เพราะว่าถ้าจะเกษียณอายุของผู้พิพากษา รัฐธรรมนูญให้ไปถึง ๗๐ ปี เพราะฉะนั้นคนกลุ่มนี้ถ้าให้ท่านมาสอบแข่งกับเด็กในสนามปกติ ท่านจะสู้เด็กไม่ได้ เพราะว่าความรู้ทางกฎหมายท่านไม่ถึงกับเยี่ยมยอด แต่ว่าถ้าเปิดสนามพิเศษ แล้วก็มีความรู้ทางกฎหมายขั้นต่ำเป็นเนติบัณฑิต แล้วท่านมีประสบการณ์ มีเกียรติประวัติที่สังคมยอมรับ และก็เข้ามาโดยการไม่ใช่ดูเฉพาะความรู้ทางกฎหมายอย่างเดียว แต่ดูความรอบรู้ ประสบการณ์ ดุลยพินิจต่าง ๆ ของท่าน ประกอบเป็นช่องทางที่จะให้ท่านเข้ามา และเข้ามาอย่างสง่างาม ถ้าผมจะเปรียบให้ท่านเห็นชัดอีกครั้งหนึ่งครับ สนามใหญ่จะเป็นสนามสำหรับเด็กจริง ๆ คนที่เป็นนิติศาสตร์บัณฑิตและเนติบัณฑิตล้วน ๆ โดยไม่ต้องไปชวนชวนคุณวุฒิอื่นเลย สอบแข่งกันเข้ามาที่สนามใหญ่ สนามเล็กต้องเป็นเนติบัณฑิตที่ไปได้ปริญญาโทหรือปริญญาเอกจากต่างประเทศ ขณะนี้เราขยายกว้างออกไปอีกนิดหนึ่งนะครับ ให้ผู้ที่มีประสบการณ์บางสาขาเข้ามา แล้วก็อยู่ในฐานะที่เราเรียกว่าเป็นสายนักวิชาการให้กับทางศาล ส่วนทางสนามพิเศษที่เปิดใหม่นี้ หวังไว้ว่าคาดการณ์ไว้ว่าท่านจะเข้ามาในฐานะเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิของสังคม เป็นผู้ที่มีสถานะที่ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานของท่านแล้ว สังคมยอมรับแล้ว ท่านอยากจะเข้ามาทำหน้าที่นี้ให้กับสังคม ท่านก็เข้ามา ก็จะอยู่บนยอด น่าจะมาเป็นผู้พิพากษาที่อยู่ในกลุ่มแนวหน้าของผู้พิพากษาในอนาคตที่แนวความหวังที่ตั้งไว้ นะครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ครับ ผ่าน เชิญท่านเลขาธิการฯ

นายวัชรินทร์ จอมพลาผล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๘ มีการแก้ไขและมีสมาชิกสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผ่านครับ

นายวิชรินทร์ จอมพลาผล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข
มีสมาชิกสงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๒๕ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านพีระพันธุ์ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ผมอยากจะใคร่ขอสอบถามทางกรรมาธิการผ่านไปทางท่านประธานนะครับว่า
ในมาตรา ๒๕ ทวิ ท่านได้กำหนดเอาไว้ว่า ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกพิเศษ
ตามมาตรา ๒๗ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ แล้วก็ไล่ไปตาม (๑) (๒) (๓)
(๔) ที่นี้ผมก็เกิดความสงสัยครับท่านประธานว่า ก่อนหน้ามาตรา ๒๕ ทวิ นี้
เราก็มีมาตราอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ว่า ผู้สอบคัดเลือกตามมาตรา ๒๗ ผู้สมัคร
ทดสอบอะไรนั้นะครับต้องมีคุณสมบัติอย่างนั้น แล้วก็มาตรา ๒๕ ทวิ อันนี้หมายความว่า
แต่ละมาตราที่ไล่เรียงกันลงมานั้น ท่านกำลังกำหนดคุณสมบัติของแต่ละสนามสอบ
อย่างนั้นใช่หรือไม่

ประเด็นต่อไปก็คือว่าถ้าหากอย่างนั้น เมื่อสักครู่ผมได้ป็นท่านสมาชิก
บางท่านบอกว่า อย่างนี้เนติบัญญัติตั้งเยอะจะทำอย่างไร แล้วท่านก็บอกว่า
ยังต้องเป็นเนติบัญญัติอยู่ในสนามพิเศษ แต่ว่าผมดูในมาตรา ๒๕ ทวิ นั้น
ไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจน อย่างมาตรา ๒๕ ทวิ (๑) ก็เป็น ศาสตราจารย์
เป็น รองศาสตราจารย์ ตรงนั้น มี (ค) อันเดียวเป็น อัยการ แล้วก็มา
(๒) หมายความว่าทุกอันต้องครบหรือเปล่า แล้วก็แต่ละสนามสอบก็ต้องดูว่า
สนามสอบแต่ละสนามก็ต้องดูไล่เรียงตามมาตราไปอย่างนี้ใช่ไหมครับ เพื่อให้
เกิดความชัดเจนครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ครับ เชิญครับ

นายถวิล ไพรสมถ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ถวิล ไพรสมถ์ กรรมาธิการครับ ที่ท่านที่ระพันธุได้อธิบายถูกต้องแล้วครับ
 แต่ละประเภทก็เอาเข้าตามคุณสมบัติ ตามแต่ละมาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ ครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ การพ้นจากตำแหน่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕
 มีการแก้ไข หมวด ๓ คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙
 มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ทวิ
 คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๑ ตริ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘
 มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๙
 ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ คณะกรรมการฯ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข หมวด ๕ วินัย การรักษาวินัย
 และการลงโทษ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ วินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓
 มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข มาตรา ๖๑
 มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข มาตรา ๖๕
 ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ การรักษาวินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๗ มีการแก้ไข มาตรา ๖๘ มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ มีการแก้ไข
 มาตรา ๗๓ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ การลงโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๔
 มีการแก้ไข มาตรา ๗๕ มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗๗
 มีการแก้ไข มาตรา ๗๘ มีการแก้ไข มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๒ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๘๓ มีการแก้ไข มาตรา ๘๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๖ มีการแก้ไข มาตรา ๘๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓
มาตรา ๙๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๕ มีการแก้ไข มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗
มาตรา ๙๘ มาตรา ๙๙ ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำ
ตำแหน่งข้าราชการตุลาการ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรฐานะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งครับ ตามข้อ ๑๐๗ มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มี ถือว่าจบวาระที่ ๒ นะครับ ผมขอมติวาระที่ ๓ เลยครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอมติในวาระที่ ๓ จะเห็นชอบด้วยหรือไม่ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติ เห็นด้วย ๑๕๐ ไม่เห็นด้วย ไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบครับ

สพ ๑๘/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

๑๐๑

สตีมา ๔๖/๒

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและ
เงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว

ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกับที่ได้พิจารณาเมื่อสักครู่นี้
ถ้าพร้อมเชิญประธานคณะกรรมการแถลงได้เลยนะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น จังหวัดอำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์
ประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ....
พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน
และเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรานะครับ มีท่านใดจะขอแก้ไข
ถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มี ถือว่าจบการพิจารณาвање ๒ ครั้ง ผมขอมติвање ๓ เลยครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติจากที่ประชุมจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
หรือไม่ ในวาระที่ ๓ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๕ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ขอบขอบคุณคณะกรรมการครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ ๔๗/๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองการค้าเงินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วครับ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถ้าพร้อมเชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลงได้เลยครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนชี้แจงว่าตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเงินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอและตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาในที่ประชุมสภาต่อไปอย่างไรก็ดี เนื่องจากในรายงานที่ท่านสมาชิกได้รับนั้นมีข้อผิด จึงขออนุญาตที่จะแจกใบแก้คำผิดมาเพื่อได้โปรดพิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวิชรินทร์ จอมพลพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเงินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี พ.ศ. .... ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี
พรรคราษฎร สร้างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเงินงานของสถาบันประกันการลงทุน
พหุภาคี มาตรา ๓ ผมขอคำชี้แจงจากคณะกรรมการวิสามัญว่า มาตรา ๓
ตัดไป ๒ พรรคนะครับ เหตุผลอะไรจึงได้ตัดออกไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ขอเรียนชี้แจงประเด็นที่ท่านสมาชิกได้ถามว่าที่คณะกรรมการได้ตัดถ้อยคำ
ในมาตรา ๓ และที่จริงก็มาตราต่อ ๆ ไปด้วยนะครับ ด้วยเหตุผลที่ว่า
ร่างฯ เดิมที่ได้เสนอมานั้นมีการพูดถึง เรื่องของการตัดสินใจของอนุญาโตตุลาการ
ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ต่อประเทศไทย ซึ่งในประเด็นนี้กรรมการก็ได้หารือกัน
อย่างกว้างขวางถึงความจำเป็นที่จะต้องให้มีการเขียนให้ชัดว่าการตัดสินใจของ
อนุญาโตตุลาการจากต่างประเทศนั้นจะต้องมีการเขียนเป็นกฎหมายว่ามีผลบังคับใช้
ในประเทศไทยด้วย ซึ่งก็ได้ข้อสรุปว่า ถึงแม้ว่าเราจะมีข้อผูกพันตามที่ได้มีกับ
ทางไมกา (MICA) ไว้แล้ว แต่ว่าในทางปฏิบัตินั้นเนื่องจากจะเป็นกรณีพิพาท
ระหว่างหน่วยราชการไทยกับทางไมกาหรือกับองค์กรระหว่างประเทศ
เพราะฉะนั้นจึงอยู่ในวิสัยของรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีที่จะมีมติให้เป็นไปตามนั้น
ได้อยู่แล้ว พูดง่าย ๆ ก็คือว่า ให้ใช้อำนาจฝ่ายบริหารในการปฏิบัติเป็นไปตาม
พันธะผูกพันที่มีอยู่ได้ จึงไม่น่าจำเป็นต้องมีการเขียนเป็นกฎหมายตามร่างฯ ที่ได้
เสนอแต่เดิม จึงได้มีการตัดถ้อยคำตามที่ท่านสมาชิกได้ถามถึงเมื่อสักครู่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดชลบุรี
ต่อประเด็นที่ท่านสมาชิกได้สอบถามนะครับ ผมยังมองนิดหนึ่งว่า ตามที่
คณะกรรมการได้ชี้แจงไว้ ผมเองยังมีข้อสงสัยอยู่บางประการ ประการแรก

เนื่องจากประเทศไทยของเรานั้นเป็นภาคอนุสัญญาซึ่งจะต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้ ผมมีความเป็นห่วงว่าถ้าหากว่ากรมการได้ตัดในเรื่องของการอนุญาตโตตุลาการ และเรื่องของการค้าข้าวออกไป ผมอยากเรียนถามว่า ในส่วนที่ตัดออกไปนี้จะมีผลกระทบต่ออนุสัญญาที่ก่อให้เกิดความแตกต่างจากภาคีสมาชิกอื่นหรือไม่ ตรงนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่ง ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามอนุสัญญาหลายประเทศเขามีในเรื่องของอนุญาตโตตุลาการและค้าข้าว เพื่อที่อย่างน้อยที่สุดเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะกลั่นกรองก่อนที่จะไปสู่กระบวนการทางศาล ในกรณีนี้ผมคิดว่าถ้าหากมีไว้ก็ไม่น่าที่จะเสียหายอย่างไร เพราะถ้าหากว่ายังคงมีอยู่ ในกรณีพิพาทที่จะเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสถาบันการลงทุนนี้ก็จะสามารถมีหน่วยงานหรือว่ามีองค์กรที่จะกลั่นกรองดีกว่า ถึงแม้ว่าในเรื่องของการลงนามอนุสัญญาฉบับนี้จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ๔ ประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสงคราม การเวนคืน การโอนเงิน หรือว่าการผิดสัญญาอะไรก็แล้วแต่ ตรงนี้ผมอยากเรียนถามเพื่อความกระจ่างชัดผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมาธิการด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญประธานกรรมาธิการครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ในฐานะประธานกรรมการ ขอกราบเรียนชี้แจงครับว่า กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะรับรองนิติฐานะ ของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี ซึ่งกระผมขอเรียกสั้น ๆ ว่า ไมก้า สถาบันไมก้าแห่งนี้ก็เป็นหน่วยงานสาขาหนึ่งของธนาคารโลกที่จะเป็นผู้ทำตัว เสมือนหนึ่งเป็นบริษัทประกันภัยให้กับนักลงทุนทั่วโลกว่าหากมีการมาทำการ ประกันกับไมก้าแล้ว แล้วไปลงทุนในประเทศใดประเทศหนึ่งที่เป็นสมาชิกของไมก้า ก็จะได้รับการคุ้มครอง เพราะฉะนั้นผู้ลงทุนเหล่านี้เมื่อไปทำงานในประเทศใด ก็ตาม หากมีปัญหา ปัญหาที่ว่านี่ก็คือปัญหาเรื่องสงคราม ปัญหาเรื่องการเงิน ที่ถูกกีดกันอันเนื่องจากรัฐบาลออกกฎหมายหรือข้อจำกัด หรือปัญหาเรื่องของการ ทำผิดสัญญาอันเนื่องมาจากเป็นอำนาจรัฐ ทั้งหมดนี้ก็จะ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับ ภาครัฐหรือว่ารัฐบาลเป็นผู้ผิดสัญญา ผู้ลงทุนนั้นก็จะมีสิทธิที่จะเรียกร้อง ค่าเสียหายจากไมก้า ไมก้าก็จะมีการชดเชยไป แล้วก็จะมีการตั้งอนุญาโตฯ ขึ้นมาเพื่อมาตัดสินว่าสิ่งที่ประเทศนั้น ๆ กระทำถูกต้องหรือไม่ ถ้าผิดพลาด ก็ถือว่าประเทศนั้นก็ต้องจ่ายค่าเสียหาย เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ก็จะ เป็น กรณีพิพาทระหว่างประเทศไทยในอนาคตกับไมก้า ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศ แล้วประเทศไทยในที่นี้ก็คือรัฐบาลไทยเท่านั้นเอง ด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นว่า หากมีกรณีพิพาทอย่างนี้เกิดขึ้นแล้ว แล้วก็มิอนุญาโตฯ ระหว่างประเทศตัดสินว่า เราเป็นฝ่ายผิด ไม่จำเป็นที่เราจะต้องไปออกกฎหมายเพื่อไปกำหนดว่า เราต้องปฏิบัติตามนั้น เพราะ เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องดูแลตามนั้นอยู่แล้ว ว่าถ้าหากตัวเองทำไม่ถูกต้อง ก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่มีตามอนุสัญญานั้น ขณะเดียวกันหากรัฐบาลเห็นว่าตัวเองถูกแล้วไม่ยอมปฏิบัติตามก็เป็นสิทธิของ รัฐบาลในสมัยนั้นที่จะต้องดูแลว่าตัวเองจะต้องรับผิดชอบต่อผลที่จะ เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ในเรื่องของการเป็นภาคีของอนุสัญญาดังกล่าว ของแต่ละประเทศที่เราได้ไปศึกษามาจึงไม่มีประเทศใดที่มีการออกกฎหมาย เพื่อจะมากบอว่าการตัดสินของอนุญาโตฯ จะต้องเป็นการตัดสินที่มีผลสุดท้าย ก็คือว่าเป็นไปดังที่ศาลได้ชี้ขาด เหตุหนึ่งก็อาจจะ เป็นเพราะว่าประเทศ เหล่านี้มีระบบอนุญาโตตุลาการที่มีสมรรถภาพ และก็มีการปฏิบัติเสมือนหนึ่ง การตัดสินของศาลอยู่แล้วอย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึง แต่ในกรณีของ

ประเทศไทยในเรื่องนี้รัฐบาลก็ไม่ได้นั่งนอนใจ ทางสถาบันที่เกี่ยวข้องก็ได้มีความพยายามที่จะดำเนินงานในเรื่องนี้ จะมีการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อที่จะดูแลในเรื่องนี้ว่า หากมีกรณีพิพาทที่เกิดขึ้น ไม่เฉพาะแต่กับไมก้า แต่กับหน่วยงานอื่น แล้วเป็นกรณีพิพาทที่มีกับส่วนราชการไทย เราจะมีการปฏิบัติอย่างไร ฉะนั้นในเรื่องนี้จึงขอกราบเรียนยืนยันว่า คณะกรรมาธิการ ได้ศึกษาอย่างรอบคอบแล้วก็เห็นพ้องกันว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมีการเขียนเป็นกฎหมายไว้ผูกมัดเราจนเกินไป เป็นเรื่องของฝ่ายบริหารที่จะต้องปฏิบัติตามข้อตัดสินใจของอนุญาโตตุลาการอยู่แล้วที่ว่าหากเราเป็นฝ่ายผิดรัฐบาลนั้น ๆ ก็ชอบที่จะต้องตัดสินใจว่าจะดำเนินการตามนั้นอยู่หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญข้างหลังครับ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีตอบแล้วเลยยิ่งสงสัย คือท่านตอบว่า ในกรณีที่เรตัดออกไปนี้ เราจะต้องไม่ปฏิบัติตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการก็ได้ นี่ผมฟังอย่างนี้ครับ หรือว่าผมฟังผิด ก็แสดงว่าเราออกกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อหลอกชาวบ้านเขาเฉย ๆ แสดงว่าเราจะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติก็ได้ เพราะท่านบอกว่าเป็นอำนาจของผู้บริหารที่จะตัดสินใจว่าจะดำเนินการตามคำตัดสินของไมก้าหรือไม่ ผมเข้าใจของผมอย่างนี้ ไม่ทราบว่าจะถูกหรือเปล่า ถ้าอย่างนั้นผมถามว่า แล้วรัฐบาลร่างกฎหมายฉบับนี้มาทำไม เพื่อให้สภานี้ได้พิจารณา เพื่อให้รัฐสภาได้พิจารณา เพื่อจะนำมาปฏิบัติ แสดงว่าท่านใช้สภานี้เพื่อที่จะหลอกประเทศคู่สัญญา เป็นอย่างนั้นหรือไม่ ท่านจึงตัดออกไป ผมขอฟังคำตอบอีกที เพราะว่าท่านพูดเร็ว ฟังไม่ทัน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ในฐานะประธานกรรมาธิการ กระผมขอภัยครับ ที่อาจจะพูดเร็วเกินไป ขอเรียนยืนยันว่า กฎหมายฉบับนี้ที่ออกมาไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะหลอกหรือจะเป็นการอำพรางแต่ประการใด

แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้แท้ที่จริงแล้วตามหลักการที่เขียนไว้ก็คือต้องการจะรับรอง
นิติฐานะของสถาบันแห่งนี้ ซึ่งก็เป็นไปในหลักการเดียวกับที่เราได้มีการ
ออกกฎหมายรับรองนิติฐานะขององค์กรชำนานาญพิเศษของสหประชาชาติต่าง ๆ
รวมไปถึงของธนาคารโลก หรือของ ไอ.เอ็ม.เอฟ. (IMF) ด้วย แต่ละแห่งที่เรา
เป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เราก็มีการออกกฎหมายรับรองนิติฐานะเขา
ไปให้เขามีฐานะ เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยด้วย -----

เพราะฉะนั้นในเรื่องไมก้านี้ก็เช่นกันเราก็ออกกฎหมายรับรองเขา แต่ว่า
อีกเรื่องหนึ่งที่มาปนกันก็คือในเรื่องของการตัดสินใจของไมก้า ซึ่งเป็น
อีกประเด็นหนึ่ง แล้วก็อยู่ในร่างฯ เดิมที่ได้เสนอขึ้นมา แต่ว่ากรรมาธิการ
ก็ได้ดูแลอย่างรอบคอบ ได้พยายามที่จะเรียกหาข้อมูลจากบุคคลต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้อง แล้วก็ก็มีข้อวินิจฉัยสุดท้ายสรุปว่า ไม่น่าจะจำเป็นที่จะต้องไปเขียน
กฎหมายผูกมัดจนเกินไป เพราะว่า เป็นวิสัยของรัฐบาลที่ต้องปฏิบัติอยู่แล้ว
เมื่อมีกรณีพิพาท แล้วฝ่ายเราเป็นฝ่ายผิด รัฐบาลซึ่งเป็นคู่สัญญาตามอนุสัญญา
ที่มีกับไมก้าก็ชอบอยู่แล้ว และจำเป็นอยู่แล้วที่ต้องปฏิบัติตามนั้น แต่หาก
เขียนกฎหมายมาซ้อนไว้อีกก็จะมีปัญหาถึงความจำเป็นว่าจำเป็นหรือไม่
นั้นประการหนึ่ง แล้วก็ขอยืนยันครับว่ากรณีพิพาทเป็นกรณีพิพาทระหว่าง
หน่วยราชการไทยที่จะมีต่อไมก้าซึ่งเป็นองค์กรที่เราเป็นสมาชิก เพราะฉะนั้น
ก็เป็นเรื่องระหว่างภาครัฐด้วยกันเอง ไม่ได้เป็นเรื่องระหว่างภาครัฐกับเอกชน
เพราะ เอกชนผู้เสียหายอาจจะมีการเรียกร้องความเสียหายจากไมก้า
ไปเรียบร้อยแล้วก่อนที่จะมาถึงขั้นตอนนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านมานะครับ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมได้ฟังคำชี้แจงก็เข้าใจนะครับ แต่ว่าผมก็ยังติดใจอยู่ว่าในกรณีที่ถ้าเกิด
มีการตัดสินใจขึ้นมาโดยกฎหมายฉบับนี้ ถ้ากรณีคณะอนุญาโตตุลาการตัดสินแล้ว
อย่างสมมุติว่ารัฐบาลไทยเป็นฝ่ายผิด จะต้องเสียค่าปรับหรือเสียค่าสินไหมทดแทน
อะไรก็แล้วแต่ตามที่ได้ตกลงตามอนุสัญญาฉบับนี้ แล้วถามว่าถ้าเกิดรัฐบาล
ในสมัยนั้นไม่จ่ายหรือไม่ดำเนินการใด ๆ ทั้งสิ้น อันนี้จะใช้กฎหมายฉบับนี้
บังคับได้หรือไม่ และอยากเรียนถามไปถึงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ฐานะประธานกรรมาธิการ คิดว่าทางคณะกรรมาธิการคงจะได้ศึกษาเสร็จแล้ว
ถามไว้เป็นความรู้ ผมเชื่อมั่นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในที่นี้หลายท่าน
ก็ยังไม่รู้เหมือนที่ผมไม่รู้ และคิดว่าคนไทยอีก ๖๑ ล้านคนก็ยังไม่รู้ นั่นก็คือ
อยากถามว่า ณ ปัจจุบันนี้มีสมาชิกอยู่ที่ประเทศ แล้วแต่ละประเทศนั้นเขาตัด
คำว่า อนุญาโตตุลาการ ออกเหมือนเราหรือเปล่า หรือว่ามีประเทศไหนบ้าง
ที่เขาไม่ได้ตัดออก อันนี้ถามไว้เป็นความรู้ นะครับ แล้วก็ขอให้ท่านยืนยัน
อีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าในกรณีที่มีการตัดสินใจไปแล้ว แล้วรัฐบาลในขณะนั้น

ไม่ดำเนินการใด ๆ ตามคำตัดสินนั้นจะเอาอะไรมาบังคับใช้ ถ้าในกรณี
เกิดประเทศไทยเป็นผู้เสียหาย เป็นผู้เรียกร้องต่อประเทศอื่น แล้วเรา
จะใช้กฎหมายฉบับนี้บังคับได้อย่างไร ในเมื่อของเราเองก็ยังไม่บอก
ถ้าเราผิดหรือเราไม่ทำ รัฐบาลขณะนั้นสามารถเพิกเฉยได้ โดยไม่สามารถ
เอาผิดได้ตามกฎหมายฉบับนี้ จะเป็นอย่างไรหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ในฐานะประธานกรรมการ
ขอเรียนว่าขณะนี้สมาชิกอยู่ทั้งหมด ๑๖๖ ประเทศ เกือบจะทั่วโลก และในเอเชีย
ก็เกือบทุกประเทศ ยกเว้นพม่าที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิก เพราะฉะนั้นการเป็นสมาชิกไม่ว่า
จึงครอบคลุมกว้างขวางมาก ต่อประเด็นที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงนะครับว่า หากเรา
เป็นผู้เสียหายเราจะมีสิทธิเรียกร้องหรือไม่ ตามที่ผมได้กราบเรียนนะครับว่า
เรื่องนี้ฝ่ายเราจะเป็นฝ่ายที่เป็นกรณีพิพาทระหว่างรัฐบาลกับไมก้าเท่านั้น
เพราะเอกชนผู้ลงทุนจะได้เรียกค่าเสียหายจากไมก้าไปเรียบร้อยแล้ว ถ้าหาก
มีปัญหาขึ้น ก็เป็นการทำงานของอนุญาโตตุลาการที่จะตัดสินชี้ขาดว่า
ไทยผิดหรือไม่ ในกรณีของประเทศไทยถ้าหากเราผิดจริงตามอนุสัญญา รัฐบาลชุดนั้น
ก็ต้องแบกรับค่าเสียหาย ที่นี้ถึงจะมีกฎหมายหรือไม่มีกฎหมายก็เป็นสิ่งที่มีการตัดสิน
ว่าเราต้องจ่ายสินไหมทดแทนอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายหรือไม่
เพราะว่าเป็นพันธะผูกพันที่มีตามอนุสัญญาที่เราทำกับไมก้าหรือไม่ ด้วยเหตุนี้
ตามที่เราได้ตรวจสอบ ประเทศต่าง ๆ จึงไม่ได้มีการออกกฎหมายมาบังคับอีก
เพราะฉะนั้นตามกฎหมายนี้ประเทศไทยเราจึงเป็นฝ่ายที่จะเป็นผู้ที่จะเป็น
ฝ่ายจำเลยข้างเดียว จำเลยในกรณีที่ว่าผู้ลงทุนที่มาลงทุนในประเทศไทย
เขาจะกล่าวหาว่าเราออกกฎหมายหรือออกนโยบายไปแก้งเขาทำให้เขา
เสียหาย เขาก็ไปรับความเสียหายจากไมก้า ไมก้าก็ตั้งคนกลางมาตัดสิน
หากอนุญาโตตุลาการตัดสินว่าเราเป็นฝ่ายผิด เราก็มีหน้าที่จ่ายเขา ถ้าหาก
ตัดสินว่าเราไม่ผิดเราก็ไม่ต้องจ่าย -----

เพราะฉะนั้นเราจะไม่ใช่ผู้เสียหาย จะไม่มีกรณีที่เกิดขึ้นตามที่ท่านเป็นห่วงครับว่า ถ้าไม่มีกฎหมายแล้ว แล้วเราเป็นผู้เสียหายเราจะบังคับไม่ได้อันนั้นจะไม่มี มีแต่เราจะเป็นผู้ที่เป็นจำเลย จำเลยก็คือว่าผู้ลงทุนเอกชน เขามาฟ้องร้อง ว่าเราไปออกกฎหมายหรือออกระเบียบไปบังคับเขา ที่นี้ในทางกลับกันก็คือ เอกชนไทยไปต่างประเทศ เช่น ไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน แล้วก็ถูก เพื่อนบ้านกลั่นแกล้ง แล้วก็เสียหาย เอกชนนั้นก็มีความที่ไปร้องเรียนต่อไมก้า แล้วก็ให้ไมก้าจ่ายทดแทน แล้วไมก้าก็จะไปเอาเรื่องกับประเทศนั้น ๆ ประเทศนั้น เมื่อถูกตัดสินว่าเป็นฝ่ายผิดก็มีความที่ต้องจ่ายสินไหมให้กับไมก้า เพราะฉะนั้น ก็จะไม่เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้อีกเช่นกัน ในกรณีที่นักลงทุนไทยเป็นฝ่ายเสียหาย เพราะฉะนั้นในส่วนที่ท่านเป็นห่วงก็ขอเรียนครับว่า จะไม่เป็นอย่างที่ท่านเกรงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๖ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ท่านมานะ มีอะไรเชิญครับ

นายมานะ กุศล (นครพนม) : ท่านเลขาฯ อ่านเร็วเหลือเกิน ในมาตรา ๗ ผมอยากเรียนถามว่า ทำไมถึงตัด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ออก แค่นี้ละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ ถามว่ามาตรา ๗ ทำไม ถึงตัด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ออก

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ในฐานะประธานกรรมาธิการ อย่างที่ผมได้กราบเรียนตอนต้น ในเมื่อกฎหมายฉบับนี้เป็นการออกมาเพื่อรับรอง นิติฐานะของไมก้าเท่านั้น ประเด็นในเรื่องของการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือตามข้อตกลง ซึ่งจะให้ถือว่า การตัดสินของอนุญาโตตุลาการมีฐานะเทียบเท่า

กับการตัดสินใจของศาล อันนี้ก็เป็นการตกไป ด้วยเหตุนี้หน้าที่ของกระทรวงยุติธรรม จึงหมดไป จึงเหลือแต่เฉพาะหน้าที่ของกระทรวงการคลัง และกระทรวง การต่างประเทศเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ผู้ที่ทำหน้าที่ในการรักษาการจึงเหลือเฉพาะ รัฐมนตรี ๒ ท่านนี้เท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ผ่านนะครับ จบการพิจารณาครับ มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ (ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ไม่มี ถือว่าจบวาระที่ ๒ นะครับ ผมขอมติวาระที่ ๓ เลยครับ (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ครับ ผมขอมติที่ประชุม จะเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ ๓ หรือไม่ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ เชิญครับ (สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนน มติ เห็นด้วย ๑๗๐ ไม่เห็นด้วย ไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ

๑๑๕

สพ ๑๘/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

ชนิกา ๕๑/๓

ท่านสมาชิกครับ คณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตไว้
ขอเชิญท่านเลขานุการฯ ครับ

- ๕๒/๑

นายวิชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อสังเกตของ คณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับ มาตราจนจบร่างแล้ว และพิจารณาเห็นว่าสภาควรได้มีการแก้ไขเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าดำเนินงานของสถาบันประกันการลงทุน พหุภาคี พ.ศ. . . . . เพื่อให้เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้เกิดความสมบูรณ์และครอบคลุมเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัตินี้ โดยคณะกรรมาธิการเห็นว่าควรจะแก้ไขเป็นดังนี้

เหตุผล โดยที่ประเทศไทยมีพันธกรณีตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดตั้ง สถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี ซึ่งตามอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้สถาบันประกันการลงทุนพหุภาคีเป็นนิติบุคคลและให้มีสำนักงานตั้งอยู่ในประเทศไทยได้ โดยที่สถาบันและพนักงานของสถาบันจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานของสถาบันในประเทศไทย ดังนั้นเพื่ออนุวัติการ ให้เป็นไปตามพันธกรณีที่อนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมครับ จะเห็นด้วยกับ ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการหรือไม่ เชิญท่านประเทืองมีอะไรครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย จริง ๆ ตรงนี้ไม่น่าจะเป็นข้อสังเกต มันเป็นเรื่องที่ คณะกรรมาธิการไปแก้เหตุผลขึ้นมาแล้วเสนอเป็นข้อสังเกต ที่นี้ถ้าเกิด ไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตจะทำอย่างไร หรือว่าต้องส่งข้อสังเกตนี้ไปให้ รัฐบาลอีก จริง ๆ ก็เป็นเรื่องที่กรรมาธิการแก้ไขเหตุผลในการประกอบ ในการพิจารณาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เป็นความเห็นของคณะกรรมาธิการ เท่านั้นเอง ไม่จำเป็นที่จะต้องทำเป็นข้อสังเกตนี้ครับ กระผมมีความเห็น อย่างนั้นนะครับ ซึ่งเป็นสิ่งที่กรรมาธิการทำได้อยู่แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญประธานกรรมาธิการครับ

๑๑๗

สพ ๑๘/๒๕๕๓ (ส. ทวีไป)

กรรมา ๕๒/๒

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมการ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขออนุญาตให้ท่านเลขาธิการ
เป็นผู้ชี้แจงเพราะอันนี้เป็นไปตามระเบียบของทางสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : กระผมขออนุญาตชี้แจง
ในส่วนที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของสภานะครับว่า โดยหลักการ เหตุผล
กรรมาธิการไปแก้ไขไม่ได้ เพราะว่าสภาได้รับหลักการและเหตุผลไปแล้ว
เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมาธิการจะมาแก้ไขเหตุผลจึงจำเป็นต้องทำในรูปของ
การตั้งเป็นข้อสังเกต อีกประการหนึ่งคือการตั้งเป็นข้อสังเกตนี้ ถ้าสภา
เห็นชอบแล้วประโยชน์ที่จะได้รับต่อไปก็คือว่า ทางสภาเราจะต้องส่งเหตุผล
ตามที่คณะกรรมการแก้ไขไปยังวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภาได้รับทราบเหตุผล
ของร่างพระราชบัญญัติตามที่คณะกรรมการได้แก้ไข แล้วจากนั้นก็เมื่อผ่าน
เป็นกฎหมายต่อสภาแล้ว ทางสภาเราก็จะส่งไปที่คณะรัฐมนตรีรับทราบ
ไปดำเนินการต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านนะครับ ขอมติจากที่ประชุมจะเห็นด้วยกับข้อสังเกต
หรือไม่นะครับ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติ เห็นด้วย ๑๕๓ ไม่เห็นด้วย ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบครับ ขอบขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเป็นวาระที่ ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่
มนุษยธรรม พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถ้าพร้อมเชิญแถลงได้เลยนะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนว่า ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตาม หน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. .... ซึ่งนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรลักษณ์ และ นายฉัตรวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรด นำเสนอต่อที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาผล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติ สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญดอกเตอร์สืบแสงครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสืบแสง พรหมบุญ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอกราบเรียนถามเหตุผลของคณะกรรมการ

ที่ได้แก้ไขในมาตรา ๕ ใน (๔) นะครับ ที่ได้เพิ่มเติมข้อความว่า ผมขออนุญาต
อ่านนะครับ (๔) ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรม ข้อความที่เดิมก็คือ ซึ่งพลเมืองดี
พึงปฏิบัติ ในเมื่อการปฏิบัติการณ์ไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน
ข้อความที่เดิมขึ้นนั้น ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัตินั้น ผมขอเรียนถามใน ๒ ประเด็นนะครับ
ประเด็นที่ ๑ มีการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งสำหรับคนที่ไม่ใช่
พลเมืองดีหรือเปล่า นั้นประการแรกนะครับ เพราะว่าเหตุผลอันนี้น่าจะเข้าใจ
อยู่แล้วว่าคนที่ไปปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรมนั้นต้องหวังดีนะครับ ไม่อย่างนั้น
ไม่ทำหรอกครับ ก็ไปเกี่ยวข้องกับเหตุผลที่ผมได้อธิบายไว้ในวาระแรกนะครับว่า
ผมเป็นห่วงใน (๔) นี้ะครับ ในบรรทัดข้างล่างสุดท้ายของหน้าที่ ๒
เมื่อพลเมืองดีได้ปฏิบัติหน้าที่แล้ว ยกเว้นในบรรทัดสุดท้าย คือการได้รับอันตราย
หรือการป่วยเจ็บซึ่งเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจาก
ความผิดของตนเอง ซึ่งผมเคยอธิบายไว้และกรมการได้รับไว้ว่า
จะไปพิจารณาแก้ไขในชั้นแปรญัตติและในชั้นกรรมาธิการนะครับ ว่าการที่เขียน
ข้อความนี้ไว้จะทำให้ประชาชนไม่อยากจะทำหน้าที่มนุษยธรรม ผมอธิบายไว้
ท่านก็เลยไปเพิ่มเติมคำว่า ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ อันนี้ทำให้เกิดปัญหาครับ
เพราะว่าพลเมืองดีนี้เขาต้องปฏิบัติเพื่อมนุษยธรรมอยู่แล้วนะครับ แต่ว่า
ข้อความที่ผมอยากจะให้แก้ไขไม่ได้แก้ไขเลย ก็เลยจะทำให้มีปัญหาว่า
ถ้าพลเมืองดีปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือราชการแล้วนี่ก็จะทำให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
หรือคนที่เกี่ยวข้อง หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องสามารถจะตีความได้ว่า ถ้าไม่อยากจะ
ช่วยพลเมืองดีก็บอกเพราะคุณประมาทเอง คุณเดินไปตกท่อเอง วิ่งหนีไปตกท่อเอง
หรือว่าทำอะไรที่เกิดความเสียหายแล้วก็บอกเพราะความผิดของตนเอง
นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นนะครับ-----

และผมก็ได้ยกตัวอย่างพลเมืองดีในเขตของผมที่ช่วยราชการและถูกยิงตาย ก็ถามว่า ทำไมไม่หนีลูกกระสุนปืนก็จะมีปัญหาอีกครับ เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้การที่เติมข้อความลงไปว่า พลเมืองดีพึงปฏิบัติ นี่ทำให้เกิดปัญหามากครับ ว่ามีมนุษยธรรมที่พลเมืองดีไม่พึงปฏิบัติด้วยหรือครับ ผมก็อยากจะเรียนถาม เหตุผลท่านประธานครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการครับ ท่านประกิจจะพูดใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายประกิจ พลเดช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกิจ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการด้วยครับ แล้วก็เป็นผู้ที่พยายามที่จะให้ความหมายของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตีความให้กว้างขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่ประสงค์จะทำความดี เพราะว่าในตัวร่างพระราชบัญญัตินั้น ในการประชุมร่วมกันของคณะกรรมาธิการหลายครั้ง เราพยายามอย่างยิ่งที่จะมองให้เห็นว่าผู้ที่ประสพภัยที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือราชการหรือการปฏิบัติงานของชาติ อันนั้นเราก็พึงเห็นว่สิ่งใดก็ตามที่ทำแล้วเป็นประโยชน์และขณะเดียวกันประสพภัยขึ้นมาก็น่าจะได้รับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อต้องการที่จะเป็นการชดเชยสิ่งที่คุณคนนั้นได้กระทำในสิ่งที่ดี แต่ตามร่างพระราชบัญญัติที่เราเสนอนั้นก็คือ มีติดอยู่คำหนึ่งก็คือคำว่า หน้าที่มีมนุษยธรรม คำว่า หน้าที่มีมนุษยธรรม ตามที่คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่วมกันก็เห็นว่าคำว่า หน้าที หมายถึงว่าสิ่งทีบุคคลใดก็ตามที่จะพึงปฏิบัติในบางสิ่งบางอย่างที่เกิดขึ้นว่าตนเองเห็นว่าสิ่งนั้นเป็นหน้าที่ของตนเองก็ไปดำเนินการ แต่เรามาวิเคราะห์กัน ในคณะกรรมาธิการนะครับ พยายามมองว่าบางครั้งบางคนได้กระทำไป สนิมถึงว่าสิ่งนั้นจะเป็นหน้าที่ของตนเองหรือไม่ใช่หน้าที่ของตนเอง แต่พยายามนึกถึงว่าสิ่งนั้นเห็นความไม่ เป็นธรรมเกิดขึ้นในสังคมก็พยายามที่จะเข้าไปช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการช่วยเหลือตรงนั้นเอง เป็นการช่วยเหลือโดยทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่หน้าที่ของตนเอง ซึ่งเราพยายามยกตัวอย่างกันหลายรูปแบบหรืออย่างทีเห็นชัดที่สุดก็คือ อย่างดารารภาพยนตร์คนหนึ่งที่ประสพภัยจากกรณในปัจจุบันทีขณะนี้ก็ยังนอนรักษาตัวอยู่ จะเห็นว่าบุคคลคนนั้นเห็นบุคคลหนึ่งประสพภัยเกิดขึ้นกลางถนนและขณะเดียวกันตนเองมีโอกาสดที่จะช่วยบุคคลนั้นได้ก็วิ่งเข้าไปช่วยเหลือ การทีวิ่งไปช่วยเหลือตรงนั้นเองครับ

ถามว่าเป็นหน้าที่ของเขาหรือไม่ เปล่าเลยครับ ดังนั้นคำว่า หน้าที่ตาม
มนุษยธรรม ค่อนข้างที่จะแคบกว่าคำว่า ตามหลักมนุษยธรรม เมื่อเราเห็นว่า
คณะกรรมการก็พิจารณาตรงนี้หลายครั้งหลายครา จนถึงขั้นพยายามที่จะ
กำหนดคำนิยามของคำว่า หน้าที่มนุษยธรรม อะไรขึ้นมา เพื่อต้องการที่จะ
ชี้ให้เห็นว่าคำว่า หน้าที่มนุษยธรรม พยายามจะตีความให้กว้างขึ้นว่า
บุคคลใดก็ตามปฏิบัติหน้าที่ตรงนั้นเพื่อบุคคลอื่นให้ได้รับความเป็นธรรมหรือ
สิ่งใดก็ตามเกิดขึ้น และเราพยายามที่จะ เอานิยามศัพท์ตรงนั้นครับ
แต่ขณะเดียวกันพยายามที่จะ เขียนอย่างไรก็ตามตรงนี้ก็เขียนไม่ได้ และเมื่อ
เขียนไม่ได้สิ่งที่ตามมาก็คือว่า พวกเราก็เห็นร่วมกันบอกว่า น่าจะตีความ
ตรงนี้ให้มันกว้างขึ้น ซึ่งมาเติมคำว่า ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ ขึ้น ก็หมายความว่า
รู้ว่าสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นสำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่งแล้ว และบุคคลคนหนึ่ง
เห็นว่าตรงนั้นตนเองในฐานะที่เป็นพลเมืองคนหนึ่งควรที่จะ เข้าไปช่วยเหลือ
ก็ได้เข้าไปช่วยเหลือ คิดว่าจะกว้างขึ้นเพื่อต้องการที่จะให้บุคคลต่าง ๆ
ได้รับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อประสบภัยนะครับ -----

เราเคยยกตัวอย่างครับ อย่างมาช่วยเหลือราชการอย่างนี้ก็ตีความง่าย หมายความว่า อย่างคนติดยาเสพติดจะเชือดคอตอยคนอย่างนี้ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ขณะเดียวกันบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เข้าไปจัดการกับบุคคลนั้น และขณะเดียวกัน ประสพภัยขึ้นมาอย่างนี้ถือว่าช่วยราชการเราก็ตีความง่าย แต่บางสิ่งบางอย่าง ที่เกิดขึ้นมันไม่สามารถที่จะตีความได้อย่างนั้นเลย จึงเข้าไปใน (๔) คือการปฏิบัติ ตามหน้าที่มนุษยธรรม แต่เราต้องการตีความกว้างขึ้นจึงได้ไปเติมตรงนั้นขึ้นมาจะครับ ดังนั้นตรงนี้ก็เพียงพอเพื่อต้องการที่จะให้คณะกรรมการพิจารณาในฐานะที่พิจารณา ร่าง พ.ร.บ. ส่งเคราะห์ผู้ประสพภัยฯ ตรงนี้ได้ตีความให้ค้ำจนถึงว่า หลักมนุษยธรรมว่าบุคคลใดก็ตามได้ช่วยตามหลักมนุษยธรรมแล้วน่าจะได้รับการดูแล จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย จึงตีความให้กว้างขึ้นอย่างที่ผมกราบเรียนนี้ครับ ดังนั้นตรงนี้ก็จึง เป็นปัญหาที่พวกเราในคณะกรรมการเห็นร่วมกันว่าสมควร จะเพิ่มคำว่า ซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ ขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสืบแสงครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ กระผม สืบแสง พรหมบุญ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กระผมขอขอบคุณท่านกรรมาธิการที่ได้ชี้แจง แต่กระผมยังติดใจนะครับ เพราะท่านใช้ว่า คนที่จะปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรมนั้นจะต้องรู้จักหน้าที่ของตนเอง ความจริงคนที่จะเป็นพลเมืองดีนั้นเกิดจากจิตใต้สำนึกไม่ใช่หน้าที่ครับ ถ้าจิตใต้สำนึกดีแล้ว ถ้าเห็นเหตุการณ์เฉพาะหน้าจะต้องตัดสินใจว่าจะทำอะไร และการตัดสินใจเฉพาะหน้าบางที่ที่ต้องให้ประโยชน์กับคนที่คิดจะช่วยคนอื่น เขา เราอยากให้เห็นสังคมเราเอื้ออาทรต่อกัน ผมยกตัวอย่างที่ชัดเจนว่าท่านจะถือว่าเป็นหน้าที่ใหม่ กรณีที่ผมยกตัวอย่างว่าเป็นเรื่องจริงเกิดการปล้นธนาคารศรีนครในเขตบางกะปิ ผู้ร้ายหนีเข้าไปในหมู่บ้าน และชาวบ้านก็ช่วยกันจับเป็นหน้าที่หรือเปล่า เป็นพลเมืองดี เป็นจิตใต้สำนึกครับ และก็ผู้ร้ายก็หนีจากบ้านนี้ไปบ้านโน้นจนเข้าไปอีกบ้านหนึ่ง เจ้าของบ้านก็ช่วยกันจับก็ถูกผู้ร้ายยิงตายนะครับ และผมไปประกันออกมาจากโรงพยาบาลเพราะไม่มีค่าใช้จ่ายในการที่จะจ่ายให้กับโรงพยาบาลรามคำแหง ซึ่งผมต้องขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ผมอภิปรายมาตรา ๕ ในคราววาระ ๑ เพราะว่าผู้ที่เสียหายคือตายอายุมากแล้วด้วย คือว่าผู้ที่ช่วยไม่ได้ตายนะครับ แต่ลูกกระสุนไปถูกพ่อที่ช่วยจับผู้ร้ายด้วย ก็ปรากฏว่าค่ารักษาแพงมาก เพราะฉะนั้นผมยังพาดพิงไปถึงมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ ด้วยว่าจะต้องพิจารณาภายใน ๙๐ วัน แต่คนที่ป่วยแล้วถูกกระสุนปืน

สาเหตุก่อนจะตายจะเอาค่ารักษาพยาบาลที่ไหน และก็ในมาตรา ๕ ยังระบุไว้ว่า ถ้าท่านทำโดยการประมาทเลินเล่อร้ายแรงนะครับ นั่นคือทำให้มีปัญหานั้น เพราะว่าถ้ามันได้มาในภายหลังใช้เวลาานมากนะครับ เพราะฉะนั้นศพไม่ให้เอาออกจากโรงพยาบาลผมต้องไปประกันออกมา ทั้งนี้เมื่อคณะกรรมการมาพิจารณาได้เพิ่มตรงนั้นว่า จะต้องเป็นหน้าที่ ผมคิดว่าจะไม่มียกเว้นเมืองดีเหลืออยู่ในประเทศไทยเลยนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะยกย่องว่าดีมากกว่าครับ เอาไว้อย่างเดิมยังดีกว่านะครับ ถ้าไปเติมว่า พลเมืองดีพึงปฏิบัติ นะครับ ทุกคนจะไม่เป็นพลเมืองดีเลย เพราะว่า มนุษยธรรมมีด้วยหรือครับว่าพลเมืองดีพึงปฏิบัติ มนุษยธรรมคือมนุษยธรรม เกิดจากจิตได้ส่วนนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประจักษ์ครับ

นายประจักษ์ พลเดช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประจักษ์ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ ในฐานะกรรมาธิการนะครับ ท่านประธานครับ อย่างที่ท่านผู้อภิปรายยกตัวอย่างนั้นละครับ คือปัญหาที่พวกเราถกในคณะกรรมการกัน คือบุคคลคนหนึ่งจะไปทำบางสิ่งบางอย่าง เกิดขึ้นและขณะเดียวกันได้รับผลกระทบขึ้นมา ถามว่า บุคคลที่ทำตรงนั้น เป็นหน้าที่ เขาหรือเปล่า มันได้ไม่ได้เลยครับว่าเป็นหน้าที่ แต่อย่างที่ท่านยกตัวอย่างดี อยู่ในใดหนึ่งครับ มันได้เข้า (๑) ได้ช่วยเหลือราชการตรงนี้ไม่มีปัญหาครับ ในฐานะที่ไปช่วยเหลือราชการก็เข้า (๑) ไป คนนั้นก็ได้รับเงินทดแทน ตรงนี้ไปนะครับ ซึ่งตรงนี้จะไม่มีปัญหาในการตีความอย่างที่ท่านยกตัวอย่าง เพราะมันได้เข้า (๑) ได้ ว่านั่นคือการช่วยเหลือราชการวิธีหนึ่ง ในเมื่อขณะเดียวกันคือโจรผู้ร้ายกำลังมา และขณะเดียวกันราษฎรเข้าไปช่วยเหลือทางราชการ เพื่อดำเนินการตรงนั้นนะครับ เพื่อจับโจรผู้ร้ายมันได้เข้า (๑) ได้ แต่อย่างที่ผมยกตัวอย่างก็คืออย่าง (๕) มันเป็นเรื่องหนึ่งอย่างการประสพภัยที่เกิดขึ้น ในรถยนต์ที่เห็นอยู่ตัวตาอยู่กลางถนน และขณะเดียวกันตรงนั้นยังไม่มีเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเข้าไปดำเนินการ แต่ตนเองเห็นภัยตรงนั้นกำลังเกิดขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และภัยตรงนั้นถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือดูแลด้วยความรวดเร็ว-----

สิ่งที่ตามมาก็คือว่าบุคคลนั้นอาจจะไม่ได้รับความปลอดภัยหรือได้รับอันตราย
มากขึ้นก็ได้ ด้วยจิตวิญญาณอย่างท่านพูดถึงนี่นะครับได้เข้าไปช่วยบุคคลคนหนึ่ง
คนใดตรงนั้นเกิดขึ้น เมื่อช่วยตรงนั้นผมถามว่าเป็นหน้าที่มนุษยธรรมหรือเปล่า
มันไม่ใช่หน้าที่ของเขา เพราะหน้าที่ในการดูแลคนที่ถูกรถชนตรงนั้นมันเป็น
หน้าที่ของทางราชการ บุคคลอย่างน้อยที่สุดก็คือกรมทางหลวงมีหน้าที่จะต้อง
เข้าไปดูแล แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นยังไม่มีเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเข้าไปดูแลเขา
คนคนหนึ่งด้วยมีจิตและวิญญาณที่ต้องการที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่นเห็นเขาประสบ
เคราะห์กรรมเกิดขึ้นก็วิ่งเข้าไปช่วยเหลือเขาครับ และการที่วิ่งเข้าไป
ช่วยเหลือเขาตรงนั้นเองถ้าเกิดเขาประสบภัยบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นตรงนั้นะครับ
รัฐจะไม่เข้าไปช่วยเหลือและดูแลเขาบ้างหรือ นี่คือคำถามที่พวกเราถามกัน
ในคณะกรรมการอยู่ตลอดเวลา และในที่สุดเราก็เห็นร่วมกันของ
คณะกรรมการว่าพวกเราน่าจะช่วยเหลือเขา เมื่อเราต้องการที่จะไป
ช่วยเหลือเขาแล้วนี่นะครับ ทำอย่างไรที่จะให้บุคคลนั้นได้รับประโยชน์จากกรณี
ที่เกิดขึ้น ก็เห็นว่าคนเราก็ตามถ้าเป็นบุคคลช่วยเหลือบุคคลอื่นโดยขณะเดียวกัน
ด้วยจิตใจของจิตวิญญาณที่เกิดเหตุเฉพาะหน้าตรงนั้นที่ไปดำเนินการตรงนั้น
ถือว่าเขาปฏิบัติในฐานะที่เขาเป็นพลเมืองดีแล้ว เมื่อเขาปฏิบัติในฐานะที่เป็น
พลเมืองดีอย่างนั้นะครับ จึงพยายามที่จะเพิ่มค่านี้ขึ้นมาเพื่อจะขยายคำว่า
หน้าที่มนุษยธรรม ให้เห็นว่าตรงนี้เขาทำในฐานะที่เป็นพลเมืองดี นี่คือเจตนา
ของคณะกรรมการเห็นร่วมกันนะครับ ดังนั้นจึงขยายขอบเขตใน (๔) ออก
มาตรงนี้ก็เพื่อต้องการที่จะให้ตีความกว้างขึ้น เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณา
สิ่งต่าง ๆ เงินชดเชยต่าง ๆ ได้ สามารถจะตีความเข้า (๔) ได้ หรือถ้าที่
ประชุมนี้จะเห็นว่าสิ่งที่ผมอธิบายก็ตามนี้จะเข้าใจเจตนารมณ์ของเราแล้วว่า
คณะกรรมการหวังผลอะไรนะครับ จะช่วยกันคิดคำใดคำหนึ่งเพิ่มเติมที่จะ
ให้ตีความแล้วกว้างขึ้น และมีความหมายให้เป็นไปตามหลักมนุษยธรรมได้
ผมคิดว่าคณะกรรมการก็ยินดีที่จะรับตรงนี้ไปเช่นเดียวกัน เพราะเหตุผล
ตรงนี้ก็เพื่อต้องการอย่างเดียวกันเท่านั้นเองก็คือว่าอยากให้มีตีความกว้างขึ้น
ไม่ใช่ตีความแคบแค่หน้าที่มนุษยธรรม เพราะว่าคำว่า หน้าที่มนุษยธรรม มันตีความ
ได้แคบลง แต่เราต้องการจะตีความกว้างขึ้นเท่านั้นเอง นี่คือเจตนาของ
คณะกรรมการครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ได้รับความเห็นตรงกัน ขอข้อสรุป ท่านสืบแสงครับสรุปให้ตรงกันครับ ผมฟังดูความเห็นไม่ต่างกันนะครับ เชิญครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผมยังติดใจเล็กน้อยนะครับ คือว่าต้องขอบคุณที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจง กระผม สืบแสง พรหมบุญ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร คำว่า พลเมืองดีฟังปฏิบัติ นี่ทำให้เกิดปัญหาครับ ผมอยากจะทราบคำจำกัดความจริง ๆ ว่าท่านหมายความว่าอย่างไร เพราะว่าท่านได้อธิบายว่าถ้าไม่ใส่ไว้มีปัญหาในการตีความว่าการกระทำของพลเมืองดี หรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรมนั้น เป็นอย่างไร เพราะความจริงอย่างกรณีที่ผมยกตัวอย่างนี้ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่เป็นพยานได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งไล่จับคนร้ายไปแล้วคนร้ายก็หนีไปบ้านประชาชน เขายืนยันได้ครับว่าเป็นคนร้ายที่ปล้นธนาคาร ตำรวจไล่จับไปสด ๆ ร้อน ๆ นะครับ ตำรวจรู้ว่าใครเป็นพลเมืองดีที่จะช่วยเหลือราชการ เขาปฏิบัติเขาอยู่ แต่พอเราไปเขียนกฎหมาย กฎหมายก็จะไปบังคับว่าต้องตีความว่า เป็นหน้าที่มนุษยธรรมที่พลเมืองดีคนนั้นปฏิบัติหรือเปล่า แล้วผมอยากจะเรียนถามจริง ๆ ว่า ถ้าเขียนไว้แบบนี้ะครับจะต้องไปตีความว่าถ้าเกิดกรณีที่ผมยกตัวอย่างขึ้น ผู้ที่ทำหน้าที่มนุษยธรรมนั้นจะต้องทำอะไรครับ ขอร้องไห้ให้คนร้ายมอบตัว ไซ้ไหมครับ กราบไซ้ไหมครับ นั่นคือพลเมืองดีที่ฟังปฏิบัติ คืออย่าไปทำอะไรเลยที่จะเสี่ยงภัยไซ้ไหมครับ คือกระผมคิดว่าทุกคนรักชีวิตนะครับ แต่คนที่จะช่วยคนอื่นนี้ผมอยากจะให้มีในสังคมไทย เราต้องยกย่องเชิดชูเขา ไม่ใช่ไปเขียนกฎหมายเพื่อทำให้เขามีปัญหามากขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าแก้ไขไม่ได้ตามที่ผมอภิปรายในวาระที่ ๑ ก็ขออย่าเพิ่มให้เขามีปัญหามากขึ้นไปอีกเลย ขอให้ตัดออกก็ยิ่งดีที่ครับอย่างน้อยไม่ตีขึ้นก็อย่าให้มันเลวลงครับ ขอประธานอภัยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประจักษ์กริบ เท่าที่ฟังดูความเห็นตรงกันนะครับ

นายประจักษ์ พลเดช (กรรมการ) : ผมขออีกครึ่งหนึ่งครับ

เพียงแต่ผมอยากจะทำความเข้าใจกับท่านผู้อภิปรายสักนิดหนึ่งนะครับ คืออย่างที่ท่านยกตัวอย่างมานี้ผมไม่ใช่ทำให้ไปกราบไหว้บุคคลที่เป็นคนร้าย คือสิ่งที่ท่านพูดถึงตัวอย่างที่พูดถึงเมื่อก็มีมันสามารถตีความเข้าใจใน (๑) ได้แล้ว มันไม่มีปัญหาครับ อย่างกรณีที่ได้จับคนร้ายไป แล้วคนนี้เป็นยันว่าเป็นคนร้าย ถ้าเกิดเพื่อมีปัญหาเกิดขึ้นประสพภัยหรือบางอย่างเกิดขึ้น ก็ตีเข้า (๑) ว่าช่วยเหลือราชการ ก็ตีเข้าตาม (๑) ได้แล้วครับ มันก็ไม่ยากเลยที่คณะกรรมการจะพิจารณา แต่ (๔) มันเป็นตัวอย่างที่ผมกราบเรียนอย่างเมื่อก็ครับ มันคือเรื่องพอจริง ๆ แล้วก็เกิดขึ้น สมมุติว่าอย่างบุคคลที่เป็นคาราคาคนหนึ่งที่โดนอยู่ในปัจจุบัน ที่นอนเป็นอัมพาตอยู่ทุกวันนี้ไม่สามารถที่จะรู้สึกตัวนั้นแหละครับ คือการเข้าไปช่วยเหลือบุคคลอื่นทั้ง ๆ ที่ตรงนั้นไม่ใช่หน้าที่ของตนเลย เพราะเป็นหน้าที่ของทางราชการ ถ้ามีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในท้องถนน นี่เป็นหน้าที่ของทางราชการที่จะเข้าไปดูแล แต่ขณะเดียวกันขณะที่เขาประสบเหตุตรงนั้นปรากฏว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ไปดูแลในเบื้องต้น เขาเห็นบุคคลหนึ่งที่ประสบเคราะห์กรรมอย่างนั้นเกิดขึ้น เขาก็กระโดดไปเองด้วยจิตวิญญาณของเขา ต้องการที่จะช่วยเหลือก็เข้าไปช่วยไปช่วยแล้วเขาประสบอุบัติเหตุเกิดขึ้นมีเคราะห์กรรมบางอย่างบางอย่างเกิดขึ้นกับตนเอง เมื่อเกิดขึ้นแล้วนี่นะครับ ถ้าจะตีว่ามันเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรมหรือเปล่าตรงนั้นที่เขากระทำ ก็เห็นบอกว่าแน่นอน ถ้าเพื่อตีเข้าเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรมได้มันก็ไม่มีปัญหาอยู่แล้วนะครับ แต่เดี๋ยวนี้พอตีไปแล้วขณะเดียวกันถ้าเขียนตรงนั้นเขาบอกมันไม่ใช่หน้าที่ของคุณ มันเป็นหน้าที่ของทางราชการจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตรงนั้น มันก็จะเป็นปัญหาเกิดขึ้น ดังนั้นที่ตีความตรงนี้ก็ตีว่าต้องการให้ใช้คำว่า หลักมนุษยธรรม จะเห็นกว้างขึ้นเราคิดว่าอย่างนั้นนะครับ เสร็จเรียบร้อยแล้วเติมคำนี้มาก็คือบอกให้เราฟังมองเห็นเท่านั้นเองว่าคนตีที่ได้ปฏิบัติบางอย่างบางอย่างเกิดขึ้นนี้สมควรที่จะได้รับการสงเคราะห์หรือดูแล เราไปคิดเพียงแค่นั้นเองครับ ดังนั้นคำที่เพิ่มขึ้นตรงนี้เป็นคำเพิ่มขึ้นเพื่อขยายคำว่า หน้าที่มนุษยธรรม เพื่อให้ตีความให้กว้างขึ้นเท่านั้นเองครับ คือเจตนาของคณะกรรมการครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอฟ่านนะครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธาน
รัฐสภา ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ในฐานะกรรมาธิการ ดิฉันขออธิบาย
เพิ่มเติม จริง ๆ แล้วเราเองมองเห็นร่วมกันนั้นนะคะว่าถ้าเขียนคำว่า
หน้าที่มนุษยธรรมมันจะกลายเป็นเรื่องของหน้าที่ ซึ่งตรงเรื่องช่วยเหลือราชการ
นี้มันเห็นชัดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นด้วยความคิดของกรรมาธิการส่วนใหญ่มองว่า
คำว่า พลเมืองดี นี้จะครอบคลุม คำว่า หน้าที่มนุษยธรรม ซึ่งตรงนี้เมื่อก็
ท่านกรรมาธิการประกิจก็ได้พยายามเปิดทางว่าจริง ๆ แล้วอยากให้มันกว้างขึ้น
เราไม่อยากจะเห็น เพียงแต่ว่าการที่เขาไปช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์นี้เป็นเรื่อง
ของหน้าที่ เพราะบางคนอาจจะมองว่านั่นไม่ใช่หน้าที่ ดิฉันยกตัวอย่างง่าย ๆ
อย่างยกตัวอย่างเหมือนกับว่าเด็กคนหนึ่งจมน้ำตาย พี่น้องเข้าไปช่วยกันเอง
บางคนก็จะมองอีกในลักษณะหนึ่ง ซึ่งตรงนี้เราเห็นว่าตรงนั้นเขาอาจจะไม่ได้
ทำตามหน้าที่ที่จะต้องทำ แต่ว่าช่วยเหลือในฐานะอื่น ตรงนี้ดิฉันมองว่า
มันจะเหมาะ คำว่า พลเมืองดี จะครอบคลุมมากกว่า หน้าที่มนุษยธรรม
ซึ่งตรงนี้เราก็พยายามหาคำที่จะให้มันเล็กรอบของคำว่า หน้าที่มนุษยธรรม
แล้วเราก็เห็น คำว่า พลเมืองดี จะกว้างกว่าตรงจุดนั้น ในส่วนที่ท่าน
ได้พยายามพูดถึงว่าในการช่วยเหลืออะไรก็ตาม ซึ่งท่านยกตัวอย่างกรณีที่ถูก
ลูกหลง จริง ๆ แล้วตรงนี้ในกฎหมายฉบับนี้มันจะไม่ครอบคลุมถึงผู้ที่โดน
ลูกหลงหรือประชาชนทั่วไป เราจะครอบคลุมเพียงแต่คนที่มาช่วยปฏิบัติ
ดิฉันมองเห็นว่าบางเรื่องบางราวนี้เราทำไปในฐานะของความเป็นพลเมืองดี
อย่างยกตัวอย่างเช่น ผู้หญิงคนหนึ่งอาจจะถูกทำมีตีมีร้าย หรือถูกข่มขืนในที่ลับตา
ซึ่งไม่มีใครที่จะมาทำอะไรตรงนี้ได้ แต่พลเมืองดีจะเข้าไปช่วย แต่ก็เห็นด้วย
กับท่านนั้นนะคะว่าพลเมืองไม่ดีจะทำหน้าที่นี้ได้หรือ ตรงนั้นมันเป็นคำ
แต่เรามองว่าคำว่า พลเมืองดี นี้มันครอบคลุมกว้างกว่าคำว่า หน้าที่มนุษยธรรม
เท่านั้นเอง ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ เมื่อจุดประสงค์ตรงกันแล้วผมก็อยากจะขออนุญาตเสนอให้แก้ไขให้ตรงตามที่ท่านกรรมาธิการมีความเห็นนะครับ และเสนอต่อสภาว่าถ้าอย่างนั้นขอตัดคำว่า หน้าที่ ออกได้ไหมครับ แล้วแก้ไขเป็น หลักมนุษยธรรม ก็ยังฟังดีกว่าครับ ตามหลักมนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติอย่างนี้ก็จะดีขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายณรงค์ พหุลเวชช์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายณรงค์ พหุลเวชช์ รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง ขอเรียนว่าในร่างฯ ของรัฐบาลซึ่งกระทรวงการคลังส่งกร่างมานั้นนะครับ เป็นร่างกฎหมายที่จะแก้ไขซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้มีการประกาศใช้มาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีทั้งหมดด้วยกัน ๑๕ มาตรา มาตราหนึ่งของเดิมในมาตรา ๔ คำที่ใช้หลักการแล้วไม่ได้แก้ไขเลยนะครับ กฎหมายฉบับนี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาทั้งหมดแล้ว ๕ ครั้งนะครับ ไม่ได้มีการแก้ไขถ้อยคำที่ว่านี้แต่ประการใดใน (๔) แต่ขณะนี้เป็นร่างฯ มาตรา ๕ แต่มีกรรมาธิการบางท่านตั้งข้อสังเกตว่า คำว่า ปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม นั้น มันแคบไป เพราะเรามองในแง่ที่ว่า คำว่า หน้าที่ น่าจะมีกฎหมาย กฎเกณฑ์ของราชการกำหนดกรอบเอาไว้ แต่การที่มนุษย์เราปฏิบัติมนุษยธรรมนั้นนะครับ หมายความว่า เป็นหน้าที่ด้วยหรือตรงนี้ครับ เมื่อตั้งประเด็นขึ้นมาแล้ว คณะกรรมาธิการเราก็พิจารณากันหลายครั้ง ตรงนี้ได้ขบ ในที่สุดก็เห็นว่า ถ้าจะตัดคำว่า หน้าที่ ก็อาจจะผิดหลักการ ในที่สุดหลายท่านก็เสนอว่าควรจะต้องเติมคำจึงเติมคำว่า ปฏิบัติหน้าที่ตามที่พลเมืองดีพึงปฏิบัติ ตรงนี้ละครับท่านประธาน แต่อย่างไรก็ตามผมเรียนในฐานะที่เคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการตรากฎหมายฉบับนี้ คำว่า ปฏิบัติหน้าที่พลเมืองดี ในคณะกรรมการซึ่งประชุมกันมาและจ่ายเงินไปหลายล้านแล้วครับว่า ปัญหาตรงนี้ไม่มีหรือครับท่านครับ แล้วส่วนประเด็นอีกอันหนึ่งที่ท่านพูดเมื่อสักครู่ที่ว่า เงินของกฎหมายที่บอกว่า ผู้ที่กำลังจะปฏิบัติหน้าที่พลเมืองดีก็คืนนะครับ หรือผู้ที่ช่วยเหลือราชการนั้น ถ้าตัวเองได้ประมาทเดินเล่ออย่างร้ายแรงหรือเกิดจากความผิดตนเองแล้วไม่ควรจะให้ตรงนี้ในทางปฏิบัติถึงแม้กฎหมายจะเขียนก็ตามนะครับ แต่คณะกรรมการก็ต้อง

ยึดหลักเหมือนกันนะครับ แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายตรงนี้ลอกเลียนมาจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการเหมือนกันนะครับ ในกรณีขออนุญาตเรียนว่า กรณีข้าราชการซึ่งปฏิบัติราชการและประสบอันตรายถึงแก่ความตายก็ตามหรือพิการ ทูพพลภาพไป หลักมันคือว่ากฎหมายเขาบอกให้จ่ายบำนาญพิเศษให้เป็นรายเดือนนะครับ แต่ก็มีข้อยกเว้นเหมือนกันว่า อันตรายหรืออันตรายที่ได้รับนั้น ถ้าเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนเอง หรือเกิดจากความผิดของตนเองแล้วไม่ได้ ฉะนั้นหลักการของกฎหมายฉบับนี้จึงลอกเลียนมาจากกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการครับ ถ้าจะเปลี่ยนค่านะครับตัดคำว่า หน้าที่ และเติมว่า หลักมนุษยธรรม ทางคณะกรรมการวิชาการโดยเฉพาะกระผมเองในฐานะที่อยู่กรมบัญชีกลางก็ไม่ขัดข้องแต่ประการใดครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านชจิตร์ครับ

นายชจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมชจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ ผมเห็นด้วยกับการแก้ไขข้อความตามที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เสนอว่าตามหน้าที่นั้นเป็นตามหลักมนุษยธรรม แต่ว่าถ้าจะแก้ไขตรงนี้ต้องแก้ไขทุกแห่งที่มี ทั้งในมาตรา ๓ และในหลักการ ซึ่งในหลักการก็ใช้คำว่า หน้าที่มนุษยธรรมรวมทั้งชื่อร่างพระราชบัญญัติด้วย ถ้าจะแก้ตรงนี้ต้องไปแก้ทุกแห่ง แต่ว่าผมก็เห็นว่าควรจะแก้ไขเพราะมันเป็นถ้อยคำ แม้จะว่าเขียนอยู่ในหลักการแต่เป็นถ้อยคำแก้ถ้อยคำให้ชัดเจนขึ้นก็จะทำให้การปฏิบัติตามกฎหมายนี้ตรงตามเจตนารมณ์มากยิ่งขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประกิจครับ

นายประกิจ พลเดช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประกิจ พลเดช ในฐานะกรรมาธิการ คือจริง ๆ แล้วคณะกรรมาธิการ
 ก็ได้พิจารณาอย่างที่ท่านผู้อภิปรายได้ให้เหตุผลก็ค่อนข้างจะแก้คำว่า ตามหลัก
 มนุษยธรรม แต่เนื่องจากเรารับหลักการมาจากสภาที่เราใช้คำว่า หลักการ
 และเหตุผล และชื่อร่างพระราชบัญญัติ ใช้คำว่า ปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
 มั่นติดอยู่ตรงนี้ที่เราไม่สามารถที่จะแก้ทั้งหมด เรากลัวจะผิดหลักการของสิ่งที่
 เราได้รับจากสภา เราจึงไปเติมข้อความตรงนั้นเพื่อขยายข้อความคำว่า
 หน้าที่มนุษยธรรมซึ่งผลเมืองดีพึงปฏิบัติ เข้าไป ซึ่งจริง ๆ แล้วถ้าให้ถูกต้อง
 จริง ๆ ถ้าสามารถแก้ได้ทั้งหมด เราก็ต้องการที่จะแก้เช่นนั้น แต่ขณะเดียวกัน
 เมื่อหลักการเรารับไปอย่างนั้น เรากลัวจะผิดหลักการที่รับจากสภาไปเราถึง
 ไม่สามารถที่จะแก้ตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ และขณะเดียวกันหลักการ
 และเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : สรุปแล้วขอแก้ไขเฉพาะมาตรา ๕ บรรดวลีใช้ใหม่ครับ เป็น
 ตามหลักมนุษยธรรม ไม่มีท่านใดขัดข้องนะครับ เชิญท่านชจิตรครับ

นายชจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม ชจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุดรธานี
 พรรคความหวังใหม่ ผมข้าย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าผมเห็นด้วยกับการแก้ไขมาตรา ๕
 แต่ว่าถ้าจะยอมรับว่าการแก้ไขข้อความตรงนี้เป็นเรื่องแก้ไขเพื่อให้ตรง
 ตามหลักการหรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย ที่นี้เราจะปฏิบัติอย่างไรกับมาตรา ๓
 เราไม่แก้ไข ในฉบับเดียวกันนี้ถ้าไม่มาตรา ๓ ใช้คำว่า หน้าที่ (๑) (๒)
 (๓) ใช้คำว่า หน้าที่ หมด อันนี้เป็นกฎหมายที่เราร่างขึ้นมาใหม่ เราจะแก้ไข
 อย่างไรในทางปฏิบัติ อย่างมาตรา ๑ ทำไมเราไม่ใช้คำว่า ปฏิบัติตามหลัก
 มนุษยธรรมที่มันเป็นชื่อกฎหมาย ในคำปรารภเราก็ไม่ใช้อีก เราจะบอกว่า
 เป็นหน้าที่ในชื่อซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราร่างขึ้นมาใหม่ มันจะตอบคำถาม
 สังคมหรือตอบคำถามคนที่เขาคำนวณได้อย่างไรในเมื่อชื่อเราก็ใช้คำว่า หน้าที่
 คำปรารภก็ใช้คำว่า หน้าที่ มาตรา ๑ ก็ใช้คำว่า หน้าที่ มาตรา ๓ ก็ใช้คำว่า
 หน้าที่ แต่พอมาตรา ๕ ท่านก็แก้คำว่า หน้าที่ เป็น หลัก มันสอดคล้องหรือ
 เป็นกฎหมายที่ควรจะออกไปอย่างนี้จะอธิบายแก่คนอ่านหรือคนถาม เขาอย่างไร
 ผมไม่มีคำอธิบายถ้าจะผ่านไปต้องอธิบายกับคนที่เขาคำนวณกฎหมายอย่างไร

นายกฤษฎาง แก้วโสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤษฎาง แก้วโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ผมเคารพในความเห็นของทุกฝ่าย
แต่ในมาตรา ๕ (๕) ที่เราจะมาแก้ตรงหน้าที่นี้ ผมเป็นผู้แทนฯ ใหม่ ผมไม่
เข้าใจว่าในเมื่อกรรมาธิการไม่ได้เพิ่มเติมมา เขาพิจารณามาแล้ว ที่ประชุม
แห่งนี้ก็มาแก้ข้อคำตรงนี้ได้ก็ด้วยมาแก้ในที่นี้ได้ใช้ไหมครับ -----

ให้ท่านประธานช่วยอธิบายให้ผมหายข้องใจหน่อยครับ ไม่เข้าใจ มันเป็นเรื่องระเบียบ
ประเพณีของสภาแห่งนี้ใช่ไหมหรืออย่างไร ผมไม่เข้าใจขอความกระจ่างหน่อยครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ โดยความเห็นส่วนตัวผมนะครับ ในมาตรา ๕
วรรคสี่ที่กรรมาธิการพิจารณา ความหมายมันก็ครอบคลุมที่อยู่แล้วนะครับ ถ้าจะไป
แก้อย่างที่เราได้หารือกัน ปัญหาที่จะตามมาก็มีอีกเยอะ ผมว่าตัวนี้ก็ที่อยู่แล้วนะครับ
แล้วแต่ท่านสมาชิกจะว่าอย่างไร เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด ผมจะลอง
อธิบายอย่างนี้ได้ไหมครับ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาทางด้านเทคนิคครับท่านประธาน
เพราะจะถามไปว่าเมื่อกรรมาธิการไม่ได้แก้ไขในประเด็นในส่วนท่อนนี้ เรามี
อำนาจในการที่ไปแปรญัตติในขั้นนี้ได้หรือเปล่า ประเด็นที่ ๒ อาจจะมีคนถาม
ต่อไปอีกว่า ถ้าจะแปรญัตติได้กรรมาธิการเสียงไม่ครบจะมีความเห็นได้อย่างไร
เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดี เจตนารมณ์ในการตรากฎหมายก็คือช่วยเหลือ
ผู้ที่ไม่ช่วยเหลือทางราชการ ชื่อกฎหมายก็บอกครับ ตามหน้าที่มนุษยธรรม
ก็อย่างที่ท่านขจิตร์ได้พูดไว้ แต่ผมขอยกอธิบายอย่างนี้ได้ไหมครับเฉพาะ (๔)
ของมาตรา ๕ ก็คือ เฉพาะในมาตรา ๕ นั้น ๔ อนุมาตราที่กำหนดไว้เป็นเหตุผล
หรือว่าสาเหตุแห่งการได้รับการช่วยเหลือ เมื่อเป็นสาเหตุของการได้รับการ
ช่วยเหลือนั้น (๔) จึงมีการเพิ่มเติมเพื่อขยายความเหตุของการช่วยเหลือ
ในกรณีปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เมื่อปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรมแล้วก็มา
ขยายความเสียว่า เป็นหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ เพื่อให้เกิด
ความชัดเจนในเหตุแห่งการได้รับความเจ็บป่วย เพื่อที่จะไปรับการช่วยเหลือ
ตามมาตราต่อไป ถ้าอธิบายความเช่นนี้นั้นการแก้ไขอย่างนี้ก็คงจะพอผ่านไป
ได้ว่าที่กรรมาธิการเพิ่มเติมเข้าไปนั้นเพื่อขยายความตรงนี้ให้ชัดเจนมากขึ้น
ชัดเจนมากกว่าในมาตรา ๓ ที่มีอยู่ ชัดเจนมากกว่าในชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ที่มีอยู่ว่าเหตุแห่งการที่จะได้รับการช่วยเหลือนั้นเป็นอย่างไร ในส่วนนี้ก็คือ
ต้องเป็นไปตามหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ ก็คือได้ว่าพออนุโลมที่จะ
ใช้ไปได้ ถ้าเกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างอื่นนั้นผมเกรงว่าจะมีข้อขัดข้อง
ทางด้านเทคนิคตามมาอย่างที่ท่านประธานได้พยายามอธิบายไปเมื่อสักครู่

เป็นความเห็นของท่าน ซึ่งผมก็เห็นด้วยว่าตรงนี้นั้นเป็นการขยายความของเหตุแห่งการได้รับบาดเจ็บเท่านั้นเอง จึงไม่มีส่วนใดที่จะไปทำให้เกิดความเสียหายในเรื่องเนื้อหาแต่อย่างใด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยแล้วก็อยากจะสนับสนุนการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดร้อยเอ็ดที่นั่งลงไปเมื่อสักครู่นี้คือท่านสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ขอร้องที่ต้องเอ่ยนาม เพราะผมมองว่าการที่มี (๔) ในมาตรา ๕ นั้นเป็นเพียงการขยายความถึงเหตุและผลเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ถ้าหากว่าเราจะไปมองว่าในเมื่อชื่อร่างพระราชบัญญัติใช้คำว่า หน้าที่ และยังมีอีกหลายแห่งหลายมาตราที่ใช้คำว่า หน้าที่ แล้วเราจะไปขยับตรงนี้ได้เลยนั้นคงจะเป็นเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพราะว่าตรงนี้นั้นแน่นอนครับว่า ในหลักการนั้นทางสภาได้รับเป็นที่เรียบร้อยแล้ว-----

เพราะฉะนั้นก็จะต้องพิจารณาโดยรอบคอบ ความเห็นของท่านประธานหรือว่า
ความเห็นของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดร้อยเอ็ดเมื่อสักครู่นี้ ผมเห็นว่า
น่าที่จะอธิบายว่าตรงนี้หมายความว่าอย่างไร เป็นการขยายความอย่างไร
ก็จะทำให้เราสามารถที่จะหาทางออกได้ง่ายเข้า ฉะนั้นทางคณะกรรมการ
เห็นอย่างไรมันก็น่าที่จะแสดงความเห็นหลังจากที่สมาชิกหลาย ๆ ท่าน
ได้อภิปรายไปแล้ว ผมขอสั้น ๆ เท่านั้นครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ กระผม
มีความเห็นว่าในร่างฯ ของมาตรา ๕ ปัญหาใน (๔) ที่คณะกรรมการได้
เขียนไว้ว่า ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรมซึ่งพลเมืองดีพึงปฏิบัติ ในเมื่อ
การปฏิบัตินั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน ผมเห็นว่าการที่
คณะกรรมการได้เขียนข้อความใน (๔) เป็นการเขียนข้อความที่ถูกต้องนะครับ
เพราะว่าเหตุ ๔ เหตุนี้จะสอดคล้องกับชื่อของกฎหมายฉบับนี้ เพราะเรา
ไม่สามารถจะไปแก้ไขชื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ กฎหมายฉบับนี้ใช้มาตั้งแต่
พ.ศ. ๒๔๙๗ และเหตุแห่งการช่วยเหลือก็แยกมา ๔ เหตุอย่างนี้นะครับ
ถ้าเราจะไปแก้คำว่า หน้าที่ หน้าที่ว่า มนุษยธรรม ก็จะไปขัดกับอีก
หลายมาตราที่ท่านอรรถสิทธิ์ได้หยิบยกมาแล้ว ผมขออนุญาตขอให้ดูในร่างฯ
ของมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และ มาตรา ๑๒ เรายังคงชื่อกฎหมายฉบับนี้ไว้
เหมือนเดิมครับ คำที่สอดคล้องกันมากก็คือ การปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
เพราะฉะนั้นถ้าแก้ตัดคำว่า หน้าที่ ออกไป กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่สอดคล้อง
กับชื่อร่างพระราชบัญญัติครับ และที่สำคัญสภารับหลักการชื่อร่างพระราชบัญญัติ
และเหตุผลอย่างนี้มาแล้วครับ ผมเห็นว่าคณะกรรมการใช้ถ้อยคำนี้ถูกต้องแล้วครับ
ควรจะคงตามคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เห็นว่าควรคงตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขเอาไว้
ผมว่ามันสมบูรณ์อยู่แล้วนะครับ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาครับ ขออนุญาตผ่านเลยนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายวิชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านขจิตร์ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่
ในมาตรา ๖ เป็นการเขียนเกี่ยวกับเรื่องการให้ค่าตอบแทนแก่พลเมืองดี
ซึ่งปฏิบัติตามนี้แล้วก็ถึงแก่ความตาย เดิมเขียนหลักเกณฑ์ไว้ชัดเจนว่า
ให้จ่ายเงินชดเชยให้แก่ทายาทตามหลักเกณฑ์ดังนี้ (๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน
ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน (๒) สามีหรือภรรยา
ให้ได้รับหนึ่งส่วน (๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาซึ่งมีชีวิตรอยู่ ให้ได้รับ
หนึ่งส่วน ในวรรคต่อไปยังเขียนไว้อีกว่า ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด
หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อน ให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทในอนุมาตรา
ที่มีทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับ ในวรรคสุดท้ายก็เขียนไว้อีกว่า ในกรณีที่ไม่มีทายาท
หรือทายาทได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในเงินชดเชยนั้นเป็นอันยุติลง แต่คณะกรรมการ
ได้มาตัด (๑) (๒) (๓) แล้วก็ในวรรคอื่น ๆ ออกทั้งหมด ท่านก็มาเพิ่มเข้า
โดยไปอาศัยการจ่ายเงินตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของข้าราชการ
โดยอนุโลม ผมมีคำถามว่า ผมเป็นคนหนึ่งที่เวลาเขียนกฎหมายหรือผมเป็นประชาชน
ที่อ่านกฎหมาย ผมอยากดูกฎหมายฉบับเต็มแล้วสามารถตอบคำถามได้มากที่สุด
เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนั้น ผมเป็นคนหนึ่งซึ่งไม่เห็นด้วยกับวิธีการเขียนกฎหมาย
แล้วต้องไปอ่านฉบับโน้นฉบับนี้ ในเมื่อสภานี้ต้องออกกฎหมายแล้ว ทำไม
ต้องไปอนุโลมใช้กับกฎหมายอื่น -----

นอกจากไม่เห็นด้วยแล้วผมก็ยังไม่อยากให้สิ่งที่ทำแล้วเขียนกันโดยอนุโลม แล้วตีความเข้าข้างตัวเอง บางครั้งปฏิบัติมาก ๆ ก็ตีความเข้าข้างตัวเอง ว่าอยู่นานอนุโลมก็ได้ หรือนักกฎหมายบางคนปฏิบัติไม่ได้ก็แปลความว่าอนุโลมก็ได้ ผมไม่ค่อยเห็นด้วย ทำไมต้องไปอนุโลมตามกฎหมายอื่น เขียนแค่ ๓ - ๔ บรรทัด เพิ่มขึ้นให้มันชัดเจนเสีย มีเหตุผลอะไร นี่อันที่ ๑ แล้วที่ท่านไปอนุโลมตาม ตีอย่างไร เหมือนกันใหม่กับข้อความที่เขียนไปแล้ว ตีกว่าที่เขียนไว้อย่างไร ทำไมถึงต้องไปเขียนใหม่ เพราะว่าเราเห็นว่าข้อความที่อ่านมานี้ชัดเจนแล้ว ผมอยากทราบเหตุผล ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายณรงค์ พหลเวชช์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ณรงค์ พหลเวชช์ รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง กรรมการและเลขาธิการคณะกรรมาธิการ ขอเรียนว่าในร่างของมาตรา ๖ ของกฎหมายฉบับนี้ในกรณีของผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายเราบอกว่าจะจ่ายเงินให้แก่ทายาท ของเดิมเราอิงกฎหมายบำนาญข้าราชการอย่างที่ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้นแล้ว ทายาทตามกฎหมายบำนาญข้าราชการมี ๓ ลำดับด้วยกันนะครับ ลำดับแรกก็เขียนไว้แล้วว่าให้จ่ายกับบุตร ลำดับที่ ๒ คือคู่สมรส คือสามีหรือภรรยา ลำดับที่ ๓ คือบิดามารดา ๓ อันดับที่ว่านี้เราก็อิงมาตลอด กฎหมายบำนาญข้าราชการได้มีการแก้ไขล่าสุดเมื่อปี ๒๕๓๘ ปลายปี เดิมทีเดียวนั้นการจ่ายเงินให้กับทายาทมีข้อจำกัดตรงนี้ครับท่าน คือจำกัดในกรณีบุตรว่ากรณีข้าราชการประจำก็ดี หรือข้าราชการบำนาญถึงแก่กรรมนั้น ทายาทยังเป็น ๓ ลำดับเหมือนเดิม และนอกจากว่าถ้าไม่มีทายาทแล้วกฎหมายก็บอกว่าจะจ่ายเงินบำนาญตกทอดให้แก่บุคคลซึ่งมีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะ หรืออยู่ในอุปการะของผู้ตายตามที่กฎหมายได้บัญญัติกฎหมายเอาไว้ กฎหมายฉบับเดิมนั้นได้มีการแก้ไขแล้วโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้ตัดเงื่อนไขตัวนี้ บิดามารดายังมีเหมือนเดิม คู่สมรสยังมีเหมือนเดิม แต่กรณีของบุตรนั้นตัดเงื่อนไขของอายุไปแล้วนะครับ แสดงว่ากรณีข้าราชการประจำหรือว่าข้าราชการบำนาญถึงแก่กรรมนั้น บุตรที่มีอายุเท่าใดก็ตาม ไม่ว่าจะศึกษาหรือไม่ก็ตามก็จะมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดของข้าราชการผู้นั้น และในกฎหมายฉบับนี้ก็ยังแก้ต่อไปนะครับว่า ในกรณีที่ไม่มีทายาทอยู่ในวันที่ข้าราชการถึงแก่กรรม

ถ้าข้าราชการผู้นั้นได้ทำหน้าที่แสดงเจตนาจะระบุเงินบำเหน็จตกทอดให้กับใคร ก็บังคับให้เป็นไปตามนั้น กฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างนี้ะครับใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ กฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการ กบข. ที่เป็นสมาชิก กบข. มี ๒ ฉบับด้วยกัน ร่างเหมือนกันครับท่าน แต่เนื่องจากว่าขณะนี้เรียนว่าทางกระทรวงการคลังได้มาดูแลแล้วว่าเงื่อนไขการจ่ายบำเหน็จตกทอดให้กับบุตรกรณีข้าราชการบำนาญหรือข้าราชการถึงแก่กรรมนั้นที่บัญญัติ อยู่ในขณะนี้ น่าจะไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ผมขอเรียนตัวอย่างนะครับว่า กรณีบุตรของข้าราชการ สมมุติว่าข้าราชการบำนาญรับบำนาญเดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท ถ้าถึงแก่กรรมกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็บอกว่า ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวน ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือน ถ้าบำนาญเดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท บำเหน็จตกทอดก็ ๑ ล้าน ๕ แสนบาท กรณีบุตรท่านดูสิครับว่าถ้าผู้ตายมีบุตรอายุสัก ๔๕ ปี ๕๐ ปี ซึ่งก็มีอาชีพ เป็นหลักแหล่ง เป็นข้าราชการบ้าง หรือประกอบอาชีพเอกชนที่มีเงินมีทองมีฐานะ ในเมื่อข้าราชการถึงแก่กรรมแล้วในขณะนั้น สมมุติว่าข้าราชการคนนั้นอาจจะมีลูกเล็กอีกสักคนสองคน การแบ่งจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทกรณีบุตร กฎหมายเขาบอกนะครับว่า บุตรได้รับ ๒ ส่วนของเงินทั้งหมด แต่ถ้าผู้ตาย มีบุตรตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไปแล้วให้ได้รับ ๓ ส่วน เพราะฉะนั้นบุตรทุกคนของข้าราชการ ซึ่งเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายก็จะมีสิทธิได้รับเงินตรงนี้ ทางกระทรวงการคลัง ก็มองว่ากรณีบุตรที่อายุเกินแล้วและมีอาชีพเป็นหลักแหล่งแล้ว ไม่ได้เรียน ไม่ได้ศึกษาแล้ว เราก็เอาเงินตัวนี้ไปแบ่งให้กับบุตรคนที่อายุเกินด้วย ขณะนี้ เด็กที่เป็นบุตรของผู้ตายเป็นผู้เยาว์ได้มีการร้องเรียนไปทางกระทรวงการคลัง แล้วว่า กรณีกฎหมายอย่างนี้ไม่เป็นธรรมกับเขา คิดตรงนี้ท่านครับ ทางกระทรวงการคลังโดยรัฐมนตรีก็สั่งให้ทางกรมบัญชีกลางซึ่งดูแลกฎหมาย ฉบับนี้แก้ไข

และทางกรมบัญชีกลางเองก็ได้ขอร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมทราบว่าได้มีการนำเข้าไปพิจารณาในคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีก็รับหลักการแล้วตรงนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้รับรู้ร่างกฎหมายใหม่มาตรงนี้แล้ว ถ้าเราไม่แก้ตรงนี้ วันข้างหน้าสมมุติว่ากฎหมายที่รัฐบาลยกร่างไปผ่านออกมาประกาศใช้ แก้ไขออกมาแล้วนี้ เราก็ต้องมาแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกันอีก ตรงนี้เราคิดว่าน่าจะเสียเวลาไป จึงได้มีแนวคิดว่าเมื่อหลักการเดิมทายาทของผู้ประสพภัย เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เราอิงกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาโดยตลอด เพราะฉะนั้นก็เลยคิดว่าขอยกร่างให้เป็นไปตามกฎหมายบำเหน็จบำนาญฉบับเดิม ที่ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ ก็คือว่าอิงกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คือไม่ว่ากฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการจะไปแก้ไขเป็นประการใดเกี่ยวกับเรื่องทายาท ผู้ประสพภัยที่ถึงแก่กรรมก็ขอให้จ่ายเงินให้กับทายาทตามกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขออนุญาตผ่านนะครับ เชิญท่านมานะครับ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม ได้ฟังท่านกรรมาธิการชี้แจงแล้วคือผมยังไม่เข้าใจว่ากฎหมายที่ท่านว่านี้ผ่านไปหรือยัง และจะเป็นไปอย่างที่ท่านคิดไหม ถ้าว่ายังไม่ผ่าน เพราะผมฟังไม่ทัน เพราะผมอาจจะเข้าไปหน่อย แต่ผมคิดว่าที่เขียนไว้เดิมนั้นก็ดี คือผมไม่รู้ว่าการกฎหมายที่ท่านผ่านออกมาเป็นอย่างไรยอมรับนะครับ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมเป็นห่วง อย่างสมมุติว่าทายาทของผู้ตายเป็นผู้หญิงอายุสัก ๓๐ ปี รับราชการเป็นเสมียนเล็ก ๆ คนหนึ่ง เงินเดือนไม่กี่สตางค์เอง เพราะความรู้อีกค่า คือแทนที่เขาจะได้ส่วนตรงนี้จะได้หรือไม่ในฐานะที่เป็นทายาทโดยชอบธรรม เพราะท่านบอกเมื่อจะให้สำหรับคนที่ไม่บรรลุนิติภาวะเป็นดาบสองคม ไม่ใช่มีด้านเดียว ในกรณีถ้าอย่างนี้ท่านบอกเป็นข้าราชการแล้วผมถามว่าข้าราชการที่รับราชการด้วยความสุจริตมีใครรวยบ้าง ถ้าสิ่งที่เขาสมควรจะได้ก็น่าจะได้ แต่ถ้าท่านบอกว่าการเขียนกฎหมายฉบับนี้เป็นการอิงกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และจะมีการแก้ไขใหม่ถ้าผมฟังไม่ผิด ถ้าแก้ไขใหม่จะเป็นไปตามที่ท่านคิดหรือเปล่า แล้วเมื่อไรจะแก้ ท่านคิดว่าสภานี้จะเห็นชอบตามที่เสนอกันมาหรือไม่ เห็นกฎหมายบางฉบับก็มาแก้ไข แม้กระทั่งหลักการฉบับที่ผ่านไปแล้วก็ไปแก้ไขหลักการและเหตุผลกันเยอะเลย นั้นแสดงถึง

ความผิดพลาดของการเสนอกฎหมาย นี่คือข้อผิดพลาด ถ้าเกิดกฎหมายฉบับใหม่
ที่ท่านเสนอเข้ามาหลักการไม่เหมือนเดิม ต้องแก้หลักการ แก้เหตุผลใหม่และ
เนื้อหาสาระสำคัญเปลี่ยนไปใครจะรับประกันได้ เพราะฉะนั้นผมว่าน่าจะใช้
ของเดิมดีกว่า แล้วของใหม่ออกมาดีเราก็แก้กันได้ กฎหมายก็แก้ได้ รัฐธรรมนูญ
ยังแก้ได้เยอะ ไรกับกฎหมายแค่นี้ ผมคิดว่าถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพื่อให้
ดีขึ้น ผมเชื่อมั่นว่าสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสมาชิกก็ตีคงจะต้องผ่านกฎหมายมา
รัฐบาลก็ต้องนำกฎหมายนั้นเข้ามา ซึ่งเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็อยากจะ
ให้เราทำหน้าที่เป็นผู้ทำงานด้านนิติบัญญัติอย่างเดียว ไม่ได้ทำงานด้านบริหารแล้ว
ผมว่าเราเอาตามร่างฯ เดิมไปก่อนได้ไหม แล้วหลังจากที่กฎหมายผ่านแล้วค่อยมา
แก้กันใหม่ ขอกราบเรียนท่านกรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านขจิต

นายขจิต ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิต
ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ ผมได้ฟัง
คำอธิบายของท่านกรรมาธิการแล้ว ผมยังมีความเห็นว่าควรจะใช้ตามร่างฯ เดิม
เหตุผลก็คือว่ามีรายละเอียดมากมายซึ่งท่านอ่าน แล้วในทางปฏิบัติเราจะไม่
สามารถปฏิบัติได้ตามกฎหมายนี้ อย่างเช่น การปฏิบัติหน้าที่พลเมืองดีแล้วถึงแก่ชีวิตไป
ไม่ได้ เขียนว่าจะให้ใครอย่างไรถ้าทายาทไม่มี ไม่มีเวลาจะมาเขียนตามเหตุการณ์
ไม่เหมือนกันเลยที่เดียวกับกฎหมายที่ท่านอ้างไป แล้ววิธีการคำนวณที่ท่านยกมา
เล็กน้อย ท่านบอกว่า ๓๐ เท่าของเงินเดือน อันนี้ใช้โดยอนุโลม ถ้าสมมุติว่า
ผู้ปฏิบัติไม่มีเงินเดือนท่านเอาอย่างไร ท่านจะอนุโลมใช้อย่างไร วิธีการคิด

เสร็จแล้วท่านอ้างมาว่ามีสาระฟังได้อย่างเดียวว่ามีการร้องจากญาติซึ่งเป็นผู้เยาว์
จะได้เท่ากันกับคนที่เขาบรรลุนิติภาวะมีการงานแล้วไม่ยุติธรรม ท่านเอาหลัก
อะไรมาตัดสินว่าไม่ยุติธรรม ถ้าในรายละเอียดบอกว่าคุณตายอยู่ในความอุปการะ
ของคนที่เขามีอาชีพการงานแล้ว เขาต้องสูญเสียเงินทองแต่ละเดือน อุปการะ
คนที่ตาย ท่านคิดว่าเขาควรจะได้แล้วไม่เป็นธรรม มันมีรายละเอียดมากมาย
ไม่ใช่ว่าพออ่านมีคนร้องมาแล้วบอกว่าไม่ยุติธรรม ผมว่าอย่างไรก็เอาตามร่างฯ เดิม
นี่ชัดเจนอยู่แล้ว แล้วไปอิงกฎหมายอื่นผมบอกผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่เวลา
เขียนกฎหมายแล้วต้องไปเปิดดูฉบับนี้ฉบับนั้น เดี่ยวจะมีแค่ ๔ - ๕ ฉบับผมก็ต้อง
ไปไล่เปิดกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ๔ - ๕ ฉบับ แล้วทำไมไม่เขียน
ลงไปว่าอ่านฉบับนี้แล้วให้มันได้คำตอบในฉบับนี้ ทำไมต้องเล่นวิธีการอนุโลมไป
ตามโน้นตามนี้ เสร็จแล้วคงต้องไปไล่เปิดกฎหมายแก้ ๕ ครั้ง ต้องเปิด ๕ ฉบับ
ผมไม่เห็นด้วยครับท่านประธาน ผมยังยืนยันว่าจะเอาตามร่างฯ เดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการมาธิการ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนครับว่าในเรื่องนี้
ในหลักของการร่างกฎหมายนะครับ กรรมการก็มีความเห็นสอดคล้องกับที่
ท่านสมาชิก ขอร้องที่เอ่ยนาม ท่านชจิตราได้หยิบยกขึ้นมาว่าควรจะต้องเขียน
ให้ชัดเจนในรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อจะได้ไม่ต้องไปเปิดกฎหมายอื่น แต่ว่าเพ็ญ
ในมาตรา ๖ นั้นะครับ เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวโยงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในความหมายของคำว่า ทายาท ว่าทายาทนั้นเราหมายถึงใคร ใครควรจะได้รับ
เงินชดเชยส่วนนี้ ท่านถามว่าเราถือหลักอะไรในเรื่องนี้ ก็ขอกราบเรียนว่า
มันมีอยู่ ๒ หลัก หลักแรกก็คือ หลักของการที่ว่าเงินนี้เป็นเงินมรดก หลักที่ ๒
ก็คือหลักที่ว่าเงินนี้เป็นเงินสงเคราะห์ เงินที่เก็บมาจากภาษีอากรของประชาชน
และต้องมาจ่ายให้กับผู้ที่ประสบภัยอันเนื่องจากได้ปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม เราถือว่า
เงินนี้เป็นการสงเคราะห์ เป็นเงินที่ให้กับผู้ที่ควรแก่การได้รับความช่วยเหลือ
อันเนื่องมาจากบุคคลนั้นได้ถึงแก่ชีวิต แล้วผู้ที่อยู่ในการอุปการะนั้นเกิดความเดือดร้อน
ถ้าอย่างนั้นเราก็ควรจะให้เฉพาะกับผู้ที่ เป็นทายาทตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ซึ่งมีระบุไว้ชัดเจนครับว่า ทายาทนั้นหมายถึงบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งหลักนี้

เป็นหลักของกฎหมายฉบับนี้แต่เดิมตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ และก็ในการแก้ไขในแต่ละร่างที่ผ่านมาก็เอาตามหลักนั้น เพิ่งมาร่างในคราวนี้นะครับที่ได้นำเสนอต่อสภาได้มีการปรับปรุงร่างนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าเห็นจำเป็นัญชาราชการฉบับใหม่ปี ๒๕๓๙ ที่มีการไปแก้ไขถ้อยคำ คำว่า ทายาท ให้กว้างขึ้นครอบคลุมไปถึงบุตรที่บรรลุนิติภาวะไปแล้วถ้าเป็นเงินมรดก เช่น เงินของ กบข. เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินที่ได้จากการขายที่ดิน ถ้าอย่างนั้นก็ควรจะอยู่ในลักษณะของมรดก ก็ควรจะแบ่งให้กับทุกคนอย่างเป็นธรรมนะครับ ซึ่งก็เป็นไปตามหลักของกฎหมายหลักของการที่ว่าบุตรที่บรรลุนิติภาวะหรือไม่บรรลุนิติภาวะก็ควรจะต้องได้รับส่วนแบ่งที่เท่าเทียมกัน แต่ในกรณีนี้กรรมการก็มีความเห็นว่าเนื่องจากเป็นเงินสงเคราะห์เป็นเงินจากภาษีอากรของประชาชน เพราะฉะนั้นเราจึงจะให้กับผู้สมควรแก่การได้รับ และแท้ที่จริงแล้วเรากำลังพูดถึงเงินจำนวน ๓๐ เท่าของเงินเดือนบำนาญนะครับ เพราะฉะนั้นความหมายมันจึงอยู่ที่ว่าใครควรจะได้รับการมาเฉลี่ย ใครควรจะให้มีโอกาสมาเฉลี่ยรับส่วนแบ่งนี้ไป การที่เราเอาบุตรที่มีตัวมีตนแล้วมีหลักฐานมั่นคงแล้วมารับส่วนแบ่งนี้ไปอีกก็คือความไม่เป็นธรรมที่ทางท่านรองอธิบดีได้กล่าวถึง เมื่อสักครู่ที่ว่าเงินก้อนนี้เจตนาเราต้องการจะให้กับผู้สมควรจะได้รับ แต่กลับต้องไปเฉลี่ยให้กับผู้ที่ไม่ควรจะได้รับ นั่นคือเหตุผลที่กรรมการเห็นว่าควรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง

และเนื่องจากขณะนั้นทางรัฐบาลก็ได้ผ่านมติ ครม. ไปเมื่อวานนี้ นะครับว่า จะให้มีการแก้ไขกฎหมายบำนาญข้าราชการตามแนวที่กระทรวงได้ กราบเรียนมา เพราะฉะนั้นเพื่อจะไม่ให้เกิดความสับสนกันนะครับ ในปัจจุบัน และในอนาคตจึงได้ขอปรับปรุงถ้อยคำของมาตรา ๖ นี้ ให้อิงตามกฎหมาย บำนาญข้าราชการ ซึ่งก็เป็นไปตามมาตราเดียวกันนี้ในร่างฯ เดิม ของกฎหมายก่อนหน้าที่จะมีการมาแก้ไขก็คือ ฉบับเมื่อปี ๒๕๑๖ อันนี้ก็ เป็น ถ้อยคำเดียวกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมานะครับ

นายมานะ คูลกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ผม มานะ คูลกุล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม ผมก็ยังยืนยันเจตนารมณ์ตามที่ท่านขจิตร์ ชัยนิคม ว่ากฎหมายฉบับนี้เราเขียน ออกมาแล้วก็น่าจะให้เกิดความชัดเจน และที่ท่านประธานคณะกรรมการ ได้ตอบชี้แจงมา ผมยังเห็นว่าน่าจะใช้ร่างฯ เดิมมากยิ่งขึ้น เพราะอะไรครับ คำถามแรกที่ผมถามไปว่า ในกรณีที่เป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยเงินเดือน ๕,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท ซึ่งจะต้องดูแลครอบครัว ซึ่งมีอาจจะ เป็นน้องของเขาคู่เดียวกัน แม่เดียวกันซึ่งได้รับมรดกเป็นเด็กเล็ก ๆ อย่างนี้ ถ้ามองว่า ข้าราชการชั้นผู้น้อยนั้น ถ้าเขาได้ส่วนแบ่งตรงนี้ก็พ่อเขายังอยู่ เขายังได้เงินของพ่อเขามาซดเผย เป็นค่าอาหาร เป็นค่าเลี้ยงดูคนในครอบครัว แต่ถ้าในกรณีที่พ่อเขาเสียชีวิต และเขาไม่ได้สิทธิตรงนั้น ผมถามว่าเขาจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร อย่างคิดนะครับว่า คนที่รับราชการแล้วจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ข้าราชการ เป็นหนี้เยอะแยะ คำถามที่ผมเคยถามไว้ว่า มีข้าราชการที่รับราชการ โดยความซื่อสัตย์สุจริตแล้วร่ำรวยทุกคนหรือไม่ มีข้าราชการชั้นผู้น้อยร่ำรวย หรือไม่ ทุกวันนี้พอกันหรือไม่ ท่านกำลังจะทำให้เขาเสียสิทธิ ผมเรียนถามว่า ถ้าในกรณีที่เงินแบ่งมาแล้วสมมติว่า ผู้เสียชีวิตมีลูกอยู่ ๓ คน คนโตอายุประมาณ ๒๒ ปี ถือว่าบรรลุนิติภาวะ รับราชการเงินเดือน ๕,๖๐๐ บาท ต้องเข้าบ้านอยู่ ขณะเดียวกันน้องเขา ๒ คน ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ สามารถที่จะได้แบ่งเงิน ตามกฎหมายบำนาญข้าราชการ ถ้าเกิดว่าน้องอีกคนหนึ่งอายุประมาณ ๓ - ๔ ขวบ ซึ่งเป็นไปได้ นะครับ ผมถามว่า ในการเบิกจ่ายเงินผมเชื่อว่า อาจจะต้องมีการเบิกจ่ายทางบัญชีซึ่งเด็กคงจะเบิกไม่ได้ เพราะฉะนั้นเด็กคนนั้น ก็ต้องอยู่ในความดูแลของพี่คนโตซึ่งไม่ได้รับส่วนแบ่งเลย จากเงินเดือนแค่

๕,๐๐๐ กว่าบาท เขาจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร เพราะในกรณีที่ท่านกรรมการ ได้พูดว่า มีการร้องเรียนกันขึ้นมา ผมว่าน่าจะเป็นลูกคนละแม่หรืออาจจะ เป็น ลูกคนละพ่อในการแบ่งทรัพย์สินกัน รับบำนาญบ้างบำนาญกัน ซึ่งก็มีอยู่เยอะแยะ แม่กระทั่งญาติพี่น้อง ซึ่งคนเสียชีวิตไม่ได้มีบุตร คือไม่ได้แต่งงาน ซึ่งมีอยู่ คดีหนึ่งที่จังหวัดนครพนม ๓ ปีถึงได้รับเงินบำนาญบ้าง ซึ่งเข้าเสียชีวิต เป็นเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาชุมชน คือแม่ก็ตายก็ตกทอดไปสู่น้องสาว ในกรณีนี้ เหมือนกันเพราะว่าในมาตราต่อ ๆ ไปท่านใช้เวลาถึง ๕๐ วันกว่าจะได้ ผมว่าน่าจะใช้ร่างฯ เดิมดีที่สุดแล้วครับ ให้เขาได้สิทธิเถอะครับ อย่าไป รอนสิทธิ เพราะท่านมองในแง่ว่าเขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แต่ผมมอง ในแง่ว่าถ้าเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย หรือว่าเป็นคนที่บรรลุนิติภาวะแล้ว เงินเดือนน้อยมีรายได้อีกจริงครับ แต่ว่ารายได้น้อยไม่สามารถที่จะดำรงชีวิต อยู่ได้ในกรณีที่ เขาต้องดูแลผู้เยาว์อยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมว่าท่านน่าจะให้ สิทธิเขา อย่าไปตัดรอนสิทธิเขาเลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผมเกรงว่าท่านสมาชิกจะเข้าใจผิดนะครับ นึกว่า ที่เราแก้แล้วทำให้รัฐบาลจ่ายน้อยลง ความเป็นจริงก็คือว่า รัฐบาลจ่ายเท่าเดิม จะเป็นกรณีที่เสนอใหม่หรือกรณีเดิมก็แล้วแต่ รัฐบาลต้องจ่ายเงินเท่าเดิม จะเป็น ๒ แสนบาท หรือจะเป็น ๕๐,๐๐๐ บาทก็แล้วแต่ เพียงแต่ว่าคำถามคือ ถามว่าใครควรจะมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งบ้าง -----

ถ้าท่านเอาคนอื่น ๆ มาเฉลี่ย คนที่ควรจะได้รับก็จะน้อยลง เจตนาของเรา เราต้องการจะเอาเงินก้อนนี้ไปจ่ายให้กับผู้ที่ควรได้รับการอุปการะ ก็คือผู้ที่ อยู่ในฐานะที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้ เพราะแต่เดิมเคยได้รับการอุปการะ จากผู้ตาย แต่ว่าผู้ที่เขามีภาวะที่พ้นจากการเป็นผู้ถูกอุปการะแล้ว ก็คือว่า ทำงานเรียบร้อยแล้ว เป็นฝั่ง เป็นฝาแล้วถึงจะมีเงินเดือนก็ตาม แต่หากเขายังมีสิทธิมาเฉลี่ยรับส่วนแบ่งนี้ได้ คนที่เราหวังว่าเขาควรจะได้รับ การดูแล ก็จะได้รับ การดูแลน้อยลง เพราะฉะนั้นประเด็นหลักอยู่ที่ว่าเงินก้อนที่รัฐบาล จ่ายเท่าเดิม ไม่ว่าจะ เป็นกรณีนี้หรือกรณีที่เสนอแก้ไขก็ตาม ข้อต่างคือใคร ควรจะมาเฉลี่ยได้บ้าง เราเห็นว่าคนที่บรรลุนิติภาวะแล้วไม่ควรจะมารับเงิน ส่วนแบ่งนี้ ส่วนเงินส่วนแบ่งทั้งหมดควรจะยกให้กับผู้ที่อยู่ในฐานะที่ไม่อาจช่วยตัวเองได้ก็คือบุตร บิดามารดา บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ บิดาหรือมารดา หรือคู่สมรสที่ก่อนหน้านี้เคยพึ่งพาผู้ตาย อันนี้คือหลักที่สำคัญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเข้าใจผิดหาว่าผมโง่อ่านหนังสือไม่ออก ท่านประธาน ผม มานะ คูสกุล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม ผมเข้าใจครับ ท่านประธานคณะกรรมการ ผมไม่ได้พูดเลยว่าการที่ท่านจะมาเขียน กฎหมายแบบนี้แล้วจะทำให้ได้รับเงินน้อยลง ที่ผมเรียนตามไปว่าในกรณีที่ ผู้ตายมีบุตรอยู่ ๓ คน คนโตบรรลุนิติภาวะ และรับราชการเงินเดือนประมาณ ๕,๖๐๐ บาท และน้องอีก ๒ คน อายุ ๓ - ๔ ขวบ คนหนึ่ง ซึ่งจะทำนิติกรรม การเบิกจ่ายเงินไม่ได้ ผมถามว่าทางราชการต้องเอาเงินนี้เข้าธนาคารให้ ใช้หรือไม่ เพราะว่าเขาจะต้องดูแลน้องเขาอีก ๒ คน ผมจะไม่ก้าวล่วง ไปถึงว่าในกรณีที่เขาต้องดูแลคนที่ เป็นนายของเขา คือทุกอย่างเกิดขึ้นได้ ในชีวิตของความเป็นจริง ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรู้เห็นมา ก็มา เรียนปรึกษาคณะกรรมการว่า ในการที่เราจะไปตัดสินบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นทายาทโดยธรรมจะถูกต้องหรือไม่ ตรงนี้ต่างหากครับ คือผมมิได้ พูดเลยสักคำว่า ในกรณีที่คณะกรรมการเขียนมานี้เงินจะได้ลดลง จะได้ ๑ ล้านบาทก็คงได้ ๑ ล้านบาทเท่าเดิม แต่ผมว่าคนที่มาแบ่งน้อยลง น้อยลง ในกรณีที่ว่า ถ้าพี่สาวคนโตหรือพี่ชายคนโตมีเงินเดือนเป็นหลายหมื่นบาท

ซึ่งไม่ได้จำเป็นจะต้องมาพึ่งเอาเงินตรงนี้ ด้วยหลักมนุษยธรรมแล้วผมคิดว่า
เขาคงจะไม่มาแบ่งเอากับน้องเขาหรอกครับ เขาคงจะยกให้ แต่ที่ผมเรียนตาม
ในกรณีที่เป็นครอบครัวที่ยากจน และพี่คนโตรับราชการเงินเดือนน้อย ๆ
ตรงนี้ต่างหากที่ผมถามว่า เขาจะได้รับความเป็นธรรมหรือไม่ และเขาจะเอา
เงินที่ไหนไปเลี้ยงน้องเขาอีก ๒ คน โดยที่ผมเชื่อมั่นว่าคงจะต้องไปร้องต่อศาล
เพราะเป็นผู้จัดการมรดกผู้เยาว์อีก กว่าจะได้ใช้เงินแต่ถ้าว่าเราแบ่งให้เขา
ไปเลยหลังจากที่บิดาเสียชีวิตไป ๕๐ วันแล้ว เงินเดือน ๕,๖๐๐ บาท นี่คือ
ชีวิตจริง แม้กระทั่งเงินเดือนตำรวจสตาร์ท (Start) ๓,๐๐๐ บาท ๔,๐๐๐ บาท
๕,๐๐๐ กว่าบาท เป็นเงินเดือนขั้นต้นของข้าราชการระดับปริญญาตรี พวกที่
ไม่จบปริญญาตรีก็ไม่ได้เงินเดือนขนาดนี้ ผมถามว่าในกรณีที่พ่อเขาเสียชีวิต
ก็ยังใช้เงินส่วนที่เขามีเงินหาได้เอามาจนซื้อครอบครัวโดยที่พี่สาวคนโตดูแล
๕,๖๐๐ บาท ถ้าเข่าบ้านอยู่ไม่พอกินหรือครับ ตรงนี้ต่างหากที่ผมเป็นห่วง
เราเขียนกฎหมายอาจจะให้คนหนึ่งได้ผลประโยชน์ ผมเข้าใจคณะกรรมการ
ต้องการจะให้เด็กซึ่งไม่บรรลุนิติภาวะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ได้รับประโยชน์เต็มที่
แต่ขณะเดียวกันในฐานะที่เขาเป็นบุตรเหมือนกัน และจำเป็นจะต้องดูแล
ในฐานะที่ว่าเป็นบุคคลในสายเลือดเดียวกันซึ่งเขาจะต้องดูแลน้องเขาด้วย
ก็น่าจะให้เขาได้รับสิทธิตรงนี้ด้วย ตรงนี้ต่างหากที่ผมขอเสนอคณะกรรมการ
ผมมองแล้วว่าทางคณะกรรมการจะไปตัดเงินอย่างไร ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายณรงค์ พหลเวชช์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม ณรงค์ พหลเวชช์ รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง ขอเรียนตอบคำถามของ
ท่านมานะเมื่อสักครู่นี้ ขอเรียนว่าในหลักการและอย่างที่ผมทราบเรียนตั้งแต่ต้น
แล้วว่า ทายาทที่จะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ในกรณีที่ผู้ประสพภัยถึงแก่กรรมนั้น
ในกฎหมายฉบับที่ร่างมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ เรายึดหลักการตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย
บำนาญบำนาญข้าราชการ ซึ่งประกาศใช้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเวลา
ใกล้เคียงกัน แล้วหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานหรือองค์กรเดียวกันเป็นคน
พิจารณา คือ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง หลักในการพิจารณาคควรให้
ใกล้เคียงกัน หลักตัวนี้ได้ถือใช้มาตลอด แล้วร่างกฎหมายเดิม พ.ศ. ๒๕๓๗
ที่ผมเรียนว่าได้มีการแก้ไขมา ๕ ครั้ง เราก็อิงว่าให้จ่ายกับทายาทตามกฎหมาย
บำนาญบำนาญโดยอนุโลมยังใช้อยู่ แต่เหตุที่มีการแก้ไขก็เนื่องจากที่ท่านประธาน
ได้ทราบเรียนแล้ว ผมก็เรียนแล้วว่ากฎหมายบำนาญบำนาญในส่วนที่เป็นทายาท
ได้มีการแก้ไขล่าสุดเมื่อปี ๒๕๓๙ ตรงนั้น และขณะนี้รัฐบาลกำลังแก้ไขโดยให้
เหตุผลว่า ทายาทที่จะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ซึ่งมาจากภาษีอากรของประชาชน
และตัวผมด้วยว่า ทายาทที่บรรลุนิติภาวะเราก็คงว่าไม่ได้เดือดร้อน มันจะอิงหลัก
ราชการตรงนี้จะครับท่าน เว้นแต่ถ้าอายุครบ ๒๐ ปี ในวันที่ผู้ประสพภัยถึงแก่กรรม
ถ้าศึกษาอยู่แล้วอายุไม่เกิน ๒๖ ปี ก็ได้รับการสงเคราะห์ตามกฎหมายฉบับนี้
หลักตรงนี้หมายถึงว่า เรากลัวว่าถ้าเรามีกฎหมายที่ทางรัฐบาลได้เสนอ
แล้วกระทรวงการคลังเสนอ แล้วรัฐบาลก็รับหลักการแล้ว ถ้าร่างกฎหมายฉบับนี้ได้มี
การประกาศใช้มาแล้ว หลักตรงนี้ก็จะมีข้อติดกัน ทางคณะกรรมการก็เห็นว่า
ก็ควรจะแก้กฎหมายให้มันสอดคล้องกับในอนาคตว่า ทายาทตามกฎหมายบำนาญ
บำนาญเป็นประการใดแล้ว ทายาทตามกฎหมายฉบับนี้เหมือนกัน ผมเรียนว่า
ตัวทายาทไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่ประการใด ผิดแต่เงื่อนไขกรณียุติเท่านั้นเอง
ที่ต้องเปลี่ยนไป คือเรามองว่าบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้ว เราก็ตัดอายุ ๒๐ ปี
ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เว้นแต่ถ้าอายุครบอยู่ ๒๐ ปีแล้วยังศึกษาอยู่ก็ให้ไป
มันอยู่ตรงนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณมานะครับ

นายมานะ คุสกูล (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมคงต้องทำ
ความเข้าใจกับทางกรรมาธิการแล้ว คือที่เราขึ้นพูดกันอยู่ตอนนี้ อภิปรายกันตอนนี้
ก็คือใน (๑) ที่ท่านตัดออกนั้นละครับ ท่านก็บอกว่า ทายาทซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ
ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือถ้าบรรลุนิติภาวะแล้วอายุ
ไม่เกิน ๒๖ ปี ซึ่งยังศึกษาอยู่ก็ได้รับเงิน แต่ของเดิมจะอายุกี่ปีก็จะได้เงินส่วนแบ่ง
แค่นั้นเองที่เราพูดกันอยู่ตรงนี้ คือท่านบอกว่า ถ้าอายุเกิน ๒๐ ปีไปแล้ว แล้วไม่ได้
ศึกษา ประกอบอาชีพได้แล้วไม่ต้องมาเอาเงินตรงนี้ แต่ทางผมซึ่งนั่งอยู่ข้างล่าง
บอกว่า มีลูก ๕ คนก็น่าจะเอา ๕ หาร จะได้ส่วนแบ่งเท่าไรตามเดิมหรือเปล่า
ก็แล้วแต่ มี ๓ คนก็เอา ๓ หารในส่วนที่เขาจะได้รับตาม (๑) แค่นั้นเอง
แต่ของท่านบอกว่าถ้าอายุเกิน ๒๐ ปีไม่ได้ ถ้าเกิน ๒๖ ปีไปแล้วถึงจะศึกษาอยู่ก็ไม่ได้
ใช้ใหม่ครับ แต่เราบอกว่าจะอายุเท่าไรก็แล้วแต่ก็น่าจะให้ เพราะถ้าในกรณี
ลูกอายุมาก ๆ สามารถประกอบอาชีพได้ อายุ ๒๖ - ๒๗ ปี ก็คงจะเหลือที่ยังไม่
บรรลุนิติภาวะอาจจะคนหนึ่งหรือ ๒ คน ยกเว้นแต่ที่ผู้ตายไปแต่งงานใหม่
อาจจะ เป็นลูกคนละแม่หรือถ้าเป็นผู้หญิงก็อาจจะลูกคนละพ่อแค่นั้นเอง แต่ที่พูดกัน
ตอนนี้ก็คือว่าที่บรรลุนิติภาวะแบ่งให้เขาคืนได้ไหมเหมือนร่างกฎหมายเดิม แค่นั้นเอง
ทางกรรมาธิการบอกว่าไม่ให้แบ่ง ผมอยู่ข้างล่าง ๒ คนบอกว่า ขอแบ่ง แค่นั้นแหละครับ
ที่ให้กลับสู่ร่างฯ เดิมเพื่อจะคงสิทธิของทายาทซึ่งเป็นบุตร อันอื่นก็ไม่มีปัญหา
เรื่องภรรยา เรื่องบิดา มารดา ไม่มีปัญหาเลย เพราะว่าท่านไปตัดตัวบุตรออก
ตรงนี้ต่างหากที่เรากำลังพูดกันอยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอมติดีใหม่ครับ เชิญครับ

นายพิสิฐ ล้อชาธรรม (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ล้อชาธรรม ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็คิดว่าที่ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ได้ยกขึ้นมา ก็เป็นข้อแตกต่างระหว่างท่านสมาชิกกับความเห็นของคณะกรรมการ ในความเห็นของคณะกรรมการเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของการสงเคราะห์ เป็นการเอาเงินภาษีอากรของราษฎรมาจ่ายให้กับผู้ที่ประสบภัยก็ควรจะเอาไปให้กับบุตรที่ควรแก่การสงเคราะห์ ก็คือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ถ้าผู้ตายมีบุตร ๕ คน ๒ คน มีการทำงานเป็นหลักแหล่งแล้ว อีก ๓ คน ยังเร่ร่อนหนึ่งสัปดาห์เราก็คิดว่าควรจะเอา ๓ หางให้กับบุตร ๓ คนนั้น แต่ที่ท่านสมาชิกเสนอว่าถึงแม้บุตรจะมีเท่าไรก็ตาม จำนวน ๕ คนก็เอา ๕ หางถึงแม้ว่าเขาจะทำงานเป็นหลักแหล่งแล้วก็ตาม อันนี้คือข้อแตกต่างที่ผมคิดว่าชัดเจนในระหว่างความเห็นของท่านสมาชิกกับความเห็นของกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมขอมติดีกว่านะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกผมขอมตินะครับ จะเห็นด้วยกับที่กรรมการได้แก้ไขหรือไม่ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มตินะครับ เห็นด้วย ๑๘๘ เสียง

ไม่เห็นด้วย ๒๐ เสียง ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยตามที่กรรมการได้แก้ไข

ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มาตรา ๘
มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒
และมาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณา
ทั้งร่างฯ เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งมีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ
เชิญท่านขจิตร์ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่
ผมไม่ได้แก้ไขข้อความ แต่ว่าเมื่อคืนนี้ผู้มาประชุม ๑๕๘ ไม่เกินครึ่ง เพราะฉะนั้น
ถ้าจะผ่านกฎหมายฉบับนี้ให้ถูกตามรัฐธรรมนูญ ท่านประธานต้องเรียกคนเข้ามา
ในห้องประชุมเกินครึ่งก่อน ไม่อย่างนั้นก็จะกลายเป็นปัญหา ขอบคุณครับ
ผมอนุโลมมากแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านขจิตร์ครับ ที่จริงเราก็ประชุมมาจนจะเลิกกันแล้วครับ
ก็ขอความกรุณาเถอะนะครับ ก็ถือเป็นเสียงข้างมากแล้วครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมเรียน
ท่านแล้วว่า ผมเคารพแล้วผมอนุโลมให้มากแล้ว แล้วผมก็ยังอนุโลมต่อว่า
บันทึกการมาประชุมนี้ควรจะถึงครึ่งหนึ่ง ผมเพียงแต่เตือนท่านประธานว่า
ขอความกรุณาเรียกสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้ามาลงมติ ไม่อย่างนั้นเราจะคิดว่า
มติที่ผ่านไปจะมีข้อบกพร่องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอเชิญสมาชิกข้างนอกเข้ามาลงมติด้วย เราจะขอมติใหม่ะครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่า
คงไม่ใช่เป็นการขอนับคะแนนใหม่ เพราะว่าสักครู่นี้ก็มีกลงคะแนนไป แล้วก็
ถือว่าใช้เสียงข้างมากเป็นประมาทก็เป็นไปตามข้อบังคับ ซึ่งถือว่าการลงมติ
ที่ผ่านไปในั้นเป็นการลงมติโดยชอบแล้ว เพียงแต่ประเด็นถ้าหากว่ามีการลง
มติใหม่ก็จะเป็นอีกประเด็นหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านสาทิตย์ครับ ผมเข้าใจแต่เพื่อไม่อยากจะให้มีปัญหาเท่านั้นครับ
ไม่เป็นไรลงมติใหม่อีกสักรอบก็คงไม่มีปัญหานะครับ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ท่านประธานครับ เพื่อความเข้าใจ
อันดีนะครับ เมื่อที่ผมคิดว่าคอมพิวเตอร์อาจจะมีปัญหา ก็เลยอยากจะขอคู่มืออีกที
ลองลงกันใหม่อีกทีว่าจะเหมือนกันหรือเปล่าแค่นั้นเอง คือไม่อยากจะนับองค์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม จตุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก กระผมเคารพ
ในสิทธิของท่านสมาชิกที่ทักท้วง แต่ว่าข้อบังคับเราก็คงมีคงจะต้องดูแลตรงนั้น
อยากจะเรียนถามท่านประธานว่า ถ้าจะมีการนับใหม่ก็น่าจะเป็นไปตามข้อบังคับ
ไม่เช่นนั้นแล้วสภาพจะไม่มีหลักมีเกณฑ์ครบท่านประธาน ถ้าเพื่อท่านใดสงสัยว่า
องค์ประชุมไม่ครบก็สามารถขอนั้นได้ แต่ผมคิดว่าเมื่อนี้ก็ทำกันไปถูกต้องแล้ว
แล้วถ้าจะขอนับใหม่คงต้องเป็นไปตามข้อบังคับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมกลัวจะเสียเวลานะครับ ก็ดีกพอสมควร ผมว่าควรจะอนุโลม
กันได้ในะครับ ผมขอผ่านเลยได้ไหมท่านขจิตร์ด้วยความเคารพครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุตรธานี) : ด้วยความเคารพท่านประธาน
ผมพูดชัดเจนแล้วว่า ผมเพียงแต่อยากจะเตือนว่า ตัวเลขผู้มาประชุม ๑๕๘
ไม่ใช่ข้อบังคับธรรมนูญครับ รัฐธรรมนูญก็บัญญัติไว้ ผิดครับ แต่ว่าผมยอมให้
โดยอนุโลม เพราะฉะนั้นใครจะมาเถียงกฎหมายอะไรว่าผมผิด เเถียงกันได้อีก
ถ้าอยากจะเถียง ยกเป็นมาตรามาเลยก็ได้ ไปเปิดดูรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๕
อ่านชัดเจนไหม หรือว่าอ่านไม่ชัดแล้วก็อนุโลมกันทุกอย่าง ข้อบังคับก็บอกว่า
เกินครึ่งหนึ่งถึงจะเป็นองค์ประชุม แต่ว่าผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า
ผมอยากจะให้ที่ประชุมนี้ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อก็นับผู้มาประชุม ที่นับนี้ถูกโดยเครื่อง
คอมพิวเตอร์ ไม่ใช่บันทึกโดยว่าเดินไปเดินมาก็ไปนับ ไม่ใช่ใช้อย่างนั้น เพราะฉะนั้น
บอกชัดเจนว่า ผู้มาประชุม ๑๕๘ ผมไม่ได้ให้นับใหม่ ผมเตือนว่าถ้าจะผ่านกฎหมาย
ฉบับนี้ก็ขอความกรุณาไปยังทุกท่าน โดยเฉพาะท่านอยากให้ผ่านกฎหมาย ท่านต้อง
รับผิดชอบเป็นพิเศษ ผมก็นั่งอยู่ที่นี่แล้วผมจะช่วยท่าน ผมก็กดลงตรงนี้แหละครับ
ผมช่วยท่าน แต่ว่าเพียงแต่อยากเตือนว่า การออกกฎหมายขณะนี้ถ้ามีการร้องไป
จะมีปัญหาทางด้านกฎหมาย ผมเตือนเท่านั้น ผมไม่ได้บอกว่าเป็นใหม่ แล้วก็
อยากจะให้คนที่เข้าประชุมบอกว่า รับผิดชอบ ๆ เวลาผมหาหรือชอบติกฎหมาย
แล้วเข้าข้างตัวเอง เข้ามาในห้องประชุมนี้สิครับ แสดงความรับผิดชอบครับ
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอขอบคุณท่านขจิตร์ครับ ท่านก็ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้เท่านั้นเอง
เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตต่อเลย ที่เมื่อก็นี้นท่านเลขาธิการฯ ได้พิจารณาจบไปแล้ว

เป็นการจบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ
เป็นการสรุปอีกครั้งครับ มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มี ถือว่าจบวาระที่ ๒ ผมขอมติในวาระ ๓ เลื่อนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ จะเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติ เห็นด้วย ๑๕๔ ไม่เห็นด้วย ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบครับ ขอบคุณคณะกรรมการมาธิการครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องตอนที่ ๑ พิจารณากรณีวุฒิสภา
แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ. . . . . ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
เชิญท่านสืบแสงครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
 กระผม สืบแสง พรหมบุญ พรรคประชาธิปัตย์จากกรุงเทพมหานคร ที่วุฒิแก้ไข
 ในเรื่องที่ผมมีข้อข้องใจและเห็นว่าอาจจะต้องพิจารณาว่าอาจจะต้อง
 ตั้งคณะกรรมการร่วมกันคือ ในมาตรา ๘ อัญฐ ซึ่งวุฒิได้แก้ไขว่าการแบ่ง
 ส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันในทบวงมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม
 กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันนั้น อันนี้ขัดกับความเป็นจริงว่าในปัจจุบัน
 มีมหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบราชการไปแล้ว และมหาวิทยาลัยของรัฐ
 อยู่ในระบบราชการส่วนใหญ่ และในอนาคตก็จะออกจากระบบราชการ
 ซึ่งเราจะเรียกว่าเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับ และคำว่า สถาบัน
 ในทบวงมหาวิทยาลัยก็เป็นคำที่คลุมเครือ เพราะในทบวงมหาวิทยาลัยนั้น
 มีศูนย์และมีอะไรหลายอย่าง ซึ่งจะถือเป็นสถาบันก็ได้ เมื่อใช้คำว่า
 สถาบันเฉย ๆ ในทบวงมหาวิทยาลัยก็จะมีปัญหา เพราะฉะนั้นคำนี้เป็นคำที่
 จะทำให้เกิดปัญหาในข้อกฎหมายได้และก็มีข้อความอื่น ๆ ที่มีการแก้ไขโดยวุฒิ
 ซึ่งกระผมคิดว่าคงจะต้องตั้งคณะกรรมการร่วมกันครับ ท่านประธานครับ
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดจะอภิปรายนะ ครับ ผมขอมติเลยนะ ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม
 ของวุฒิสภาหรือไม่ ใช้สิทธิได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๒ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑๔๕ เสียง
 ถือว่าที่ประชุมมีมติไม่เห็นชอบนะ ครับ

ขอเชิญกำหนดคณะกรรมการมารับ เชิญครับ

นายจตุ ไรกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : จำนวน ๑๐ คน ท่านประธานครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : กรรมการร่วมกัน ๑๐ ท่าน ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
ประธาธิบดี ๔ ท่าน ครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม เจริญ คันธวงศ์
กรรมการ สภาผู้แทนราษฎร ๑๐ คน วุฒิสภา ๑๐ คน เป็น ๒๐ คน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ฝ่ายละ ๑๐ นะครับ ของสภา ๑๐ ตั้งกรรมการร่วมกัน
ประธาธิบดี ๔ ท่าน เชิญครับ

นายจตุ ไรกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธาน ผม จตุ ไรกรฤกษ์
พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ขอเสนอ
ท่านปรีชา สุวรรณทัต นายสืบแสง พรหมบุญ นายประกอบ จิรภักดิ์ และ
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคความหวังใหม่อีก ๓ ท่าน เชิญครับ

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมกันดังนี้ครับ ๑. นายสุรพร
คนัยตั้งตระกูล ๒. นายขจิตร์ ชัยนิคม ๓. นายทวีวัฒน์ ฤทธิธำชัย
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติพัฒนา ๑ ท่าน ครับ

นายประทีป กรีทาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประทีป กรีทาเวช ส.ส. โคราช พรรคชาติพัฒนา ได้ปรึกษา
หาหรือที่จะ เอาไปเป็นกรรมการต่อสู้กับสมาชิกวุฒิสภาเห็นเหมาะสมคือ
ท่าน ส.ส. กฤษฏาง แก้วโสภาก ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติไทย ๑ ท่าน ครับ

นายธีรพันธ์ วีระบุุทธวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธีรพันธ์ วีระบุุทธวัฒน์ พรรคชาติไทย จังหวัดอุทัยธานี ขอเสนอกรรมาธิการในส่วนของพรรคชาติไทย ๑ ท่าน คือ ท่านสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรัักษ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคกิจสังคม พรรคราษฎร พรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย พรรคเสรีธรรม พรรคไท ๑ ท่าน ครับ

นายพุลผล อัสวเหม (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พุลผล อัสวเหม พรรคราษฎร ในสัดส่วนของพรรคที่เหลือ ขอเสนอ ท่านสมพร อัสวเหม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายวิชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. .... ๑. นายปรีชา สุวรรณทัต ๒. นายสืบแสง พรหมบุญ ๓. นายประกอบ จิรกิติ ๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๕. นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล ๖. นายขจิตร์ ชัยนิคม ๗. นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย ๘. นายกฤษฎาภรณ์ แก้วโลสภา ๙. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรัักษ์ และ ๑๐. นายสมพร อัสวเหม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๐๕ นาฬิกา